

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 29. juni 2023

Rettens nr. 11-2286/2023

Politiets nr. 5100-73111-00002-22

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Dato (Født 1985).

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. marts 2023.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 216, stk. 1 – voldtægt – og § 225, jf. § 216, stk. 1 – voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje – ved den 6. februar 2022 under flere episoder i tidsrummet fra kl. 06.09 til kl. 15.00 på strækningen fra Vesterbro i Aalborg til Adresse i By 1 ved By 2 i varebil Reg. nr., i et skovområde ved Sulsted Kirkevej i Hammer Bakker ved Sulsted og/eller på Adresse i By 1 ved By 2 under anvendelse af vold og trussel om vold at have haft samleje og andet seksuelt forhold end samleje med Forurettede, der ikke havde samtykket heri, idet tiltalte kl. 06.09 på Vesterbro i Aalborg tilbød Forurettede, der var tydeligt påvirket af alkohol, at køre med ham i hans varebil Reg. nr., hvorefter tiltalte mod Forurettedes vilje kørte bilen til et øde skovområde ved Sulsted Kirkevej i Hammer Bakker og efterfølgende til hans bopæl på Adresse i By 1, under hvilket forløb tiltalte under anvendelse af vold og trussel om vold tvang Forurettede til andet seksuelt forhold end samleje, herunder til med hånden at manipulere hans lem samt til at have samleje med ham, selvom Forurettede ikke havde samtykket heri, og hun grundet betydelig påvirkning af alkohol ikke var i stand til at samtykke heri,

2.

straffelovens § 237 – manddrab – ved den 6. februar 2022 på et tidspunkt i tidsrummet fra kl. 06.09 til kl. 15.00 på strækningen fra Vesterbro i Aalborg til Adresse i By 1 ved By 2 i varebil

Reg. nr., i et skovområde ved Sulsted Kirkevej i Hammer Bakker ved Suls-
ted og/eller på Adresse i By 1 ved By 2 at have dræbt Forurettede, idet tiltalte i den
hensigt at dræbe Forurettede udsatte hende for betydelig lemlæstelse, hvor
tiltalte bl.a. ved kvæl-ning, sammenklemning af brystkassen, en kombination
heraf eller lignende forårsagede en længerevarende hindring af blodafløbet fra
Forurettedes hoved, alt hvorved tiltalte påførte Forurettede flere skader, bl.a. en
udtalt blodopstemning i hjernen og en ledsagende tynd film af blod under den
hårde hjernehinde, og hvorved Forurettede, som en følge af de ved den
betydelige lemlæstelse påførte skader, afgik ved døden,

3.

straffelovens § 139, stk. 1 – usømmelig behandling af lig – ved i en perio-de
fra umiddelbart efter det i forhold 2 beskrevne drab frem til den 9. febru-ar
2022 kl. 11.20 at have behandlet liget af Forurettede usømme-ligt, idet tiltalte
på Adresse i By 1 ved By 2 med en elektrisk bajonetsav, en hobbykniv og en
saks parterede liget i ikke under 231 dele og anbragte flere af ligdelene i
afløbsrens og opblandet kau-sisk soda med henblik på at opløse delene,
hvorefter tiltalte ad flere omgan-ge spredte ligdelene i et skovområde ved
Pindbakvej i Dronninglund Stor-skov, således at flere af ligdelene blev gravet
ned i forskellige grave i områ-det, imens andre ligdele blev fordelt i
skovbunden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel på livstid, subsidiært
forvaring i medfør af straffelovens § 70.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af et falsk militært identitets-
kort (koster nr. 458) hos tiltalte, jf. straffelovens § 77 a.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og forhold 2 og erkendt sig skyldig i
forhold 3.

Tiltalte har ikke protesteret over for påstanden om konfiskation.

Advokat Bjarne Damm Johansen har på vegne Erstatningspart 1 og
Erstatningspart 2 nedlagt påstand om erstatning og godtgørelse på samlet
327.276,55 kr. som nærmere opgjort i hans erstatningsopgørelse, idet han
samtidig har taget forbehold for efterfølgende at fremsætte yderligere krav om
erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke den størrelsesmæssige op-
gørelse af kravet.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte, og af vidnerne Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, politiassistent Vidne 7, politiassistent Vidne 8, kriminalassistent Vidne 9, sportekniker Vidne 10, kriminaltekniker Vidne 11, obducent Vidne 12, Vidne 13, Vidne 14, Vidne 15, Vidne 16, Vidne 17, Vidne 18, Vidne 19 og Vidne 20.

De afgivne forklaringer er gengivet således i retsbogen:

" ...

Tiltalte forklarede, at han i februar 2022 boede i By 1 på Adresse, hvor han havde boet siden december 2020. Han boede alene, hvilket han havde gjort hele tiden. Det var hans mormors hus, som han havde overtaget. Han havde ingen kæreste på daværende tidspunkt, og han var single. Han havde en hund.

Han kørte ind til Aalborg om natten den 6. februar 2022. Han havde set forskellige videoer på Youtube, og han havde også læst på de sociale medier, at der var en stor frihedsfest som følge af, at man nu igen måtte gå i byen efter corona-nedlukningen. Han havde set en masse opslag fra forskellige steder i Aalborg. Han kan ikke huske stederne, men det var opslag fra værtshuse, som oplyste, at det blev den helt store fest uden mundbind. Han fulgte en facebookside fra Jomfru Ane Gade, og det var her, at han så opslagene. Han var ikke på andre sociale medier. Han fulgte bare Jomfru Ane Gades hovedside på Facebook. Han fulgte også nogle andre sider. Der var oprettet en fanside, som man kunne vælge at følge, hvorefter man så, når der kom opslag. Han kan ikke huske, om alle corona-restriktioner var ophævet den 6. februar 2022. Inden han kørte til Aalborg, havde han læst på internettet om nogle investeringer i forbindelse med, at han fulgte forskellige sider på Youtube. Det var i den forbindelse, at han også var på Facebook. Han havde to Facebook-konti. Hans almindelige konto var oprettet med hans navn, Profilnavn 1. Han havde også en anden konto, som han brugte, hvis en Facebook-side var blokeret eller udløbet. Hvis han var blevet blokeret fra at få adgang til siden, kunne han bruge sin anden konto. Han kan ikke huske navnet på den anden konto, som han havde.

Foreholdt hovedekstraktens side 3982 vedrørende Facebook-profil forklarede tiltalte, at det umiddelbart ligner hans anden konto. "Profilnavn 2" var et tilfældigt navn, som han havde anvendt, da han oprettede kontoen. Han havde først angivet nogle tilfældige bogstaver som brugernavn, men kontoen blev blokeret, hvorefter han ændrede den til et mere almindeligt navn.

Han besluttede sig i løbet af aftenen for at tage ind til byen. Han kan ikke huske det præcise tidspunkt, hvor han tog beslutningen, men det var nok efter midnat. Han ville bare se, om gaderne var fyldte og om der var den euforiske stemning, som opslagene lagde op til. Han ville ikke selv i byen. Han ville bare kigge og køre rundt. Han ville ikke i byen, da han ikke var "dresset op" hertil. Han ville bare opleve stemningen fra bilen uden at han skulle gøre noget ud af sig selv. Han var også inde i byen aftenen før, hvor han også blot kørte rundt og kiggede. Det havde ligeledes været efter opslag på Facebook, som motiverede ham til at køre ind til byen for at opleve stemningen. Han så løbene opslag fra Jomfru Ane Gade. Om fredagen var der meget tomt i byen, hvilket undrede ham. Han kørte lidt rundt i sidegaderne for at se, om folk hang ud andre steder end i bymidten. Han kan ikke huske, hvornår han kørte ind til byen den 5. februar 2022, men han gætter på, at det var efter midnat. Om fredagen var han nok i byen til omkring kl. 06.00, hvor diskotekerne lukkede. Han var i byen i flere timer. Han talte ikke med nogen om fredagen. Han er ikke typen, der tager kontakt til andre, og hvis han gør, vil det være helt ekstraordinært. Han kørte ind til byen igen om lørdagen, da han havde undret sig over, at der ikke var så mange mennesker i byen om fredagen, som han havde forventet. Han er ikke betaget af folk i nattelivet. Han havde på daværende tidspunkt et fuldtidsarbejde, men havde fri i weekenden. Han havde ingen planer, hvorfor han lige så godt kunne bruge to nætter i weekenden på at køre rundt i Aalborg.

Om lørdagen havde han ryddet lidt op og sorteret nogle ting fra loftet. Huset skulle gøres klar til en påtænkt renovering. Han var træt, fordi han havde kørt rundt i Aalborg fredag nat. Han havde ikke overvejet at tage til byen for at score damer. Det var ikke en del af planen. Han har aldrig forsøgt at score damer uden forudgående kontakt i form af en længerevarende samtale i byen eller på de sociale medier. Han har aldrig prøvet at score nogen ved at samle dem op. Han forsøgte heller ikke at score Forurettede, da han samlede hende op den pågældende nat.

Han kan ikke huske, hvornår han kørte til byen lørdag nat, men det var over midnat. Han tog sin telefon med. Han har ikke aktiveret lyden på telefonen. Han slukkede telefonen, da han kørte ind til byen. Det har han næsten altid gjort siden han engang omkring 2010 blev stoppet i Vesterå af en emsig politibetjent. Betjenten havde spurgt, hvad han lavede, hvortil han blot svarede, at han skulle hente pizza. Betjenten sagde, at han ville kunne tage hans telefon og se, hvor han havde været henne. Han kunne efter den episode godt finde på at slukke sin telefon, når han skulle noget. Han slukkede ikke telefonen, fordi der er noget "farligt" på telefon eller noget, som han vil skjule. Han slukkede som oftest telefonen i tilfælde af, at han igen skulle møde den emsige politibetjent. Betjenten havde i øvrigt i forbindelse med episoden i 2010 foretaget en grundig kontrol af hans bil, og det var efter denne kontrol,

at betjenten havde sagt, at han kunne kigge i tiltaltes telefon for at se, hvor han havde været. Han slukkede herefter sin telefon, således at betjenten ikke skulle kunne se, hvor han havde været. Det var ikke no-get, som han altid gjorde, men kun hvis han kom til at tænke på episo-den med betjenten. Det har hændt, at hans telefon også blev slukket, hvis han skulle handle. Betjenten kiggede ikke i hans telefon i forbin-delse med episoden i 2010. Han spurgte betjenten, om han ville kigge i hans telefon, fordi han ikke havde noget at skjule, men det ville be-tjenten ikke. Han er efterfølgende flere gange blevet standset af den pågældende betjent, som godt kan huske ham. Betjenten har ikke siden episoden i 2010 sagt, at han ville kigge i hans telefon.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 2968, 3. afsnit], forklarede tiltalte, at han må have forklaret som gengivet, hvis det står i rapporten. Det var ikke altid nødvendigt at låse hoved-døren i en by som By 1.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 2969, 3. afsnit, 2. linie] forklarede tiltalte, at det er korrekt gengivet. Han havde været ude at gå med sin hund og blev pludselig opmærksom på, at han gik og tjekkede sin telefon i stedet for at nyde gåturen. Han be-gyndte at blive mere opmærksom på at slukke sin telefon efter episo-den med betjenten i 2010. Han havde fulgt en tidligere politimand på de sociale medier, som fortalte, at folk kunne spores på mange måder via forskellige ting. Han følte sig ikke forfulgt, men han gik op i at be-skytte sit privatliv. Han blev også opmærksom på cookies på compute-ren. Han slukkede sin telefon for at holde for sig selv, hvor han var el-ler havde været.

Han havde også et simkort i sin bil, som han kunne deaktivere. Der er tale om noget, der hedder Connected Cars. Det var GPS'en, som han kunne slå fra på en app på hans telefon. Han slog den fra på samme måde, som når man "snoozer" sit vækkeur. Når man slog GPS'en fra, valgte man, hvornår den skulle slås til igen. Connected Cars kunne bruges til flere ting. Den kunne vise bilens tank- og motortilstand samt hvornår, at bilen skulle til service. Connected Cars var smart at have, men ikke i forhold til sit privatliv. Det var ikke første gang, at han slog GPS'en fra i bilen, da han kørte til Aalborg den pågældende nat. Det var ikke noget, som han altid gjorde, men kun hvis han kom til at tæn-ke over det. Han kunne slå den fra på alle tidspunkter af døgnet. Det var tilfældigt, når han slukkede den. Det var meget almindeligt, at han brugte app'en på sin telefon.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 2974, 4. afsnit] forklarede han, at han ikke kan huske, at han skulle have for-klaret som gengivet. Det kan godt være, at han ikke kunne huske det, da han blev afhørt, fordi han på det tidspunkt var meget presset. Han

havde ikke sovet hele natten inden afhøringen. Han ved ikke, hvad han tænkte, da han afgav forklaringen. En GPS vil komme med notifikationer, hvis den kan "connecte" med en service om eksempelvis ledige parkeringspladser, hvilket kunne være irriterende. Han slog den også ofte fra for ikke at blive forstyrret.

Han kan ikke huske, hvornår han den pågældende nat slukkede telefonen, eller hvornår han slog GPS'en fra. Han kan ikke huske, om det var før eller efter, at han satte sig ud i bilen, men det var formentlig før han kom til Aalborg. Han havde ingen planer om, hvor længe han skulle være i Aalborg. Han ville bare køre rundt og kigge på nattelivet. Han kørte rundt og så på forskellige steder. Han mener, at han kørte direkte til Aalborg. Han kan ikke huske, om han var inde og tanke på vejen. Han kørte over Limfjordsbroen, hvorefter han bare kørte rundt. Han syntes ikke, at der var den vilde og specielle stemning, som der havde stået på de sociale medier. Stemningen var lidt ligesom om fre-dagen, hvor den var lidt død. Han vendte ikke bare om for at køre hjem, da han tænkte, at han måske var for tidligt på den. Han mener, at han var i Aalborg omkring kl. 02. Han havde ikke tænkt på, om han måske i stedet var kommet for sent. Stemningen i byen plejer først at komme efter midnat. Sådan var det i hvert fald, da han gik i byen. Det var ikke meningen, at han ville komme ind til byen, når folk skulle hjem. Stemningen var flad, og han kørte rundt og kiggede. Han synes ikke, at stemningen blev bedre. Han kørte ikke bare hjem, fordi han undrede sig over, at der stod på de sociale medier, at der ville være en vild stemning. Han tænkte, at den gode stemning blot trak lidt ud. Han fik intet ud af at køre rundt i byen. Han forventede blot, at stemningen ville ændre sig.

På et tidspunkt bemærkede han en pige, der stod ved busstoppestedet ved Netto på Vesterbro. Det var omkring kl. 06, hvor han havde kørt rundt i nogle timer. Han var forinden stoppet for at tisse, hvilket han gjorde et sted, hvor der ikke var for mange mennesker. Han kan ikke huske, om han havde standset i andre sammenhænge. Han standsede ved busstoppestedet ved Netto for at tilbyde pigen et lift hjem. Det var Forurettede, som han ikke havde set tidligere. Hun stod alene ved busstoppestedet. Han tænkte, at der givetvis ikke ville komme en bus på det tids-punkt, hvorfor han tilbød hende et lift. Hun stod i en top med bare arme. Han havde kun set hende i få sekunder, da han besluttede at rette henvendelse til hende. Det er ellers ikke noget, som han plejer at gøre. Han kan ikke huske, hvor han kom kørende fra. Han kan ikke huske, om han skulle vende bilen for at komme over til Forurettede, men han mener det ikke. Han tænkte, at der ikke kom en bus, når der ikke stod andre ved stoppestedet. Han kørte hen til Forurettede, rullede vinduet i passagersiden ned og sagde: "Det ser koldt ud, vil du have et lift?". Han tænker, at Forurettede opfattede ham som en venlig mand. Han tænker ikke, at hun kan have troet, at han kørte en taxa. De talte ikke om pris for køretu-

ren. Han tilbød hende liftet, da han syntes, at det så koldt ud. Han har selv før fået et lift hjem. Han har også før kørt til byen for at opleve stemningen, men også for at købe fastfood. Han ved ikke hvor mange gange, at det er sket. Han købte ikke fastfood hver gang, at han var in-de i byen for at opleve stemningen. Politiet kan se på hans konto, når han har købt fastfood. Han kan ikke anslå, hvor ofte han kørte til byen, men der var ikke tale om faste intervaller. Han har også før givet no-gen et lift hjem, men det har været personer, som han kendte i forvejen eller havde talt med i løbet af aftenen. Han kunne være i byen og drik-ke et par øl, og i den forbindelse kommet i kontakt med en person, som han efterfølgende tilbød at køre hjem. Han har en gang haft noget seksuelt med en pige, som han kørte hjem, men det var en pige, som han kendte i forvejen. Det var en pige, som han senere mødte igen på en bytur, hvor de flirtede. Han kan ikke huske, om de fulgtes fra byen og kørte hjem, eller om han genkendte hende og samlede hende op. Der skete noget seksuelt mellem dem. Han har også tidligere givet per-soner, som han ikke kendte, et lift hjem. Det har måske gennem tiden var "en håndfuld" personer. Der var også en gang, hvor en mand faldt ud over kantstenen ved 7-Eleven og slog sit knæ. Han bremsede op for at høre, om manden havde brug for hjælp. Det endte med, at han kørte fyren hjem.

Den 6. februar 2022 samlede han Forurettede op, fordi hun så ud, som hun frøs. Forurettede satte sig ind i bilen og gav udtryk for, at hun frøs. Han spurgte, om han skulle tænde sædevarmen. Forurettede ville gerne have et lift. Hun satte sig lynhurtigt ind i bilen. Forurettede spurgte ham, hvad han hed. Han kan ikke huske, om hun præsenterede sig. Han kan ikke huske, om han fik at vide, hvad hun hed. Han har ingen i familien, der hedder Forurettedes navn. Han har haft en kæreste, der hed Forurettedes navn. Han er dårlig til at huske navne. Forurettede satte sig ind i bilen, og de kørte fra stedet. På vejen fra busstoppestedet op til Reberbangade spurgte han Forurettede, hvor de skulle hen. Han havde tænkt, at hun nok ikke skulle så langt, når hun stod ved busstoppestedet uden jakke. Han ville gerne køre hende hjem, og det var lige meget i hvilken retning, eller hvor langt de skulle. De kør-te afsted, og hun pegede til højre, da de talte om, hvor hun skulle hen. Han mener også, at hun sagde "her" . De kørte ad Reberbangade, og han spurgte, om hun havde en jakke, som de skulle hente. Han kørte langsomt, fordi han skulle have afklaret, om de skulle tilbage og hente jakken. Han skyndte sig ikke afsted, da hun satte sig ind i bilen. Om-kring svinget til Reberbangade nævnte Forurettede, at hun skulle til "sportens" eller "idrættens". Hun gav et tegn om, at han skulle svinge til højre. Han kan ikke huske, om Forurettede kaldte stedet, hvor hun skulle hen, for "idrættens", men senere kaldte hun det for "sportens".

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstraktens side 2970] forklarede han, at han har forklaret som gengivet. Han kan ikke huske, om det var før eller efter, at de ved Tyren på Vesterbro var svinget til

højre ad Reberbansgade, at Forurettede sagde det med "idrættens". Han kørte under 50 km/t ad Reberbansgade. Han forsøgte at spørge ind til det med "idrættens" eller "sportens", men det lykkedes ikke for ham at få et svar. Han spurgte, om hun ikke havde en jakke. Forurettede svarede: "Det er ikke sådan, når man skal dele", men han spurgte ikke mere ind til det. Inden hun sagde det med jakken, sagde hun det med "idrættens" eller "sportens", hvorfor han tænkte, at det måske var i den retning, hvor Aalborg Stadion ligger. Han spurgte Forurettede, om de bare skulle lige-ud her, hvilket hun svarede ja til. Han kan ikke huske, om han spurgte nærmere ind til, hvor de skulle hen. Hun havde fået varmen og sagde, at det var dejligt. Hun tog sig lidt på armene for at vise, at gåsehuden var væk. Hun lagde sig op ad kanten på sædet og blundede ganske kort. Hun virkede ikke fuld, men "selskabeligt overrislet". Han kan og-så selv blunde, hvis han sætter sig ind i en varm bil. Det var ikke hans opfattelse, at Forurettede troede, at hun kørte i en taxa. Når man bliver ramt af varmen, kan man godt blive træt og blunde. Hun sov ikke, men blundede kun. Da de kom hen omkring stadion og Idrætshøjskolen, gav han Forurettede en albue, hvorefter hun sagde, at det ikke var her, at hun boede. Han tænkte, at hun måske kunne være hestepige, fordi hun var slank, hvorfor han fortsatte ud mod travbanen. Han mener ikke, at han spurgte hende, om det var det rigtige sted. Hun ville ikke sige, hvor hun boede. Han ved ikke, om hun var for fuld til at fortælle det. Han prøvede at spørge ind til det senere på turen, men hun jokede bare i stedet for at fortælle, hvor hun skulle hen. På et tidspunkt spurgte han Forurettede, om de kunne finde hjem til hende via hendes telefon. Hun havde siddet med sin telefon, hvor hun havde trykket koden forkert nogle gange, hvorfor telefonen var blevet låst. Han lagde ikke mærke til, om det lykkedes for hende at komme ind på telefonen, mens hun sad med den. Da de var ved stadion, spurgte han ikke ind til en anden adresse, fordi han tænkte, at hun så nok boede ved travbanen. Han tænkte, at hun bare skulle have lov til at blunde. Da de nåede ud til travbanen, sagde hun, at det heller ikke var her. Han er godt kendt i Aalborg. Han vidste ikke, at der lå et sted i Aalborg, der hedder Idrætsparken. Da de nåede til travbanen, sagde Forurettede: "Nej, nej - det er ikke der". De kørte herefter ind mod byen igen. De var henne omkring et sted, hvor de kunne se Limfjordsbroen. Han kom på det tidspunkt til at tænke på, om det kunne være ved svømmehallen i Nørresundby, at hun boede.

Hun ville gerne joke om andre ting, og hun spurgte ind til ham. Efter at de havde været ved travbanen, blundede hun ikke mere. Han prøvede at pejle sig ind på en retning af hendes bopæl, da de kørte ind mod byen igen. Det var ikke hans indtryk, at hun var for fuld til at sige, hvor hun boede. Han ved ikke, om hun ikke ville hjem. Hun fortalte ikke, at hun boede på "idrætten". Han spurgte, hvor "idrætten" kunne være, og hun grinede og sagde, at de skulle i denne retning. Hun var meget sjov at tale med. Hun var vældig snakkesalig, og hun kom med mange jokes og comebacks. Det begyndte hun med, da de kørte fra

travbanen og ind mod broen. Han spurgte, om hun kunne bo ved de store idrætsfaciliteter ved svømmehallen i Nørresundby, hvortil hun svarede, at det godt kunne være. De talte også om tovbanen i Nørre-sundby, hvortil hun fortalte, at den havde hun ikke prøvet. De kørte hen over broen og over mod svømmehallen i Nørresundby. Da de kom til lyskrydset, hvor de skulle til venstre mod svømmehallen, spurgte han, om de skulle køre op til svømmehallen. Det mente hun ikke, at de skulle. Han spurgte, om de ikke skulle tage en tænkepause ved McDo-nald's, hvilket hun sagde ja til. Det var lidt mærkeligt at køre rundt med en kvinde, der ikke sagde, hvor hun skulle hen. Men hun var nu meget hyggelig. Han havde tænkt på at køre hende tilbage til det sted, hvor han havde samlet hende op, men han vendte ikke bilen for at køre tilbage. Han fortsatte til McDonald's. Da de nærmede sig McDo-nald's, havde Forurettede alligevel ikke lyst til at gå ind på McDonald's.

Han havde arbejdet i området omkring Arbejdsplads 1 og mente, at han kun-ne huske, at der lå et træningscenter ved Arbejdsplads 1, hvorfor han kørte den vej. Han sagde ikke til Forurettede, at han kunne tænde GPS'en, således at de kunne taste hendes adresse ind, så hun kunne komme hjem. Han kørte bare efter hendes retningsangivelser. Efter McDonald's kørte de ud mod Arbejdsplads 1, hvor han som sagt troede, at der var nogle trænings-faciliteter, men det var der ikke. Han huskede forkert. De fik ikke no-get at spise på McDonald's. De kørte i stedet ud mod Arbejdsplads 1 og vi-dere ud mod Kvikly. Omkring Arbejdsplads 1 fortalte han Forurettede, at han hav-de været soldat. Det syntes Forurettede var spændende, og hun spurgte meget ind hertil. Da de var ved McDonald's, havde han spurgt Forurettede, om hun gik til bowling. Forurettede havde blundet to gange under kørslen. Det var un-der kørslen på Reberbangade og på vej ud til travbanen. Hun blunde-de dog højest et minut ad gangen. Fra travbanen og ud mod McDo-nald's talte de om, hvorvidt der havde været gang i byen. Han spurgte ind til det, da han undrede sig over, at der ikke var gang i den, da han kørte rundt. Forurettede fortalte, at det havde fedt i byen, og at der havde væ-ret en god stemning. Hun gav udtryk for, at hun havde hygget sig. Han kan ikke huske, om Forurettede fortalte, at hun havde hygget sig med en eller flere veninder. Han husker ikke, om hun fortalte andet. Han havde spurgt Forurettede om, hvor hendes kæreste var. Forurettede havde tidligere sagt: "Vi skal til "idrætten, der er min kæreste" . Han spurgte til hendes kæreste i håb om, at han kunne få en nærmere lokation i forhold til hendes bo-pæl. Forurettede fortalte ikke sin adresse, men han ved ikke hvorfor. Han hav-de indvilget i at køre hende derhen, hvor hun ville. Han var ikke irrite-ret over, at han ikke fik adressen, fordi det var hyggeligt at snakke med hende. Han opfattede Forurettede som drilsk i tonen, og senere blev hun også flirtende. Hun var drilsk i tonen, da hun sagde: "Hvad tror du? - Det kan godt være", da han havde spurgt hende, om hun boede i Nørre-sundby. Da han spurgte hende, om hun gik til bowling, svarede hun: "Hvad tror du selv?" .

Han gættede på, at Forurettede var midt i 20'erne. De snakkede om kæresten, og at det havde været sjovt i byen. Hun nævnte nogle steder i Jomfru Ane Gade, hvor hun havde været. Hun havde nævnt, at hun havde været på Natklub 1 eller sådan noget. Han er ikke længere så kendt i Jomfru Ane Gade. Det virkede sjovt, at hun ikke sagde, hvor de skulle hen. Der var en sjov stemning mellem dem. Forurettede havde lynhurtige come-backs. Da de talte om McDonald's, havde hun sagt: "Tror du selv, at jeg spiser burgere på denne tid?" , samtidig med, at hun kiggede ned ad sig selv. De kørte over krydset ved McDonald's på vej ud mod Kvik-ly. Det var på det tidspunkt, at han fortalte, at han havde været soldat. Det var noget, som Forurettede spurgte ind til. Han fortalte, at han havde været Stilling, hvilket hun fandt spændende. Han plejer ikke at kunne bruge det med at have været soldat som en scorebemærkning.

Forurettede bad ikke på noget tidspunkt om at komme ud af bilen, men på et tidspunkt sad hun og rodede med sin telefon, der var i et cover, hvor der var plads til betalingskort. Hun sad herefter med et rejsekort, som hun stoppede ned i kopholderen i bilen, mens hun sagde: "Så kan jeg lige betale for turen" . Han svarede, at hun ikke skulle betale for turen. Han tænkte ikke, at hun tog sit rejsekort frem og troede, at hun kunne betale med det, fordi hun var fuld. Han mener ikke, at Forurettede havde opfattelsen af, at hun befandt sig i en taxa.

Forurettede fortalte, at hun studerede til sygeplejerske på UCN. Han sagde, at hun i så fald nok var vant til at få mange flirtende kommentarer, når hun var byen, hvilket hun bekræftede. Han havde selv fået mange kommentarer, da han var soldat, og var i byen i sin uniform. Han synes ikke selv, at det var frækt, at hun læste til sygeplejerske.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 2971, 2. afsnit] forklarede tiltalte, at han har forklaret som gengivet, herunder at han havde sat Forurettede af ved stoppestedet ved Kvikly. Det var ikke korrekt, men på det tidspunkt, hvor han blev afhørt, havde han endnu ikke forklaret om den usømmelige omgang med lig. Han havde tænkt på, at han kunne kigge på køreplanen ved busstoppestedet for at se, hvornår der kom en bus, men det gjorde han ikke. Han havde i første omgang forklaret til politirapport, at han havde sat hende af, fordi han var overvældet over det, der var sket. Han var ked af den usømmelige omgang med lig, og han var ikke klar til at fortælle herom endnu. Han havde ikke forklaret, at han havde sat hende af, fordi han tænkte, at han kunne slippe udenom sagen.

Han satte ikke Forurettede af ved Kvikly, og de kørte videre. Forurettede syntes, det var spændende, at han havde været soldat. Han fortalte hende nogle hi-stories fra soldatertiden. Det var noget, som de talte om på vej til Vest-bjerg. Hun nævnte, at hun sad godt i sædet i hans bil. Da de var ved rundkørslen ved Kvikly, spurgte han hende, om hun ville se noget

fedt. Der lå en soldaterlejr ikke langt derfra, og nu havde de jo lige talt om soldatertiden. Hun syntes, at det var spændende, at han havde været soldat. Han kan ikke huske, hvornår i forløbet hun sagde det. Hun sagde, at det var frækt med mænd i uniform, og han svarede, at det var ikke første gang, at han hørte det. Han mener, at han havde nævnt kommentarerne om sygeplejersker inden da. Omkring Sulsted, da de drejede ud mod Camp Hammer, der er en militærlejr, havde hun spurgt, om man ikke skulle være i vildt god form for at være soldat, hvortil han svarede, at det skulle man, men at han ikke længere var i form, men kun "i kageform". Hun svarede, at han bestemt ikke var i kageform og sagde: "Stop dig selv". Hun blev lidt flirtende. Han spurgte, om de skulle køre til Camp Hammer-lejren for at fordrive ti-den og i håb om, at hun i mellemtiden ville fortælle, hvor hun skulle hen.

De kørte mod Camp Hammer nær Hammer Kirke. Han kan ikke huske hvornår på turen, at hun forsøgte at putte rejsekortet i kopholderen. Han tænkte ikke, at hun gerne ville væk fra ham, og at det var derfor, at hun ville betale for turen. Han er sikker på, at hun ville have sagt, hvis hun ville ud af bilen. Han vendte ikke bare bilen for at køre hende tilbage, fordi han havde indvilget i at køre hende hjem. Han tænkte ikke, at hun boede der, hvor de var på vej hen, men han ville gerne vise hende lejren, hvilket hun også gav udtryk for, at hun ville. Han forventede, at der måske var konstabler, der var på øvelse ved lejren, men han vidste ikke, om det var tilfældet. Han vidste bare fra sin tid som soldat, at der ofte var øvelser på stedet.

Der var en god stemning i bilen. Han overvejede ikke, om Forurettede var for-virret og ikke kunne finde hjem. Hun var drilsk og ville gerne søge kontakt. Hun drejede sig mere over mod ham og lagde sit hoved på hans skulder. Det begyndte hun med, da de kørte fra Sulsted og ud mod Hammer Kirke. Hun spurgte ind til det med god form og endte med at sige "du er da meget sød". De nærmede sig lejren, som de kunne se fra asfaltvejen. Det var mørkt, og der var ingen øvelse. De kørte ikke tilbage, men fortsatte ind ad alléen. Det oplagte sted at vende bilen var ved kirken. De kunne se noget af lejren i lyset fra forlygterne. Han fortalte lidt om lejren. De kom til at tale om nogle sandsække, der hed noget med Hesco-bastion. Forurettede drejede sig 90 grader over mod ham og sagde, at hun synes, at det var frækt med mænd i uniform. Hun lagde hånden på hans lår.

Foreholdt fotos [hovedekstrakten, side 2666] forklarede tiltalte, at de var omkring bygningerne i højre hjørne af fotoet. De var på et sted ud for Camp Hammer, da hun lagde hånden på hans lår. Han kunne se lyset fra Hammer Kirke, da det skete. Han sagde: "Hov, hvad er nu det for noget?" . Hun kiggede ham dybt i øjnene og spurgte, om det gjorde noget. Det gjorde det bestemt ikke. Hun fortsatte og lignede hans buk-

ser ned. Hun rakte hånden ind og trak hans underbukser ned. Han tænkte, at hun "godt nok var frisk". Han var overbevist om, at hun var "frisk nok" til at tage sådan en beslutning. Hun fortsatte, og han hjalp ved at trække sine bukser lidt ned. Bilen trillede på det tidspunkt sta-digvæk. Han ville vende ved parkeringspladsen. Hun var i gang med at give ham et "hand-job", hvorfor han ikke stoppede bilen, fordi han ik-ke ville ødelægge stemningen. Det var meget rart, hvad Forurettede havde gang i. Han kan huske, at han kunne se lyset fra parkeringspladsen. Forurettede fortsatte med at give ham et "hand-job". Hun havde hånden om-kring hans lem, og hun kørte hånden op og ned. Hun brugte sin højre hånd, mens hun kørte sin venstre hånd op ad maven på ham. Han holdt på rattet med venstre hånd. Højre hånd lå vist omkring midterkonsol-len. Bilen trillede med langsom hastighed. Forurettede fortsatte indtil han fik udløsning. De var på det tidspunkt ved svinget nederst på kortet [hovedekstrakten, side 2666], hvor han drejede til højre ved krydset mellem Hammer Kirkevej og Sulsted Kirkevej. Der var automatgear i hans bil. Han drejede til højre, hvorfor han ikke skulle sætte bilen i bakgear. Han ville ikke vende bilen, mens Forurettede var i gang med sit "hand-job". Han fik udløsning ud over sin t-shirt og på Forurettedes hænder. Der kom formentlig også noget på hans jakke. De fortsatte ad Sulsted Kirkevej. Bilen trillede stadig, da han fik udløsning.

Han ville holde et sted, hvor de ikke holdt i vejen, hvis der kom andre biler. Han ville ikke holde midt på vejen. Han havde stadig bukserne nede. Da han holdt ind i venstre side, var det første gang, at bilen holdt stille. Han havde forenden af bilen ind et sted, som han ikke kan udpe-ge [hovedekstrakten, side 2.667]. Han holdt stille og tog bukserne på igen. Forurettede spurgte, om det var godt, og han svarede ja. Hun grinede lidt af ham, fordi han fik udløsning så hurtigt. Det var lang tid siden, at han sidst havde haft sex. Det havde vistnok været i august 2021. De talte sammen, og han grinede af det med, at mænd i uniform skulle være noget særligt. Han havde sagt, at nu var hun ligesom dem, der sy-nes, at sygeplejersker var frække, hvortil hun svarede: "Nå ja, det er rigtigt". Det var noget, som han sagde i sjov, og hun grinede lidt af det.

De talte videre, og han spurgte ind til, hvor hun kunne tænke sig at komme hen. Han var imidlertid kommet i tanke om andre sportssteder, og han nævnte derfor Gigantium som et muligt sted. Forurettede svarede: "Ja, det kunne godt være i den retning". Han var i tvivl om, hvorvidt hun sagde det i alvor eller spøg. Han kan ikke huske, om han har forklaret det med Gigantium til politiet, men han er sikker på, at han talte med Forurettede om det ude i skoven. Det var meget af det, som han og Forurettede talte om, som politiet ikke har spurgt ind til. Forurettede blev flirtende igen, og hun satte sig på samme måde som før med front mod ham, og de fik sam-talen drejet ind på det, som lige var sket. Hun havde spurgt, om det var godt, hvilket han bekræftede. Hun spurgte på en drilsk måde om, hvor

godt det havde været. De fik samtalen drejet over på, om der skulle ske noget mere. Han spurgte, hvad hun havde forventet, og om hun også gerne ville have noget ud af det. Han tænkte på, om hun ville ha-ve samleje. Han ved ikke, om hun havde en forventning om, at det skulle føre til sex. Han masturberede ikke hende. Det lå i kortene, at de skulle have sex. På et tidspunkt lagde Forurettede hånden på armstøtten, som om hun ville til at lægge hånden på hans skridt igen. Han sagde: "Hov hov, så hurtigt kan jeg ikke igen". Han troede ikke, at han kunne mere. Det fejede hun bare af og sagde noget i retning af: "Fair nok" el-ler "Okay". De talte ikke mere om det, og han ledte samtalen hen på noget andet. De talte om, at de kunne køre mod Sulsted Kirke, hvor de hurtigt kunne komme på asfaltvej igen og videre i retning mod Gigan-tium. De begyndte at trille langsomt med bilen, da de igen kom til at tale om, om det kunne føre til noget mere. Hun lænede sig ind mod ham og kiggede på ham, og han sagde til hende: "Er du ude på noget igen?", hvortil hun svarede: "Det ved man aldrig". De kørte, mens de snakkede om det. Han kan ikke huske, hvor lang tid de holdt det første sted, men det var måske omkring 20 minutter. På et tidspunkt nævnte Forurettede, at hun skulle tisse, men om det var ved det første stop eller andet stop, kan han ikke huske. Han kan heller ikke huske, om hun var ude af bilen for at tisse, eller om hun kun nævnte det. Han kan ikke huske, om han var ude af bilen for at tjekke bremselyset. Hvis han havde tjek-ke-t bremselyset, ville han nok have åbnet sidedøren, men han husker det ikke. Han havde ikke åbnet bagagerummet.

Hun vendte sig over mod ham igen, og de talte om at tage næste skridt. Hun kom med små hentydninger om, hvorvidt han kunne havde lyst til mere. Han kom også med hentydninger til hende. Han vidste ik-ke, om han kunne mere. Han plejede ikke at kunne have sex to gange i træk, men han var villig til at tage chancen. Han foreslog ikke Forurettede, at han kunne tilfredsstille hende med sine fingre. Det lå i kortene, at de skulle have sex. De kørte længere hen mod en sidevej, hvor han brem-sede ned og bakkede ind [hovedekstrakten, side 2667]. Vejen lå på si-den ned ad kortet, men han kan ikke komme det nærmere. Han kan ik-ke huske, hvad vejen hed. Den var i visuel afstand til svinget ved Suls-ted Kirkevej. De stod ud af bilen og gik op mod svinget. Han havde forinden bakket bilen ind ad sidevejen. Han bakkede bilen ind med omkring 3-4 billængder eller nok ca. 8 meter. De blev enige om at stoppe og stå ud.

Tiltalte forklarede videre, at den anden gang, hvor de stoppede og bakkede ind ad sidevejen med omkring 8 meter, var ved den pågældende sidevej. Vejen havde en bredde som en bil. De bakkede ind, således at de nemmere kunne komme ud igen. Hvis bilen sank ned i noget mud-der, ville den ikke så nemt sidde fast. De bakkede ind for at være væk fra vejen, således at de ikke holdt midt på vejen. Det var ikke afklaret, hvor de skulle have sex, herunder om det skulle foregå inde i bilen.

Han mener, at han havde sagt, at de ikke kunne være i bilen, da de ik-ke kunne lægge sæderne ned. Han kørte i en varevogn, en VW Golf, men der var ikke plads til at have sex bag i bilen. Det var ikke afklaret, om de skulle have sex, eller om det bare blev ved snakken. Han kunne godt have nøjedes med at bakke 3 meter ind, men han bakkede ca. 8 meter ind. Det var nok på grund af bevoksningen, at han bakkede læn-gere ind. Hvis de skulle have sex, skulle det ske stående. De havde ik-ke talt om, at de kunne have sex hjemme hos ham eller hjemme hos Forurettede. Der var kun nogle enkelte træer ud mod vejen, men der var flere træer længere inde, som ikke stod lige ud til vejen. Hvis de skulle have sex, ville det være godt at være længere væk fra vejen. De stod ud af bilen og gik ud mod vejen. De slentrede på stien ud mod grusvejen. Efter nogle meter stoppede de op og sludrede om noget mere, og om hvad der skulle ske. Hun spurgte ham, om han stadig havde lyst, og det havde han. Han sagde til Forurettede: ”Nu ved jeg, du kan nogle tricks” , hvorefter hun tog fat i hans skuldre og kiggede ham i øjnene, mens hun sagde: ”Jeg kan flere tricks” . Hun tog ham herefter i hånden, og de gik ud på Sulsted Kirkevej op mod svinget. De gik med hinanden i hånden. Det var koldt. Forurettede havde fortsat ikke nogen jakke på. Han havde lynet sin jakke op, så den stod åben. Hun stak sine arme ind un-der hans arme, så hun fik varmen. De stod stille og kyssede. Det var gensidigt, da de kyssede hinanden på Sulsted Kirkevej. Han prøvede at varme Forurettede med sin fleecetrøje, der stod åben, og hun havde sine hæn-der omkring ham. De havde ikke forsøgt at have sex i bilen. Der var måske 5 graders varme. Forurettede havde en stroptrøje på og et par bukser. Der var ikke is på vandpytterne, da de kørte ind, hvorfor han mener, at temperaturen var over frysepunktet. Det virkede ikke, som om Forurettede tænkte på, at hun frøs. Den sidste gang, at de stod og holdt om hinan-den, stod de tæt ved et enkeltstående bøgetræ ude ved vejen. Han ved ikke, hvor langt de befandt sig fra vejsvinget. Det var en af de sidste gange, at de holdt om hinanden.

Nu var stemningen til, at der skulle ske noget. Hun kørte sin hånd op ad hans lår og ind mod hans penis. Han sagde, at de var for tæt på ve-jen, hvis der skulle komme nogen. Længere inde var der en række grantræer, der var afgrenet på det nederste stykke. Forurettede slap ham og la-vede nogle ”bunny-hop” hen i retning mod træerne. Hun ville holde fast om træet, hvis de skulle have stående sex som en ”stående dog-gy” . Han skulle stå bag ved hende og have samleje med hende bagfra, mens han holdt om hendes hofter. De talte om dette, da de stod ved bøgetræet ude ved vejen, hvor de skiltes.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 2666] forklarede tiltalte, at de på grusvejen var længst henne mod det sted, hvor der står ”j” i vejnavnet på kortet. Det var måske 50 meter fra svinget ved Sulsted Kirkevej. De var ikke helt oppe ved svinget. Der lå en gård i nordlig retning, hvor der var nogle kraftige lamper, men de kunne ikke se ret meget. De

kunne dog nemt se hinandens ansigter. De kyssede og blev enige om, at de nu var klar til mere end bare kys. De talte om træet, og han sag-de, at de ikke kunne bruge dette træ, fordi det var for tæt på vejen. Forurettede tog hænderne op og drejede sig hen mod plantagen. Hun lavede nogle hop som en kanin, hvor hun hoppede med det ene ben lidt længere fremme end det andet. Hun havde retning mod de afgrenede træer, jf. kortet [hovedekstrakten, side 2666]. Træerne lå nok 10-20 meter fra Sulsted Kirkevej. De kunne se træerne fra vejen, selv om der var mørkt. De skulle derhen og lave en ”stående doggy”. Han opfattede det som om, at Forurettede var klar. De gik ikke derhen hånd i hånd, fordi Forurettede hoppede i forvejen. Han kiggede på skovbunden og kunne se, at der lå nogle smågrenene eller kvas. Han kunne se, at det var højere, og han vurderede, at man kunne sidde fast i det. Han mener ikke, at Forurettede havde set det, da hun hoppede i lige linie hen mod træerne. Han gik udenom smågrenene, der var under knæhøjde. Grenene var nok også lavere end op til skinnebenet. Han gik med siden til, mens han kiggede på, hvor han trådte. Forurettede sagde: ”Det er lige her”. Han gik den anden vej over mod træerne. Han var nogle få meter fra hende. Mens han gik, hørte han en lyd, som om noget hang fast eller blev trukket. Det lød som om, at man sparkede på jorden i skoven. Han vendte sig om og så Forurettede falde forover. Han ved ikke, hvad det var for en lyd, at han hørte. Det var som om, at Forurettede gav sig. Han så hende falde forover. Hun hav-de hænderne lidt ud til siden – måske lidt op foran sig. Han så det fra siden. Han mener, at hun faldt ned på flad hånd, men han så det ikke. Han synes ikke, at det så ud til, at hun tog fra med hænderne. Hun faldt nærmest forover, og hun var helt stiv. Han tænkte, at hun landede på skovbunden. Da hun landede, gav hovedet et unaturligt ryk tilbage. Han ved ikke, om hovedet var helt nede ved jorden, da det blev rykket bagover. Han troede, at hun lavede sjov. Hvis hovedet ikke var helt nede på jorden, da det blev rykket bagover, har det alene været få centimeter over jorden, da det røg tilbage.

Forurettede gik med en skuldertaske. Da hun stod ud af bilen på det sted, hvor de var bakket ind, var remmen på tasken knækket. Hun hang fast i no-get, da hun steg ud af bilen efter at have taget sikkerhedsselen af, hvorefter hun konstaterede, at remmen var knækket. Han var også stået ud af bilen, da han så, at hun bandt en knude på remmen, hvorved remmen blev væsentlig kortere. Toppen af tasken gik til omkring midt på brystet, og hang efter afkortningen om hovedet som en halskæde. Han kan ikke huske, om knuden var til højre eller venstre side, men den var ikke i nakken. Han ved ikke, hvorfor hun skulle have tasken med ud og ikke bare kunne lade den ligge i bilen. Det var ikke noget, som han spurgte ind til.

Han forklarede videre, at han løb over til hende, da hun var faldet forover. Han troede i første omgang, at hun lavede sjov. Han skyndte sig hen til hende, og hun lå stille. Han spurgte, om hun var kommet til

skade. Han satte sig ned til hende, og hun svarede svagt ja. Det var ikke naturligt ja, men det mindede om et ja. Det lød smerteligt. Der kom nogle reflekslignende ryk, da hun faldt, og det virkede unaturligt. Han knælede ned på højre knæ og tænkte, at det var galt. Hun bevægede sig ikke og talte ikke naturligt. Hun var dog kontaktbar, men han kunne ikke få en hel sætning ud af hende. Han forsøgte at tale til hende, men uden resultat. Da han sad ved hendes højre side, forsøgte han at dreje hende over på siden, men der var en unaturlig modstand. Det viste sig at være tasken, der sad fast. Han tog fat i tasken, der fjedrede lidt igen. Han fandt aldrig ud af, hvad tasken havde siddet fast i. Han fik remmen på tasken revet løs. Remmen havde siddet fast i noget, som ikke var ret meget over jorden, og næsten helt nede ved jordnivea. Det var i hvert fald lavere end det kvas, som hun var hoppet igen-nem. Hun lå på den anden side af kvaset. Han ved ikke, hvordan tasken kunne sidde fast. Da hun ”bunny-hoppede”, svingede tasken fra side til side. Den hang fast i noget i hendes venstre side. Han fik tasken revet fri, og han fik hende sat lidt op. Hun var omtåget og svært kontaktbar. Hun stønnede. Han spurgte, om det gjorde ondt, og hun svarede svagt ja. Hvis han drejede hende, gav hun sig. Hun skreg ikke. Hun gav ellers ikke udtryk for smerte. Han tænkte ikke, at hun havde problemer med at trække vejret. Han har taget førstehjælp i 2007, da han var soldat, men kender ikke noget til åndedræt. Han var god til førstehjælp. Han mærkede, om hun trak vejret. Han forsøgte at stabilisere hendes hoved. Han kunne mærke luften fra hendes næse. Han kunne se, at hun havde slået sig, og han kunne se et mærke på hendes hals. Mærket stammede fra taskeremmen. Mærket var 3-5 cm bredt og forløb tværs over halsen - lidt mere i højre side, men også mod venstre side. Han løftede hende op, og hovedet sank forover. Der kom nogle refleksryk i hendes øjne. Det var efter, at han havde løftet hende op, at hun reagerede med øjnene. Han tænkte ikke på, at hun kunne have brækket nakken. Han havde måske overvejet, at der kunne være tale om noget med nakken. Han kan ikke huske, hvad man skal gøre, hvis nakken er skadet. Han havde ikke overvejet at ringe efter en ambulance. De var langt væk, og han ville kunne komme hurtigere på sygehuset end ambulancen ville kunne komme frem. Endvidere lå telefonen henne i bilen, og han ville ikke forlade hende. Han vurderede ikke, at det var så slemt. Han havde jo lige set hende fjerne sig, og han var hurtigt henne ved hende, da hun faldt, hvorefter han fik hende sat op. Hun bevægede øjnene og trak vejret. Hun gjorde ikke tegn til at kunne sidde selv. Han løftede hende derfor op og gik hen imod bilen med hende. Hun gik ikke selv, men han havde en opfattelse af, at hun forsøgte. Der var nogle unaturlige spjæt, og han opfattede det som om, at hun forsøgte at gå. Det var bare nogle unaturlige bevægelser.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 3035, det store afsnit midt på siden – 4. sidste linie] forklarede han, at det er korrekt gengivet. Hun lavede et unaturligt spjæt med benet.

Tiltalte forklarede fortsat, at han oplevede, at Forurettede kunne støtte på be-nene, da de efter hendes fald var på vej hen mod bilen. Hun tog ikke selv skridt, men når han satte hende ned på benene, sank hun ikke sammen. Han slæbte hende ikke hen ad skovbunden, men løftede hen-des ben et skridt frem ad gangen. Det var som om, at hun selv forsøgte at hjælpe til med at gå.

De havde stået ude på Sulsted Kirkevej, da Forurettede løb ind mod træerne. Han nåede ikke helt ind til de træer, som de havde retning mod. Forurettede nåede hen til kvaset, der havde en højde til op ved skinnebenet, inden hun faldt. Det var måske 2-3 meter fra det enkeltstående bøgetræ, der stod 1-2 meter fra vejen, hvor de havde været. Han kan huske, at man sagtens kunne se vejen fra bøgetræet. Han kan ikke komme antallet af meter nærmere. De kunne sagtens se vejen fra det sted, hvor Forurettede faldt. Forurettede hoppede med hænderne oppe foran sig, som om hun var klar til at tage fat om træet. Hænderne var foldet lidt ud, da hun faldt. Hovedet lå måske lidt ude til den ene side. Han kom derhen og trak Forurettede i skul-derne for at høre, om der var noget galt. Han kan huske, at han kunne se den ene side af ansigtet, men om det var, fordi han lænede sig ind over hende, ved han ikke. Ansigtet lå nok primært nedad mod skov-bunden, men måske lidt på siden. Det er dog ikke noget, som han er sikker på. Han ved ikke, om Forurettedes hoved var en lille smule hævet over jorden, men det var halsen. Han stak hånden ind ved hendes skuldre, og han kunne ikke mærke noget. Han lagde ikke mærke til, om der lå noget, som kunne have ramt hende på halsen. Han tænkte, om det måske kunne være en sten, som tasken hang fast i. Han havde set, at hovedet blev rykket bagover, da hun faldt, og han kunne se, at mærket på halsen var mere rødt på midten. Han fik da den tanke, at halsen havde ramt noget, men han fik det ikke lokaliseret. Der var ikke noget, der stak op ved hendes skuldre. Forurettedes ben lå samlet tæt mod hinanden. Han fik Forurettedes taske løsnet og fik den trukket fri. Han stak hånden ind ved hendes skuldre for at løfte hende op. Han tog ikke tasken af Forurettede. Den lod han hænge, så han fik den med. Tasken hang foran på Forurettede. Da hun gav sig, ville han ikke til at flytte for meget på tasken. Han rin-gede ikke 112, fordi hans telefon lå henne i bilen, og han ikke ville gå fra hende. Han brugte ikke Forurettedes telefon, da han ikke vidste, om hen-des telefon var låst efter hun tidligere havde fumlet med den. Han kendte heller ikke koden til hendes telefon. Foreholdt at det er muligt at ringe 112 uden at åbne telefonen med kode, forklarede han, at det vidste han ikke.

Tiltalte forklarede videre, at han fik øje på et stykke lidt længere inde, hvor der primært var mos på skovbunden, og han gik ud på mosstyk-ket. Han og Forurettede kunne bevæge sig ud gennem skoven og ud til bilen. Han og Forurettede gik altså en anelse længere ind i skoven, inden de gik ud til bilen. Han kan ikke huske, om han først forsøgte at gå ud på Sulsted

Kirkevej, men han mener, at han tog mosvejen først.

Foreholdt kort [hovedekstrakten, side 2667] forklarede tiltalte, at han ikke var helt sikker på, hvor de nærmere befandt sig. Der var nogle træer, som stod på lange rækker og meget tæt, og hvor der lå bøgeblade under træerne. Der var en forhøjning, som Forurettede hoppede igennem. Længere inde lå der ikke så mange blade, og det var det sted, som de gik hen imod, da de var på vej tilbage til bilen. De gik ikke ude på vejen, men lidt inde langs med vejen. De gik inde i mosset, men ikke helt inde ved træerne. Det var ikke så let at gå i skovbunden. Han mener, at bilen holdt en anelse længere inde end den vej, som de gik ad. Han kan ikke huske, om forenden af bilen var længere ude, eller om den var på niveau med deres rute. Da de kom hen til bilen, kom de vist nok ud ved siden af bilen, men han er ikke sikker. De gik lidt skråt over til bilen, indtil mosstykket begyndte. De gik i en blød bue. Han husker ikke, om de kom ind mellem træerne. De gik hen til passager-døren, hvor Forurettede var stået ud. Hun faldt ikke, idet han havde fat i hende hele vejen. Der var et par gange, hvor de var ved at få overbalance. De kom hen til bilen, og han forsøgte at sætte Forurettede ind. Han åbnede passagerdøren. Han holdt hende med højre arm og åbnede døren med venstre. Han satte hende ind med bagdelen først, således at hun kom til at sidde med benene ude af bilen. Hun var svær at sætte ind i bilen, fordi hun ikke selv kunne hjælpe til. Det var ikke blevet bedre med hende, men han ved ikke, om det var blevet værre. Han fik hende ind i bilen, hvor hun lænede sig lidt bagover. Da han løftede hendes ben ind, gav hun sig. Hun sagde av på en klagende og smertefuld måde. Han opfattede, at det gjorde ondt på hende. Han vurderede, at hun ikke var i stand til at sidde i bilen, og at det gjorde for ondt. Han forsøgte at tale til hende hele tiden, men hun gav sig kun med klagelyde ved at stønne ud gennem tænderne. Hun sagde også nej på en klagende måde. Han tænkte, at han skulle have hende over bag i bilen, hvor hun ville kunne ligge på en mere komfortabel måde. Han overvejede stadig ikke at ringe til 112. Han følte, at han havde kontrol over situationen, og at han ville kunne nå hurtigere ind til sygehuset, end hvis en ambulance skulle ud til dem. Han kan godt se i dag, at han skulle have ringet. Han kunne dog ikke slippe hende og ringe 112.

Han løftede hende ud af bilen og fik hende op at stå. De gik over til bagagerummet. Han åbnede bagklappen til varebilen. Han havde altid et hundetæppe i bilen, som han fik lagt hende ind på. Han fik hende til at ligge så udstrakt som muligt. Hun klagede sig ikke længere. Hun havde hovedet vendt op mellem de to forsæder. Han kunne se hendes hoved, da han satte sig ind i bilen for at køre.

Han kan ikke huske, hvornår han tog tasken af Forurettede. Tasken dinglede ikke på samme måde, da de gik tilbage til bilen, som da Forurettede hoppede hen mod træerne. Han talte fortsat til Forurettede, da han lagde hende ind i ba-

gagerummet. Han forsøgte at lægge hende i aflåst sideleje, men han turde ikke trække hendes arm ind under hende, fordi hun havde klaget sig over smerter. Han tænkte ikke på, at han kunne have forvoldt stør-re skade på hende ved at løfte rundt med hende, hvis hun havde bræk-ket nakken.

Forurettede lå i bagagerummet med begge hænder under hovedet, som lå skråt på armlænet. Hun gav sig ikke, da han lagde hendes hænder under ho-vedet. Han forsøgte at støtte hende med tæppet. Han mener, at han lag-de et lille tæppe hen over Forurettede. Han ved ikke, hvor lang tid han brugte på at få Forurettede ind i bagagerummet, men han mener, at det gik hurtigt. Han lukkede bagklappen og sagde til Forurettede, at nu begyndte de at køre. De trillede ud på vejen og tilbage ad samme vej, som de kom fra. Han ringede fortsat ikke efter hjælp. Han ville først ringe, når de kom ud på en fast vej. Han holdt fast i hende, så hun lå stille. Det kan godt være, at han skulle have brugt tid på at ringe 112, men det gjorde han ikke. Han ville ringe, når de kom ud på en mere fast vej, og når de var på vej ind mod Aalborg. Han havde tændt lyset inde i bilen, så han kunne se, hvis der kom en reaktion fra Forurettede. Han aede hende over hovedet. Han ville selv køre ind på sygehuset med hende. Han tænkte stadig, at han kunne komme hurtigere til sygehuset end hvis en ambulance skul-le den anden vej. De kørte tilbage ad samme vej, som de kom fra, her-under forbi Camp Hammer. De kom ned omkring det første venstres-ving, hvor vejen var meget hullet, og hvor Forurettede gav sig meget, da de kørte over hullerne. Han forsøgte at køre nænsomt. Han fortsatte med at tale til hende. Hendes øjne var ikke åbne hele tiden, men nogle gan-ge foretog øjnene nogle mærkelige spjæt og var åbne. Da de kom tæt-tere mod kirken, var det som om, at reaktionerne og klagelydene fra hende ophørte. Han kan ikke huske præcist, hvor de på det tidspunkt nærmere befandt sig. Han kunne nu ikke længere komme i kontakt med Forurettede. Han prøvede at tage hendes hånd og sagde, at hvis hun kun-ne høre ham, skulle hun trykke ham i hånden. Der kom efter et stykke tid et hårdt fast tryk. Det gjorde hun nogle gange, men han husker ikke hvor mange. Han tænkte, at der stadig var håb. De kom længere op mod kirken, men han husker ikke, om de havde passeret parkeringsa-realerne, da Forurettede stoppede med at trykke ham i hånden. Hun var nu fuldstændig ukontaktbar. Han tog sin hånd ud af hendes hånd. Han forsøgte at lede efter pulsen på hendes hals, mens bilen stadig trillede. Han kunne godt søge efter pulsen, selv om han kørte bilen, men han kunne ikke mærke hendes puls. Han forsøgte at mærke på begge sider af halsen. Han overvejede, om han gjorde det forkert. Han mærkede på sin egen puls for at tjekke, at han gjorde det rigtigt. Han kunne mærke, at han egen puls "tæskede afsted". Han prøvede at ruske i Forurettede og kal-de på hende, men der var ingen kontakt. Han granskede sin hukom-melse med hensyn til at yde førstehjælp, men kunne ikke komme i tan-ke om noget som helst. Han gik helt i sort. Han kendte til hjertemassa-ge, men han forsøgte ikke at give hende hjertemassage. Han ville ikke

gøre ondt værre. Hvis han skulle give hjertemassage, skulle han også lave indblæsninger, og han tænkte, at der kunne sidde noget i hendes hals, som gjorde, at hun ikke kunne åbne munden. Hun havde ikke åb-net munden, da han lagde hende på armlænet med hovedet lidt tilbage.

Han fortsatte sin kørsel, og ringede fortsat ikke til 112. Han tænkte, at der ikke var noget, som han kunne gøre. Han følte sig sikker på, at hun var død. Han stoppede ikke bilen og gik ikke over for at tjekke hende, herunder mærke efter hendes puls. Han satte farten ned. Ved krydset, hvor han skulle svinge til venstre for at køre mod sygehuset, drejede han i stedet til højre. Han kom til en lille by, som han ikke kan huske navnet på. Det var på vejen hjem til By 1.

Han mistede kontakten til Forurettede omkring kirken eller Camp Hammer. Det var inden han kom frem til krydset, hvor han skulle vælge, om han skulle køre til Aalborg eller hjem. Han kørte ud mod motorvejen og hjem til sig selv. Han havde tænkt, at han skulle køre mod sygehuset, men da han ikke længere kunne mærke hendes puls, gik han helt i sort. Han blev bange og følte sig magtesløs. Han blev bange for, hvad der skulle ske, og hvad der var sket. Han var bange over, at det gik så hurtigt med Forurettede. Han kunne ikke forstå det. Han var bange for, hvad der ville ske med ham selv. Han var dog ikke mere bange for, hvad der ville ske med ham, end hvad der var sket med Forurettede. Han tænkte ikke fornuftigt, da han ikke tog det rigtige valg at køre mod sygehuset. Han kørte hjem via motorvejen. Han havde ikke kontakt til Forurettede på resten af vejen hjem. Han mærkede fortsat efter hendes puls, men der var in-gen. Hans opfattelse var, at Forurettede var død. Han vidste på det tidspunkt ikke, hvad han skulle gøre.

Tiltalte forklarede supplerende, at han havde hørt, at Forurettede havde raslet med nogle nøgler. Det var, da hun bandt knuden på tasken. Længere henne ad Sulsted Kirkevej rodede hun også i tasken. Han ved ikke, hvad hun kiggede efter, men han hørte nogle nøgler, der raslede. Det var nok omkring et sted ved det første træ ud mod vejen, men han er ikke sikker. Han lagde ikke mærke til, om hun tabte sine nøgler. Hun talte om koden på sin telefon. Han ved ikke, hvad hun skulle med tele-fonen, men måske skulle hun tjekke nogle notifikationer, selv om de gik og kyssede. Han kan huske, at hun havde noget i tasken, der lyste. Han kan ikke huske, om hun havde sine nøgler fremme, men han havde hørt en lyd, da hun rodede i tasken. Han lagde ikke mærke til, om hun tabte noget.

Foreholdt kort [tillægsekstrakt nr. 1, side 57] forklarede tiltalte, at det godt kan have været på det markerede sted [KT 406], at han hørte en lyd som nøgler, der raslede. Det var nok også omkring det sted, hvor de gik ind i skoven. Forurettede havde løst hår, da hun sad i bilen. Han mener ikke, at hun havde et hårelastik omkring håndledet. Han kan ikke give

en forklaring på, hvorfor der er fundet et hårelastik tilhørende Forurettede på det sted, der er markeret på kortet. Han har ikke set Forurettedes brystplastre i løbet af aftenen. Brystplasterne kunne være faldet af i forbindelse med, at hun faldt, men det var ikke på sted, hvor de blev fundet. Han og Forurettede havde ikke været inde imellem grantræerne på det sted, hvor bryst-plastrene er fundet. Han kan ikke angive, hvorfor plastrene er fundet på det sted, men de kunne måske være blæst derind med vinden. Forurettede havde hele tiden sin strop-trøje på. Den var skubbet lidt op på lænden, da hun faldt. Toppen dækkede hele tiden hendes bryster. Han har ikke på noget tidspunkt set Forurettedes bryster eller brystplastre. Han har ikke på noget tidspunkt befølt hendes bryster.

De havde under kørslen til stedet foretaget to stop med bilen. Det første stop varede ca. 20 minutter. Han kan ikke huske, hvor lang tid det andet stop tog. Han havde motoren slukket ved begge stop. Ved det første stop sad de bare og snakkede i bilen. Bilen var varmet op, hvor-for han godt kunne slukke motoren, selv om der var koldt.

Foreholdt kort [hovedekstrakten, side 2655] forklarede tiltalte, at han ikke har noget kendskab til nogle kondomer, der skulle være fundet på stedet i skoven. Han mener, at de kørte med lav hastighed inden de stoppede første gang. Han mener, at de kun standsede to gange. Han slukkede motoren, da de holdt stille. Det stemte med, at han kørte 800 meter ind ad vejen, hvorefter motoren blev slukket. Han kan ikke huske, hvad der skete i de 6 minutter, hvor bilen holdt stille. Han må have blandet nogle stop sammen. Han vil afvise, at Forurettede har forsøgt at komme væk fra ham. Han havde ikke fat i hende. Han har ikke rykket brystplastrene af Forurettede. Han forsøgte ikke at have samleje med hende mod hendes vilje.

Tiltalte forklarede videre, at han har forklaret alt, hvad han kan huske fra skovområdet. Han husker ikke, at de skulle have standset tre gange. De har ikke på noget tidspunkt været på hverken det sted, hvor hårelastikken [KT 419] eller brystplastrene [KT 418 og KT 508] er fundet. Han var ikke været henne ved vejsvinget, hvor hårelastikken blev fundet [hovedekstrakten, side 2655]. De var heller ikke så langt inde i skoven som det sted, hvor brystplastrene blev fundet.

Han kørte mod sin bopæl. Han var helt ude af den. Han granskede sin hukommelse og overvejede, om der var noget, som han havde taget fejl af, og om der var noget, som han kunne gøre. Han følte, at det var slut, hvorfor han kørte mod sin bopæl, og ikke efter hjælp. Han kom hjem til sin bopæl, hvor han igen kontrollerede, om Forurettede havde en puls eller åndedræt. Han ved ikke, hvad planen var, og ved heller ikke, om han allerede på det tidspunkt var begyndt at tænke på, at han blev nødt til at skjule det. Han vidste, at han ikke havde gjort noget, og at han kun havde fået et "hand-job", men var bange for, hvad andre kunne

tro. Han var bange for at få skylden for noget, som han ikke havde gjort. Han har tidligere været beskyldt for noget med en ekskæreste, hvor det endte med, at han fik skylden for noget, som han ikke havde gjort.

Han tænkte hele tiden på, hvad han kunne gøre. Allerede på det tidspunkt, hvor han sad i bilen på tilbagevejen, tænkte han, at han kunne få skylden for, hvad der var sket med Forurettede. Han prøvede at tænke ratio-nelt. Han tænkte, at man ville kunne se, at han ikke havde skubbet hende. Han var bange for, at man kunne få noget ud af situationen, selv om der ingenting var. Han overvejede, om han bare skulle sætte Forurettede af ved et busstoppested, hvor hun ville blive fundet af andre, men det ville være dumt at gøre, fordi hun havde rørt ved ham. Han var i vildrede og vidste ikke, hvad han skulle gøre.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 3037, 3. afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet i politirapporten. Han tænkte, at han måtte skaffe sig af med hende.

Da han kom hjem, parkerede han bilen i indkørslen ved hushjørnet, som han plejede at gøre. Foreholdt skitse over tiltaltes hus [hovedekstrakten, side 1170] forklarede tiltalte, at der er en hoveddør ind til entreen. Skitsen er i øvrigt korrekt gengivet. Der er to værk-stedslokaler i huset. Man skulle udenfor for at komme ind i værksteds-lokalerne. Han parkerede i hjørnet langs muren ind til det tidligere bu-tikslokale. Han bakkede ind. Der var ikke meningen, at han ville have Forurettede ind i huset. Han ville lade hende ligge i bilen indtil han havde fundet ud af, hvad han skulle gøre med hende. Han havde ikke tænkt noget endeligt endnu. Han tjekkede en ekstra gang, om der var puls, hvilket han havde gjort kontinuerligt under kørslen. Han tjekkede igen, mens han sad i bilen efter at være standset ved huset. Der var fortsat ingen puls. Hun virkede livløs. Han ved ikke, om hun var varm eller kold. Hun virkede måske lidt kold. Han forsøgte at løfte op i hendes øjenlåg, som sank i.

Han stod ud og åbnede bagagerummet. Han løftede hendes ben ud, således at hun kom til at ligge mere udstrakt. Da han løftede ud i benene, kom der en lyd fra hendes mund. Det lød som en slags vejrtrækning eller kraftig rallen. Han tænkte med det samme, at han måske havde taget fejl. Han mærkede ikke efter pulsen, men opfattede lyden fra hende som en vejrtrækning. Han overvejede heller ikke på dette tidspunkt at ringe til 112, men tænkte, at han bare skulle have hende ind i huset og have lagt hende rigtigt. Han tænkte, at han ville ringe, når han havde fået lagt hende rigtigt, hvilket hun ikke kunne i bilen. Han tænkte også, at hvis der var noget i hendes hals, ville det kunne komme ud, når hun lå bedre. Han havde fået ny seng og tænkte, at det var det bedste sted at lægge hende. Han løftede hende ud og slæbte hende ind i

huset.

Foreholdt skitse over huset [hovedekstrakten, side 1070] forklarede tiltalte, at han ville have hende ind i sengen i soveværelset. Der var ingen steder undervejs, hvor hun kunne ligge, fordi hans hus var ved at blive gjort klar til renovering. Han lagde hende i sengen i soveværelset. Sengen stod omtrent midt i rummet. Den stod med sengegærdet op mod væggen mellem soveværelset og værkstedet. Det er den væg, der er markeret med 4,0 på skitsen.

Han lagde hende i sengen i sideleje. Hun havde hånden under hovedet, og hendes overkrop skrånede over mod hånden. Han kan ikke huske, om han tjekkede pulsen. Umiddelbart efter, at han havde lagt hende i sengen, løb der slim ud gennem hendes mund. Slimet var gennemsigtigt, gulligt og måske en smule rødt til sidst. Det var på størrelse med et spejlæg. Han kan ikke huske, hvornår han igen mærkede efter pulsen, men han konstaterede, at der fortsat ikke var puls. Han gik ikke i gang med førstehjælp, fordi han nu var sikker på, at hun var død.

Han begyndte at græde. Han tænkte fortsat ikke på at tilkalde hjælp, fordi hun var død. Det havde hele tiden været hans hensigt, at hun skulle have hjælp. Han har ikke slået hende ihjel og har ikke reageret som tilfældet for at skjule sine spor. Han havde givet Forurettede psykisk førstehjælp ved at tale og ruske i hende efter hendes fald. Han bemærkede ingen biler, som kunne have hjulpet ham, da han kørte hjem. Det er korrekt, at han ikke på noget tidspunkt har haft retning mod sygehuset. Han havde tænkt på sygehuset, men valgte at køre hjem.

Forurettede lå i sengen, mens han satte sig i sofaen og græd. Han havde ikke ondt af sig selv, men af hele situationen. Han havde ikke tidligere oplevet at være sammen med et dødt menneske. Han var sikker på, at hun var død, da der ikke var puls eller respons, og fordi der var kommet slim ud af munden på hende.

Efter et stykke tid tænkte han, at han blev nødt til at gemme liget og grave det ned. Han var fortsat bange for, at han ville blive beskyldt for noget, som han ikke havde gjort. Han fik sig selv kørt op i en spids. Han kan i dag godt se, at det var tåbeligt, fordi han ikke havde noget at skjule. Da han kom hjem på bopælen, gik det op for ham, at han havde båret sig tåbeligt ad. Han skulle bare have ringet til 112. Han ringede ikke efter at være kommet hjem, fordi han nu var kommet for "langt inde i processen". Han ville skaffe hende af vejen for at undgå, at hun blev fundet af andre. Der var ikke noget ved hende, som han ville skjule. Han vil afvise, at der har været noget på hendes lig, som kunne indikere, at han skulle have udsat hende for en forbrydelse.

Da han sad i stuen, var han helt forstenet. Han kunne ikke tænke sam-

menhængende. Han besluttede efter lidt tid, at han ville grave liget ned. Han ved ikke, om han tænkte, at han så ville slippe ud af histori-en. Han havde tænkt, at han selv ville sige det på et tidspunkt, men han kunne ikke overskue at fortælle om det endnu.

Han hentede noget dampspærreplastik, som han havde liggende. Han ville grave hende ned i Dronninglund Storskov, da det er et område, som han kender, og som ligger ikke så langt fra By 1. Han har endvidere gået mange ture i skoven. Han ville pakke hende ind i pla-stik, da han ikke vidste, om der kom mere væske ud fra kroppen. Han pakkede hele kroppen ind. Han klippede et stykke plastik, der var lige så langt som sengen. Han lagde det ved siden af sengen og løftede Forurettede ned på plastikstykket på gulvet. Der kom lidt mere væske ud af hendes mund, da han løftede hende ned. Det så ud som om, væsken var mere tyktflydende end tidligere. Forurettede havde ligget i sengen i et stykke tid, men han kan ikke sige hvor længe. Det har nok været under en times tid.

Han kan ikke huske, hvornår han løftede hende ned, men det var ble-vet formiddag. Det var svært at løfte en livløs person. Hun kom til at ligge lidt udenfor plastikket. Da han skulle til at rulle hende over på plastikket, tænkte han, at han blev nødt til at tage tøjet af hende. Der var ikke, fordi han gerne ville se hende uden tøj, og det var heller ikke, fordi tøjet allerede var taget af hende. Der var is på vandpytterne på vejen i By 1, og han antog, at jorden nok ville være så hård, at han ikke kunne grave i den. Han kan huske, at gruset ude i gården, hvor bilen holdt, sad fast på grund af frosten. Han blev derfor nødt til at dele liget op i flere dele, således at han kunne grave delene ned i mindre huller, idet han på grund af frosten ikke ville kunne grave et stort hul til hele liget. Hvis hun havde tøj på, ville tøjet sidde fast i de redskaber, som han skulle bruge til at dele liget med. Han kan ikke huske, hvornår han tog beslutningen om at dele hende op. Hun skulle have tøjet af for at han kunne skære hende i stykker. Han tog alt hen-des tøj af, mens hun lå på plastikket. Han kan ikke huske, om hendes taske stadig lå ude i bilen. Forurettede var iført en top, underbukser, bukser og strømper. Der var ingen brystplastre. Hun havde en halskæde, som han tog af, fordi den ville kunne sætte sig i værktøjet. Han kan ikke huske, om hun havde fingerring på. Hun havde øreringe på, men han kan ikke huske, om han tog dem af. Han kom tøjet i en pose, som blev liggende i soveværelset. Han svøbte plastikket omkring Forurettede, men han kan ikke huske, om han rullede hende ind i plastikket eller om han svøbte pla-stikket om hende. Han lod liget ligge, mens han gik ind i sofaen og græd.

Han sad nogle minutter i sofaen, da han kom til at tænke på, at han engang havde været på et kursus i håndtering af epoxy, hvor læreren havde spøgt med, at man kunne bruge kautisk soda og afløbsrens, hvis

man skulle af med sin svigermor. Mens Forurettede lå i plastikket i soveværelset, gjorde han nogle flere forberedelser. Han tænkte over, hvad han skulle gøre, og hvor han skulle køre hen, og om han skulle købe noget afløbsrens.

Han havde en bajonetsav, hvor der kunne sættes en lang klinge på. Det var en elektrisk sav med ledning. Det var det eneste værktøj, som han havde ved hånden, hvor der kunne sættes en lang klinge på. Han satte noget plastik op i den del af værkstedet, der lå længere omme bagved. Han lagde noget plastik på gulvet og bredte det ud. Han lavede en firkant med nogle vægge, som der også blev sat plastik på op langs siderne. Der blev sat plastik omkring to meter op af siderne, fordi han ikke vidste, om det ville bløde meget. Han tænkte, at det måske ville sprøjte, men det gjorde det ikke. Han var godt klar over, at det var en voldsom handling, som han gik og forberedte. Han ville ikke skjule noget ud over selve liget. Hvis der ikke havde været frost, ville han aldrig have gjort det, men han blev nødt til at dele liget i stykker, idet han på grund af frosten ikke kunne grave et stort hul.

Han indrettede det lille areal på omkring 2½ x 3 meter, hvor der var plastik på gulvet og siderne, og hvor han kunne foretage opskæringen af liget. Han havde gjort bajonetsaven klar inden han kørte fra bopælen for at hente de ting, som han ellers skulle bruge. Forurettede lå på det tidspunkt fortsat i plastikket på gulvet i soveværelset. Han ved ikke, hvorfor han allerede havde pakket hende ind i plastik. Han var ikke i tvivl om, at hun var død, da der løb noget ud af munden på hende. Hun havde ikke flere skader end han vil være ved. Hun havde kun skaden med mærket over halsen fra tasken. Han var ikke i tvivl om, at hun var død.

Han kørte ud for at købe de ting, som han skulle bruge. Han kan ikke huske, om han indrettede arealet med plastik i værkstedet før eller efter, at han havde været ude for at handle. Han kørte til Jem & Fix i By 2. Han standsede undervejs på genbrugspladsen, hvor han afleverede to sække med affald. Det er ikke affald, som har noget med sagen at gøre, men nogle sække affald, som han i forvejen havde stående. Han havde herunder vist også nogle knækkede fliser med. Han havde endvidere Forurettedes smykker med, som han smed i en container med metalaffald. Han kunne have begravet smykkerne sammen med liget, men det valgte han ikke at gøre. Hos Jem & Fix i By 2 købte han noget afløbsrens. Der stod nogle store dunke med kaustisk soda, som han også købte. Han købte også malerdragter og handsker. Det var meningen, at han ville lægge ligdelene i kaustisk soda for at fjerne det yderste lag af huden, hvor hun havde rørt ved ham. Hun havde givet ham det pågældende "hand-job", og han ville skjule sporene herfra. Han kan ikke huske hvor mange flasker kaustisk soda, at han købte, men det var flere. Han købte også nogle spande til blandingen af den kaustiske soda. Han ville komme ligdelene i spandene. Efter indkøbet

kørte han hjemad, hvor han standsede et sted undervejs for at tisse.

Han kan huske, at han i løbet af dagen havde søgt oplysninger på internettet om kaustisk soda. Han havde set en video, som dog ikke gav mening for ham. Han stillede de købte ting ind i værkstedet. Han tog en løftestrop med ud fra værkstedet. Det var en strop, som man kunne bruge til at løfte tunge ting. Han tog stroppen med ind og lagde rundt om indpakningen med Forurettede. Han løftede herefter plastikbylten ud i værkstedet. Den var blevet lettere at løfte efter at liget var blevet stift. Han ved ikke, om det ville have været nemmere at løfte hende uden indpakningen i plastik. Han havde ikke pakket hende ind i plastik, fordi hun blødte, men fordi der kom noget ud af munden på hende. Forurettede var ikke påført skader, som medførte, at hun skulle pakkes ind i plastik. Han gjorde ikke noget ved Forurettede i soveværelset ud over at lægge hende på sengen og pakke hende ind i plastik. Han havde alene løftet hende ned på plastikket og taget tøjet af hende. Han løftede plastikbylten ud i den inderste del af værkstedet på det sted, hvor han havde indrettet et område til at foretage opdelingen. Han pakkede hende ud og tog malerdragt på, ligesom han blandede den kaustiske soda. Han ved ikke, hvornår dette fandt sted, men det var op af dagen og hen mod aften. Det var efter spisetid.

Det er korrekt, at han forinden havde været i Meny for at købe mad. Han kunne godt tænke på mad, men han kunne alligevel ikke spise noget af det. Han var på indkøb i By 2, hvor han kørte lidt frem og tilbage. Han mener, at han først var på genbrugspladsen, og derefter i en butik. Han kan ikke huske, om det var i Jem & Fix eller en anden butik. Han var to gange på genbrugspladsen, fordi han i første omgang havde glemt posen med smykker derhjemme. Han kan ikke huske rækkefølgen, men han kørte lidt frem og tilbage. Han købte mad i Meny, herunder en pizza. Han købte også noget andet, som han ikke kan huske. Det kan godt passe, at han købte noget drikkeskyr og slik.

Det var først ved aftenstid, at han fik liget ud i værkstedet. Han iførte sig en malerdragt og blandede noget kaustisk soda. Han tog handsker på. Han fulgte blandingsforholdet på flasken. Han tog en gul hobbyk-niv, hvor man kan brække bladet af, når det skal skiftes. Han havde også en saks. Han begyndte at dele liget op i stykker. Han startede med hænderne, hvor han klippede fingerspidserne af med saksen. Han havde stadig tanken, at det skulle være nogle småstykker, som kunne hældes i et lille hul, som han ville grave med et pælebor. Forurettede havde endvidere rørt ved ham med fingrene, hvorfor de skulle klippes af. Han brugte en almindelig saks - og ikke en hækkesaks. Han skulle bruge nogle kræfter og klemme til, da han klippede fingerspidserne af, men han kan ikke huske, om han brugte en eller to hænder for at klippe. Liget af Forurettede lå på plastikket på gulvet. Hun var nøgen. Han kan ikke huske rækkefølgen i forhold til afklipningen af fingerspidserne. Når

han klippede, sprang fingerspidserne ikke ret langt væk, men blev liggende indenfor en armlængde. Han kom fingerspidserne i spanden med kaustisk soda. Det var frygteligt at gøre, men han mente, at han blev nødt til at gennemføre det, fordi han nu var "ude på dybt vand", og at der ikke var nogen vej tilbage.

Han holdt den første pause, hvor han sad og prøvede at overskue det hele. Han begyndte at tænke på bajonetsaven. Han tænkte, at håret vil-le kunne sætte sig fast i saven. Han startede med at flytte håret lidt op, men det endte med, at han klippede det af og kom det i spanden med kaustisk soda. Han klippede håret af så tæt på hovedbunden som muligt. Han brugte den samme saks som til fingerspidserne. Han kan ikke huske, om han på dette tidspunkt blandede nogle flere spande med kaustisk soda, eller om det var noget, som han allerede havde gjort.

Han fortsatte med det ene ben, hvor han startede ved foden. Han lavede nogle snit på benet, hvorved det blev delt op i stykker. Han klippede ikke tæerne af. Det var der ingen grund til, idet de ikke havde rørt ved ham. Han lavede det første snit med kniven omkring fodledet. Han skar gennem huden med kniven og knækkede foden af. Han kom herefter foden i en spand med kaustisk soda. Han kan ikke huske hvor mange spande med kaustisk soda, som han havde gjort klar, men det var måske 3-4 spande. Da han ikke længere kunne holde ud at klippe med saksen, begyndte han at bruge bajonetsaven. Det gik hurtigere. Han fortsatte opad med at save benet i små stykker. Han skar først et snit med kniven gennem huden indtil han mærkede en modstand, hvorefter han skar det sidste over med saven. Han prøvede at lave små stykker af 2-3 cm. Det blev nærmest nogle skiver. De stykker, som han skar af, lagde han i spanden med kaustisk soda. Han lagde stykkerne hele i spanden - i hvert fald fra det første ben. Jo længere han arbejdede sig op af kroppen, jo mindre kunne han overskue det. Det endte derfor med, at stykkerne blev større og større. Han vil anslå, at stykkerne nu blev på omkring 5 cm. Når han savede, løftede han op i benet for at kunne komme til at save, men da kroppen blev mindre og mindre, fandt han en halv mælkekasse, som han lagde ind under kroppen, således at den blev hævet op fra gulvet. Han brugte mælkekassen på et tidspunkt ved det første ben. Han havde også en spand uden kaustisk soda, hvor nogle af delene fra det første ben kom i.

Han var gået i gang med arbejdet sidst på dagen. Han kan ikke huske, hvornår han stoppede, men det var omkring midnat, måske lidt før. Han havde på det tidspunkt mistet fornemmelsen af tid. Han stoppede og gik i bad. Han kunne ikke samle sine tanker. Han sad og tænkte over, om han kunne sove, og om han skulle tage på arbejde den næste dag. Han forsøgte at sove, men det kunne han ikke. Han havde taget lagenet af den seng, som Forurettede havde ligget på. Han havde lagt et nyt lagen på, men sov som altid selv i den anden side af sengen. Han kunne

ikke sove, men lå bare og tænkte.

Han stod op, da vækkeuret ringede. Han pakkede noget pizza og noget af den mad, som han havde købt, hvorefter han tog på arbejde. Han kørte i sin firmabil. Han arbejdede i et sommerhusområde, og det skal nok passe, at det var i By 3. Han var på arbejde fra kl. 8.00 til kl. 13-14, hvor han kørte hjem. Han standsede undervejs i Jem & Fix i Aabybro, hvor han købte ting som dem, han havde købt dagen før i By 2. Han skulle bruge noget mere kaustisk soda, da han vurderede, at tingene ville komme til at fylde mere end forventet. Da der ikke var så mange spande på lager i Aabybro, kørte han videre til Jem & Fix i Nørresundby, hvor han købte noget mere, herunder også kaustisk soda.

Efter at være kommet hjem afsluttede han sin arbejdsdag ved at indberette nogle oplysninger via computeren, herunder uploade billeder af, hvad han havde udført af arbejde på arbejdspladsen. Han fortsatte herefter med parteringen af liget, hvor han fortsatte med det andet ben. Han skar foden af på samme måde som ved det første ben. Han ændrede fremgangsmåden ved nu at skære bløddelene af inden han brugte saven. Han skar delene af i samme størrelser som dagen forinden. Han kan ikke huske, om delene kom i spande med kaustisk soda eller tomme spande. Han kan ikke huske den nærmere fordeling af tingene i de enkelte spande. Da han var nået op omkring torsoen, skar han bløddelene og indvoldene ud. De store dele blev delt i mindre stykker. Han kan ikke huske, om hjertet blev delt i stykker.

Han havde det skidt med at skære liget op. Han havde tænkt at grave små huller i jorden med et pælebor. Han havde ikke tænkt, at han kunne grave store huller med pæleboret. Han tog indvoldene ud og delte dem i stykker. Han kan ikke huske, hvad der blev delt op. De største stykker var på størrelse med en knytnæve. Han brugte bajonetsaven til at dele torsoen op i stykker. Han skar vistnok armene op inden han gik i gang med torsoen. Armene blev delt på samme som benene, dog vistnok i større stykker. Han kunne ikke længere overskue at lave de små stykker. Det var en kaotisk proces. Han skar hovedet af omkring halsen. Det gjorde han vistnok før han gik i gang med torsoen eller umiddelbart efter at være gået i gang med torsoen. Han skar hovedet af midt på halsen. Han mener, at han delte resten af halsen op i stykker, som var større end en knytnæve. Han skar hovedet af med kniven, hvorefter han brugte saven til det sidste. Han skar ikke yderligere af det stykke af halsen, som sad på det afskårne hoved. Han lagde også hovedet i en spand. Han skar ikke noget af hovedet. Han skar ikke ører og næse af. Han kunne ikke få sig til at skære i hovedet, da han tænkte på, at hun havde smilet så sødt til ham og kigget ham i øjnene. Han lagde hovedet i en spand med kaustisk soda. Hovedet var helt trykket sammen, da han senere hældte det i hullet i skoven.

Det svinede ikke ret meget, da han skar liget op. Der kom lidt blod, men det var meget lidt. Det var ikke ligesom en gyserfilm. Han brugte rigtig mange timer på arbejdet. Han havde brugt noget tid søndag og noget tid efter arbejde mandag. Han fortsatte om mandagen til sent på aftenen. Nogle dele kom i spande med kaustisk soda, mens andre dele kom i tomme spande. Delene i spandene med kaustisk soda blev ikke opløst, men lå bare og flød. Når han blandede kaustisk soda med vand, boblede det, men det stoppede igen. Han vil fastholde, at han ikke brugte kaustisk soda for at skjule noget på liget af Forurettede.

Brysterne blev skåret af og lagt i en spand. Han kan ikke huske, om det var en spand med eller uden kaustisk soda. Brysterne blev ikke delt, men var hver på størrelse med en knytnæve. Han brugte samlet omkring 8-12 spande, men kan ikke huske hvor mange, der var med kaustisk soda. Det var nok været omkring halvdelen. Kønsgdelene blev på samme måde skåret af. Han kan ikke huske, hvordan han gjorde.

Da han var færdig, gjorde han sig klar til at køre delene ud i skoven. Hans bedsteforældre havde boet omkring skoven, men det var langt fra det sted, hvor han gravede ligdelene ned. Han stillede spandene ud i bagagerummet. Han havde en grenpose, som var en figursyet presenning, der fyldte hele bagagerummet. Han lagde den i bunden af bagagerummet for at undgå, at det svinede fra spandene. Det var ikke hans indtryk, at spandene skvulpede, da han senere kørte. Der var stadig kaustisk soda i nogle af spandene, da han kørte med dem. Han kørte til skoven ad flere omgange. Alle spandene kunne måske godt have været i bilen på én gang, men han skulle også have plads til en stor og en lille skovl. Han havde endvidere en pandelampe med. Han husker ikke, om han havde andet med. Han tog ikke et pælebor med, da han havde besluttet sig for at køre til et andet sted end han først havde tænkt. Det var et sted, hvor der var en slugt og en bakke, som han tænkte kunne være et godt sted. Han var kørt forbi stedet sammen med sin bedste-mor. Det var et sted, som han ville kunne huske og udpege, når han senere meldte sig selv. Jorden var noget blødere på det sted, hvorfor han ikke havde brug for pæleboret, men ellers ville han kunne tage det med, når han kørte anden gang. Han havde forinden tjekket vejruddsigten på sin telefon, og han tænkte, at det ville være varmere ved bakken end i slugten. Han kan ikke huske hvor mange spande, der var tilbage, da han havde fyldt bilen. Han fandt i skoven en vej, der var brugt til skovning, og som var meget ujævn. Han kunne ikke bakke ret langt ind. Han åbnede bagagerummet og løftede spandene ud. Indholdet fra nogle af spandene spredte han blot ud i skovbunden. Det var spandene uden kaustisk soda, men måske også en enkelt med kaustisk soda. Han havde forsøgt at grave et hul, men det kunne ikke rigtig lykkes, fordi han ikke kunne grave ret dybt. Han gravede to huller i en dybde svarende til hans knæhøjde. Han tog en spand med kaustisk soda og hæld-

te indholdet i hullet. Han kom spanden med hovedet i det andet hul. Han kan ikke huske, om han kom fødderne i hullet. Han kom indholdet af 2-3 spande i hullet. Han hældte ikke den kaustiske soda fra spanden, men hældte det hele i hullet.

Han lukkede hullet og spredte de andre spande i skovbunden. Han mener, at det var spande uden kaustisk soda, som han spredte. Han kan ikke huske, hvad der nærmere var i spandene. Han havde tænkt over, hvad der kunne ske med de dele, der blev smidt ud i skovbunden. Der var tale om bløddede, som han dækkede med nogle grene. Han kørte hjem for at hente resten af spandene. Han fyldte det andet hul op og spredte noget i skovbunden. Det var også spande med kaustisk soda, som kom i det andet hul. Han mener, at hovedet kom i det store hul. Han kan ikke huske, om de indre organer var i en spand med kaustisk soda. Han lagde ikke mærke til, hvor hjertet kom hen. De ydre kønsorganer blev puttet i hullerne. Han har ikke gemt ligdele andre steder.

Han pakkede spandene i bagagerummet og kørte hjem for at hente de ting, som han havde brugt til parteringen. Han hentede også Forurettedes tøj, sine egne bukser, fleecetrøje og lagenet fra sengen. Han kørte herefter til et andet sted i Storskoven, som han har kendt siden sin barndom, hvor han brændte tingene. Han brændte også spandene og bagagerumsdækkenet. Han satte ild til det hele, og det tog lang tid at brænde. Han kørte herefter hjem. Han kom til at tænke på, at han havde lagt en hovedpude bag Forurettede for at støtte hende. Han kan ikke huske, om det var senere på aftenen eller først næste dag, at han kom til at tænke på puden. Han kørte herefter ud i skoven for at skaffe sig af med den.

Han tog ikke på arbejde den 8. februar 2022, idet han ikke kunne overkomme det. Han kunne ikke mere. Forurettede var efterlyst i hele landet, men det blev han først senere klar over. Der blev vist et billede af en pige i en grøn top, som godt kunne ligne Forurettede, men han forbandt i første omgang ikke pigen på billedet med Forurettede. Han blev dog lidt senere klar over, at Forurettede var efterlyst. Han tænkte på, at der givetvis sad nogen til-bage, som savnede hende. Han placerede ligdelene i skoven således, at det ville være forholdsvis let at finde dem. Ligdelene skulle alene være skjult i et stykke tid, hvorefter han ville gå til bekendelse.

Den 9. februar 2022 blev han anholdt af politiet. Han var hjemme indtil han blev anholdt. Han kan ikke huske, om han forinden havde været hos købmanden i By 1. Han havde været i Brugsen i By 2 for at købe sæbespånere. Han havde også købt noget afløbsrens, som han ville hælde i badekarret, da det trængte til at blive gjort rent. Forurettede havde ikke været i badekarret, og der var ikke noget, som han ville skjule i forbindelse med rengøringen af badekarret. Det trængte blot til at blive gjort rent. Da han hældte afløbsrensen ud i risten på badekarret, fik han noget på sin hånd, hvor han havde en rift

fra noget arbejde, hvor han havde trukket ledninger. Han havde derfor brug for sæbespånere til at komme hånden i blød.

Da han blev anholdt, forklarede han i første omgang, at han havde sat Forurettede af ved busstoppestedet ved Kvickly. Han vidste ikke på det tids-punkt, at politiet havde GPS-oplysningerne fra hans bil. Han valgte ik-ke at udtale sig under grundlovsforhøret efter råd fra sin daværende forsvarer.

Han har ikke nogen vanskeligheder med at tale med kvinder. Han har senest haft en kæreste i 2014. Han havde sidst haft samleje i august 2021. Han følte ikke, at han manglede en kvinde i sit liv. Han tænkte almindeligvis heller ikke på kvinder. Han havde ikke let ved at tage kontakt til kvinder på nettet eller i byen, men det var ikke derfor, at han kørte rundt i byen i stedet for at gå i byen. Han kørte ikke rundt for at samle en kvinde op. Han har heller aldrig tidligere samlet kvinder op. Det er ikke hans måde at komme i kontakt med kvinder på. To af de kvinder, som han tidligere har været kæreste med, fortsatte efter deres brud med at omtale ham dårligt på de sociale medier. Han havde en uoverensstemmelse med sin første kæreste, som endte med en sag, hvor han blev beskyldt for noget, som han ikke havde gjort. Da han senere blev udlært som elektriker, undersøgte han ved opslag på inter-nettet, om den pågældende tidligere kæreste stadig boede på den adresse, som han kendte. Det var ikke, fordi han ville opsøge hende, men for at undgå at møde hende, hvis han i forbindelse med sit arbejde måtte blive sendt til adressen for at udføre noget arbejde. Han fandt ud af, at den tidligere kæreste var flyttet til en anden adresse.

Han har set porno på nettet. Han er interesseret i forskellig slags porno, men ikke noget ekstremt. Det er ikke muligt at undgå at se porno med yngre kvinder, når man ser porno på internettet. Han kan ikke huske, om han søgte på yngre kvinder.

Hans mailadresse er E-mailadresse

Tiltalte forklarede, at det godt kan være nogle søgninger, som han har foretaget. "Teens" var noget, som han havde kopieret som søgemulighed. Han forsøgte at finde en video med en bestemt "stjerne". Han kan ikke huske, hvem stjernen var, eller om det var en ung person. Når man var inde på en pornovideo, kom der automatisk andre forslag, som man kunne gå ind på. Han tændte ikke på, at piger var "fulde" eller "slutty/skamløse", men hvis han har søgt på disse ord, må det være korrekt.

Han havde ikke noget behov for sex efter, at han havde været inde og køre rundt i byen den 5. februar 2022. Han ville også kunne søge på porno, selv om han ikke havde været i byen. Han fik ikke lyst til sex

ved at køre rundt i byen.

Udspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ikke mener, at den emsige politimand, som han tidligere har fortalt om, havde tilladelse til at kigge i hans telefon. Han er generelt imod overvågningssamfundet. Han har læst, hvor galt det kan gå, hvis det slippes løs. Han sluk-kede typisk sin telefon, hvis han skulle noget senere på dagen.

Han skulle bare mærke stemningen inde i byen den 6. februar 2022. Han skulle ikke blive beruset, da han havde planer om, at han skulle lave noget den næste dag. Det blev dog ikke til noget. Han har også før kørt rundt inde i byen uden at have et ærinde. Han kørte også ofte ud for at se et færdigt projekt, som han havde været med til at bygge.

Da han fik øje på Forurettede, der stod og ventede ved bussen, var hans første tanke, at der ikke gik nogen busser siden hun stod helt alene. Hun havde bare arme og frøs givetvis. Han ville derfor tilbyde hende et lift. Han gjorde sig ikke nogle tanker om hendes udseende. Det kunne lige så godt have været en ung mand, som havde stået der, og så ville han have gjort det samme. Forurettede steg hurtigt ind i bilen, da han tilbød hende et lift. Hun åbnede døren, satte sig ind og tog sele på. Hun var ikke "stangstiv" eller beruset, men virkede "selskabeligt overrilet". Hun fortalte, hvor hun skulle hen og i hvilken retning. Hun blundede lidt, da de kørte ad Reberbansgade, men det tænkte han ikke nærmere over. Hun blundede ganske kort. Det var højest et minuts tid. Han gav hende en albue i siden, da de nærmede sig Aalborg Stadion. De havde en gensidig dialog, da de talte om, hvor hun skulle hen, og han spurgte også til hendes manglende jakke.

Det var ikke hans behov at komme på McDonald's, men det var noget, som han foreslog, hvis hun havde lyst. Hvis hun ikke havde lyst til mad, havde han heller ikke lyst til noget. På turen til Hammer Bakker blev Forurettede mere og mere frisk. Hun blev mere opstemt og grinede meget, ligesom hun kom med bemærkninger til hans historier.

Da hun begyndte at spørge ind til hans soldatertid, blev hun indladende. De havde på det tidspunkt været sammen i bilen i ca. 20 minutter. Det var Forurettede, der indledte den fysiske kontakt. Han syntes ikke, at det virkede underligt, at hun var interesseret i ham, men han blev smigret over, at hun virkede interesseret i ham. Der var ikke noget tidspunkt, hvor Forurettede gav udtryk for, at hun var utryk ved at være i bilen.

Da de kom til Hammer Bakker og var steget ud af bilen, lagde hun armene ind under hans jakke og sagde: "Varm mig". Han rørte ikke på noget tidspunkt ved hendes bryster. Brystplastrene kan måske være faldet af, da han varmede hende, men han var ikke opmærksom på brystplastrene. Han tænkte, at brystplastrene også kan være faldet af,

da hun steg ud af bilen eller i forbindelse med, at hun rodede med tasken.

Han brugte udtrykket "bunny-hop", som han også har anvendt i andre sammenhænge. Han brugte ikke udtrykket som en latterliggørelse. Han kan ikke huske hvor mange hop, hun tog, men det var måske 5-10 hop. Lige da hun var faldet, og han kom hen til hende, var han så småt begyndt at føle, at han ikke kunne overskue det. Men han følte, at han havde kontrol. De skulle bare fremad og afsted. Det var først senere i forløbet, at han tænkte, at han ville kunne risikere at få problemer.

Han fik en guldmedalje i førstehjælp, mens han var ved militæret i 2007. Han har ikke siden haft brug for at anvende førstehjælp. Han fandt ikke, at han kunne bruge sin viden om førstehjælp i forbindelse med Forurettede.

Han havde senest en kæreste i 2014. Han savnede ikke en kæreste, og havde et godt liv. Han havde rigeligt med projekter, venner og familie. Hvis han havde lyster, kunne han få dem stillet på andre måder, herunder ved at se porno. Han har været på Tinder i en kort periode, men det var ikke noget for ham.

Han har ved søgning efter porno på internettet også søgt på kvinder i 50'erne. Han havde en bred smag, og det var ikke kun yngre kvinder. Han brugte den side, hvor der var gratis porno, og klikkede på det, der var populært.

Foreholdt kort [hovedekstrakten, side 2655] forklarede tiltalte, at han ikke kan forstå, at han skulle være standset tre gange under køreturen i Hammer Bakker. Han mener, at det sted, som på kortet er angivet med pil 4, var det sted, hvor han holdt på vejen, men ikke stoppede moto-ren. Det var på det sted, hvor han kom sin trøje ned i bukserne efter "hand-jobbet". Bilen kørte derefter til pil 5 og 6 på kortet, hvor de talte om, at der skulle ske noget mere. Det passer med, at han kørte lidt længere hen til pil 7 på kortet, hvor han bakkede bilen ind. Bilen kun-ne ses fra vejen. Det var ikke hans hensigt at skjule bilen.

Han gik i panik, da han ikke kunne mærke Forurettedes puls og ikke kunne bruge noget af det, som han havde lært. Tankerne om, at han kunne risikere at blive beskyldt for noget, som han ikke havde gjort, begyndte at komme til ham, da han ikke kunne mærke hendes puls. Han kom på disse tanker på grund af tidligere dårlige oplevelser. Han ville melde sig selv, men han vidste ikke hvornår. Han var ikke klar til det, men der ville sikkert ikke gå så længe.

Da han af politiet blev foreholdt, at der var fundet ligdele i skoven, sagde han, at han gerne ville vise stedet. Han havde haft besøg af sine

pårørende efter grundlovsforhør, hvor han havde fået at vide, at politi-et havde fundet noget. Han sagde herefter, at han gerne ville påvise stedet med det samme inden det blev mørkt.

Han tænkte, at "Idrætten" eller "Sportens" ikke kunne være Forurettedes ad-resse, men at det drejede sig om, at hun skulle mødes med nogen på et sportssted, som hun ikke kunne huske navnet på.

Udspurgt af anklageren forklarede tiltalte supplerende, at det var inden han påbegyndte parteringen af Forurettede, at han havde tænkt over planen med, at han ville fortælle, hvor liget af hende kunne findes. Han havde tænkt over den omstændighed, at man ville finde hende i mange dele, men det skyldtes udelukkende, at han ikke kunne grave et stort hul på grund af vejret.

Hendes taske blev brændt sammen med tøjet og de andre ting. Forevist en taske forklarede tiltalte, at den mindede om Forurettedes taske, dog var re-mmen på Forurettedes taske måske lidt bredere og mere kraftig. Han lagde ik-ke mærke til tasken før remmen gik i stykker og Forurettede bandt den sam-men. Tiltalte foreviste, hvordan tasken hang på Forurettede efter den var gået i stykker og remmen var blevet afkortet.

Vidne 1 har som vidne forklaret, at han i februar 2022 ret-tede henvendelse til politiet, fordi han læste, at politiet søgte efter op-lysninger om en pige, som var savnet. Han havde mødt en pige inde på Heidis Bier Bar og kunne ud fra efterlysningsbillederne se, at det var Forurettede. Han havde mødt hende omkring kl. 05.30. Han havde om aftenen været i Herning sammen med nogle kammerater for at se Super Cross, hvorefter de var taget i byen i Aalborg. Han var sammen med to kam-merater, og var så småt på vej hjem på det pågældende tidspunkt. Han sad blot og ventede på sine kammerater. Han havde drukket alkohol i løbet af aftenen og natten, og var blevet "rimelig fuld" og klar til at ta-ge hjem. Han kan derfor ikke huske alt, hvad der foregik i løbet af af-tenen og natten.

Han sad ovenpå i Heidis Bier Bar på en bæk og ventede på sine kam-merater, der dansede ude på gulvet. Forurettede kom hen til ham og ville have ham med ud at danse. Hun var meget insisterende, men han afslog at danse. Det er ikke lige hans spidskompetence. Hun virkede fuld og energisk. Hun rykkede i ham for at få ham med ud på dansegulvet. Hun virkede fuld og glad. Hun var lidt flirtende, men det var bare for sjov for at få ham med ud på dansegulvet. Da han afslog at danse, gik hun videre. Han lagde ikke mærke til, om hun forsøgte at få andre med ud på dansegulvet. Hun gik videre, og han tror, at hun gik ud på danse-gulvet og dansede. Han lagde ikke mærke til, om hun dansede med no-gen. Hun dansede i hvert fald, men han kan ikke huske, om hun for-søgte at kysse med nogen. Hun havde stået tæt på ham, da hun ville

have ham med ud at danse. Hendes ansigt var tæt på ham, og hun dansede op ad ham, mens hun forsøgte at overtale ham.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2339, øverst] kan han vedstå sin forklaring som korrekt gengivet. Der var tale om et hurtigt kys, og han kyssede ikke tilbage. Hun ville bare have ham med ud at danse.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2339, 2. afsnit] har han givetvis forklaret som gengivet, men det er ikke noget, som han kan huske.

Det var hans opfattelse, at Forurettede alene ønskede at danse. Han mener ikke, at han så hende senere. Han kan ved nærmere eftertanke huske, at han omkring en halv time senere stod udenfor, hvor hun kom stormende forbi i tunnelen udenfor Heidis Bier Bar. Hun var iført en top og et par bukser. Hun havde ikke nogen jakke på. Han stod sammen med sine kammerater for at vente på deres jakker, da hun kom løbende forbi. Hun var alene. Det virkede som om, at hun skulle videre til et eller andet. Han så ikke mere til hende.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at Forurettede var "vild i det". Hun insisterede på at få ham med ud at danse. Hun forsøgte at kysse ham en gang for at få ham med.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2339] vedrørende den sydlandske mand er det korrekt gengivet. Han har forklaret som gengivet, men det er ikke noget, som han længere kan huske.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2339, 13.-17. linie] forklarede han, at det ligeledes er korrekt, at han har forklaret som gengivet, men det er ikke noget, som han kan huske i dag. Han kan i hvert fald huske, at Forurettede dansede. Han kan således godt have forklaret til politiet, at hun kyssede med to forskellige mænd.

Vidne 2 har som vidne forklaret, at han tog kontakt til politiet i februar 2022, fordi han havde mødt Forurettede inde på Heidis Bier Bar. Da han stod op om morgenen, læste han, at hun var forsvundet, og at man skulle henvende sig, hvis man havde set hende. Han kunne se på billederne, at det var Forurettede, som han havde mødt i løbet af natten. Han var i byen sammen med en kammerat, hvor han havde mødt hende omkring kl. 04-04.30. Det var på Heidis Bier Bar, hvor han stod ude på terrassen for at ryge. Forurettede var også ude på terrassen, men gik ind igen. Hun stod lidt efter og talte med nogen i baren.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2416, 1. linie] forklarede han, at han kan vedstå denne forklaring som korrekt

gengivet. Tidspunktet, som han oplyste under afhøringen (kl. 05.15 til 05.20) er det rigtige tidspunkt. Det er svært at huske det nærmere tidspunkt efter så lang tid. Han kunne bedre huske tingene dengang.

Han havde været flere steder i Jomfru Ane Gade den pågældende aften, og var inde på Heidis Bier Bar som det sidste sted. Han var blevet godt beruset. Han gik ovenpå, hvor han lagde mærke til Forurettede, der var ude på dansegulvet. Han gik ud til hende og spurgte, om de skulle danse. Det ville hun gerne, og de dansede. Hun havde stået på dansegulvet og lyttet til musikken, da han gik hen til hende. Hun virkede meget fuld og i godt humør. Han spurgte lidt senere, om hun ville med ud for at ryge. De gik ud på terrassen, og han kunne mærke på den måde, som hun gik på, at hun var beruset. Hun slingrede lidt. Hun sagde ikke ret meget, men mumlede mest. Da han spurgte, om hun ville med ud at ryge, mumlede hun bare. Der blev ikke rigtig ført en samtale mellem dem.

Da de dansede, var der tale om en almindelig svingom. Der var ikke noget ualmindeligt i deres dans. Efter dansen gav de hinanden en krammer og et kys. Det var alene et "tantekys". Han kan ikke vurdere, om hun ville noget mere med ham. Da de gik ud for at ryge, stod han på terrassen og talte med sin kammerat. Da han vendte sig om, var Forurettede gået ind igen. Da han kom ind, bemærkede han, at hun stod i baren og talte med nogle fyre. Hendes samtale med de pågældende sluttede, og hun forlod stedet i rask tempo. Det virkede som om, at der var blevet sagt noget, som irriterede hende. Da han lidt efter kom udenfor, var Forurettede væk.

Forurettede virkede som en sød pige. Hun var høflig og flink. Der var ikke noget påfaldende ved hende. Hun var meget beruset, men det var han også. Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt hun var mere beruset end ham. Han havde ikke kysset med Forurettede, mens de dansede.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at Forurettede var i stand til at gå fra stedet i rask tempo. Det virkede, som om hun var blevet irriteret over noget efter at have talt med fyrene i baren. Hun så lidt sur ud, da hun gik.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2416, 3. afsnit] forklarede han, at han ikke i dag kan huske, om de kyssede, mens de dansede. Han kan godt huske, at han har forklaret sådan til politiet. Han kan i dag kun huske, at de gav hinanden et "tantekys" efter dansen.

Vidne 3 har som vidne forklaret, at han kontaktede politiet i februar 2022, da han hørte, at en pige var savnet. Han er daglig bestyrer på Natklub 1, hvor han er på arbejde hver fredag og lør-

dag fra omkring kl. 23.00, hvor de åbner, og indtil senest kl. 06.00. Hvis der ikke er så mange gæster i byen, kan de nogle gange godt luk-ke før kl. 06.00. Der er almindeligvis mange gæster i byen mellem kl. 01.00 og 03.00. De gæster, som har købt de store borde, bliver ofte hængende lidt længere. Den sidste bus går lidt over kl. 03, hvorfor feststemningen ofte ebber ud omkring dette tidspunkt.

Han var på arbejde den pågældende dag, hvor de lukkede kl. 05.40. Han kan huske, at Forurettede kom ind på Natklub 1 omkring 5 minutter inden de lukkede. Han stod i døren for at tage imod gæsterne. Det var ikke som dørmænd, men for at byde gæsterne velkommen. Han bad he-refter gæsterne om at gå hen til dørmændene og vise ID. Han lagde mærke til Forurettede, da hun kom gående gennem gaden fra nordlig retning. Udeladt Der var ikke noget usædvanligt at bemærke ved hende. Hun virkede som alle andre gæster. Hun var stille, rolig og glad. Hun virkede lidt beruset, men ikke mere end andre gæster på det pågældende tidspunkt kl. 05.30 om morgenen. Hun slingrede ikke rundt, men gik i en lige linje, da hun kom gående. Hun var tilsyneladende ikke klar til at tage hjem. Han gav hende lov til at komme ind, selv om de var ved at lukke. Da hun skulle vise ID, fumlede hun med sin telefon, som hun ikke kunne komme ind på. Det er ikke hans indtryk, at hendes fumlen med telefonen skyldtes, at hun var for fuld. Det er ikke ualmindeligt, at gæster bliver lidt forvirret, når de pludselig skal hurtigt ind på deres telefon. Da han kunne se, at hun var over 18 år, lod han hende gå ind.

Der var 10-15 personer på dansegulvet. Forurettede satte sig i sofaen. DJ'en sagde, at det var tid til at lukke. Han gik over til DJ'en, og Forurettede kom hen til dem. Hun sagde til DJ'en: "Jeg kan give dig alt". Han tænkte, at det måske kunne være titlen på en sang, som Forurettede ønskede at få spillet, men det ved han ikke. Han og DJ'en kiggede på hinanden, og han tænkte, at nu var det vist tid til, at hun skulle hjem. Forurettede var imod, at de skulle lukke, og hun ville ikke gå. Han bad dørmændene om at vise hende ud. Forurettede blev sur og strittede lidt imod, men hun gik imod ud-gangen. Det var hans indtryk, at Forurettede ikke var klar til at tage hjem og gerne ville feste videre. Hun var stadigvæk kun lidt fuld. Hun åbnede svingdøren ud til Jomfru Ane Gade meget hårdt, og hun gik til højre i retning mod 7-Eleven. Han bemærkede, at hun et par minutter senere kom gående den anden vej. Hun havde ikke nogen jakke på. Det havde hun heller ikke, da hun kom til Natklub 1.

Da han lukkede Forurettede ind, havde hun en øl i hånden. Han gjorde ikke noget ved det, selv om den var købt et andet sted. Da de stod oppe ved DJ'en, havde han dog nævnt overfor Forurettede, at det vist ikke var en øl, som hun havde købt hos dem.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2349, 3. afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet. Forurettede stod og talte med lukkede øjne og mumlede, da hun sagde til DJ'en, at hun ville "give ham alt". Det er de færreste gæster i Jomfru Ane Gade, som virker friske kl. 05.30, men set i det lys virkede Forurettede til at være frisk. Han vurderede, at hun var lettere beruset, men dog i et sådant omfang, at hun ikke ville kunne køre hjem.

Han havde ikke set Forurettede tidligere på aftenen. Hun kom alene til Natklub 1. Da hun forlod Natklub 1, var hun ved at ramme to andre gæster, som var på vej ud. Forurettede sagde noget til dem, som han ikke hørte.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2349, næstsidste afsnit] kan han vedstå sin forklaring. Da Forurettede kom gående gen-nem gaden, lagde han mærke til, at hun passerede en gruppe af gæster, som hun gav "high-five".

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at det med at "give dig alt" og-så kunne være ment flirtende. Det kunne han ikke vurdere. Forurettede sagde ikke andet.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2349, 5. afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet. Forurettede virkede ikke tilfreds, da hun blev bedt om at forlade stedet, fordi de skulle lukke.

Vidne 4 har som vidne forklaret, at hun så på Facebook, at der var en pige, som var forsvundet. Det var hendes mor, som havde spurgt hende, om hun måske havde set pigen i forbindelse med, at hun også havde været i byen den pågældende aften. Det mente hun ikke u-middelbart, men senere kunne hun se sig selv på en video med Forurettede. Da hun så videoen, kunne hun godt huske at have mødt Forurettede.

Hun havde været på Natklub 1 og var på vej hjem. Det var sent, og klubben var lukket. Lyset var tændt, og gæsterne var ved at forlade stedet. Hun var sammen med to veninder, og stod i garderoben sammen med sin ene veninde for at få sin jakke. Hun var ved at tage sin trøje på, at hun kunne mærke svingdøren gå op. Det var Forurettede, der var på vej ud. Forurettede spildte i den forbindelse noget alkohol på hendes trøje. Hun sagde til Forurettede: "Hvad laver du?". Det er hendes vurdering, at Forurettede var meget fuld. Forurettedes overkrop væltede ind i hende, og Forurettede væltede nærmest ud af døren. Forurettede virkede irriteret over at skulle hjem. Da hun fik alkohol på sig, vendte hun sig om og sagde til Forurettede: "Hvad fanden laver du?". Forurettede sagde: "Hold din kæft, han er jo syg i hovedet". Hun kan ikke huske, om hun svarede Forurettede, men hun tænkte på, hvem Forurettede talte om. Hun konkluderede, at det måtte være klubejeren. Forurettede virkede meget sur og med en kort lunte. Hun virkede til at være i dårligt hu-

mør. Det var som om, at Forurettede havde fået et par drinks for meget, men var klar til at feste videre.

Efter Forurettedes bevægelser at dømme, var hun meget fuld. Forurettede gik ud gen-nem døren og forsvandt. Hun mener ikke, at hun så mere til Forurettede.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun syntes, at udtalelsen med at være "syg i hovedet" var mærkelig. Hun og Forurettede havde ikke yderligere kontakt med hinaden. Hun havde selv fået noget at drikke, men følte sig ikke beruset. Det gik hurtigt, da Forurettede susede ud gennem døren. Forurettede tog et hurtigt skridt, og så var hun væk.

Politiassistent Vidne 7 har som vidne forklaret, at han er hundefører ved Nordjyllands Politi. Han har været i hundeafdelingen i 12 år. Han blev sammen med sin kollega sendt ud for at søge efter genstande i Hammer Bakker. De kørte dertil om morgenen, men han kan ikke huske datoen. Det kan godt passe, at det var den 10. feb-ruar 2022. Der var om natten blevet fundet nogle genstande, som man mente stammede fra Forurettede. Der var blevet foretaget en afspærring af et område, hvor han skulle lave en gerningsstedssøgning for at lede efter yderligere ting. Politiet mente, at der kunne være sket noget alvorligt, hvorfor området skulle søges meget grundigt igennem. De fik hver en sektor, som de skulle søge i.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 2667] forklarede vidnet, at han lavede et søg i krydset, hvor der er en skovvej. Der var blevet fundet en kondompakke og nogle kondomer ved sidevejen til Sulsted Kirkevej. Der havde endvidere ligget nogle nøgler, som højst sandsynligt tilhørte Forurettede. Der skulle endvidere været blevet fundet et hårelastik.

Det var hans kollega, der søgte i området, hvor kondomerne blev fundet. De vidste ikke på det tidspunkt, hvor Forurettede befandt sig. De rundede derfor i området for at undersøge, om hun kunne være i området. Der er forskel på at sektorsøge og på at rundere. Ved rundering løber hunden frit og søger efter lidt større genstande. Ved rundering kan man afsøge et større område. De søgte i sydlig retning fra svinget og ned i skovstykket. Det var ham og hans kollega, Vidne 8, der søgte. Begge hunde kunne godt rundere samtidig. Der kom ikke markeringer under denne rundering. Mens de søgte, fik de at vide fra nogle kolleger, at der var blevet fundet nogle menneskeknogler i Dronninglund Storskov. Han kan ikke huske, hvornår de fik det at vide.

Han søgte videre i området nær kondomerne og længere ind i skoven, hvor han fandt et plaster. Det var 20-25 meter fra vejen, længere inde i skoven til venstre. Der var en lysning mellem træerne. Han mener, at plastret lå i kanten af lysningen. Han fandt plastret i forbindelse med et gerningsstedssøg. Hunden søgte i lavt tempo, og den søgte indenfor 5-

10 meter. Hunden er trænet til at søge efter noget, som et menneske har rørt ved. Hunden kan også reagere på genstande, som en person kan have rørt ved. Da hans hund reagerede, lagde den sig ned indtil han kom frem til stedet, hvor den markerede. Han kunne se, at der lå et rundt plaster. Han kontaktede teknikeren, som var til stede, og som kunne foretage sporsikringen. Det var hans umiddelbare tanke, at det nok ikke havde noget med sagen at gøre. Teknikeren, Vidne 9, håndterede herefter det plaster, som var blevet fundet. Han søgte vide-re i området, men fandt ikke yderligere. Han er bekendt med, at Vidne 8 havde søgt med sin hund nogle dage senere, hvor han havde fundet endnu et plaster. Når man går rundt i området, kan det forstyrre hunden lidt, hvorfor det nogle gange er formålstjenligt at komme igen et par dage senere.

Foreholdt fund af noget tape forklarede han, at det er korrekt. Han søgte i området i østlig retning på hver side af skovvejen, jf. kort [hovedekstrakten, side 6606]. Politiet havde et kort, hvorpå der var markeret, hvor tiltalte skulle have holdt parkeret. Det var ved markering nr. 12 på kortet, at brystplastrene blev fundet. Ved markering nr. 14 blev der fundet noget gaffatape. Han havde søgt på strækningen et godt stykke inde i skoven. Det var hans hund, som fandt tapen. Det virkede ikke, som om nogen havde gået i området, hvor tapen blev fundet. Han kunne tydeligt se, hvor hunden havde gået. Det undrede ham, at der lå et stort stykke tape, der så ud som om, at det havde været bundet om et eller andet. Der lå endvidere et lille stykke tape på 3-4 cm ved siden af. Han mener, at det er usandsynligt, at begge stykker kunne være blæst derind, hvorfor de begge må være blevet smidt på stedet. Der lå blade på skovbunden på det sted, hvor stykkerne med tape blev fundet. Der var mos på skovbunden på det sted, hvor bryst-plastre blev fundet.

Det kan godt passe, at nøglerne blev fundet ved markering S2 på kortet [hovedekstrakten, side 6606]. Han var ikke med til at søge på det sted.

Vidne 5 har som vidne forklaret, at hun var veninde med Forurettede. Hun lærte Forurettede at kende i februar 2021, da de kom i studiegruppe sammen på sygeplejeskolen. Forurettede var sød og imødekommende, og de kom godt ud af det sammen. De begyndte hurtigt at snakke sammen. Forurettede var altid glad og behagelig at være sammen med, og det var et trygt selskab at være i. De var begge nye i byen. De læste sammen, og de snakkede sammen næsten hver dag, men det var ikke så nemt på grund af situationen med corona. De snakkede over Facetime hver dag. Da tingene begyndte at åbne op igen efter corona-nedlukningen, mødtes de hjemme hos hinanden. Hun og Forurettede har været i byen sammen 3-4 gange. Forurettede gik ikke mere i byen end andre. De gik måske i byen 1-2 gange om måneden. Forurettede havde en kæreste, Vidne 6, som hun

var meget glad for. Hun fortalte om, hvor godt de havde det sammen. Det var tydeligt, at han betød meget for hende. Hun og Forurettede talte om rigtig mange ting. De talte også om dybe og personlige ting. Forurettede blev hurtigt en af hendes bedste veninder. Hun kunne betro sig til Forurettede og omvendt. Hun kan ikke svare på, om hun ville få at vide, hvis der var noget knas i forholdet mellem Forurettede og Vidne 6, fordi det ikke var til-fældet. Forurettede var en meget åben person overfor andre. Hun ville gerne snakke med andre mennesker. Hun var ikke selv så åben og udadvendt som Forurettede, men det var noget, som hendes bekendtskab med Forurettede var med til at ændre. Når de var i byen, var Forurettede udadvendt overfor dem, som hun mødte. Da hun følte sig tryk i Forurettedes selskab, blev hun også selv mere åben. Hun og Forurettede holdt sammen, når de var i byen, men de talte også med andre. De dansede primært sammen, når de var i byen. De kunne godt danse med andre, når der stod mange på et dansegulv, og man stod tæt. De kunne godt flirte lidt med andre, men ikke mere end normalt. De var åbne for at snakke med andre og møde nye folk. De dansede ikke tæt med andre på en måde, som kunne virke flirtende. De kyssede eller rørte heller ikke andre som led i nogen flirt. Når de var i byen, havde de mest opmærksomhed på hinanden.

Forurettede var lige kommet hjem fra skiferie, og det hele var ved at åbne op efter corona-nedlukningen. De havde lige været til eksamen og skulle starte på et nyt semester. De skulle derfor i byen sammen den 5. febru-ar 2022. De mødtes hos hende omkring kl. 19, men det kan også have været senere. De havde spist hver for sig. Hun ved ikke, hvor meget Forurettede havde fået at spise, inden hun kom over til hende. De fik nok et par shots og et par genstande hos hende, men hun kan ikke rigtig huske det. Hun mener, at de drak 5-6 genstande. De var hjemme hos hende et par timer indtil de tog bussen ind til byen omkring kl. 23.00. Forurettede var i festhumør, og hun var helt vildt glad. Forurettede grinede og smilede, og hun var fuldstændig, som hun plejede. De tog ind på Natklub 2, hvor hun arbejdede på daværende tidspunkt. De dansede og drak hver 1-2 øl. De faldt i snak med nogle fra et fodboldhold. De dansede mest med sig selv, men også med nogle af drengene fra fodboldholdet. Hun fandt ud af, at hun kendte lidt til nogle af drengene. De sad ved bordet sammen med fodboldholdet, hvor de fik lov til at blande et par drinks. De drak 1-2 drinks, og de sikrede sig, at der ikke var kommet noget i drinken.

Efter et stykke tid gik hun og Forurettede over på Giraffen, hvor også tre af drengene fra fodboldholdet og nogle piger gik med. Hun ved ikke, hvad klokken var på daværende tidspunkt.

På et tidspunkt talte hun og Forurettede om, at de ville tage hjem. Både hun og Forurettede var på det tidspunkt ret fulde. Hun kan ikke svare på, om de var mere fulde end sædvanligt, når de var i byen. En af drengene fra holdet skulle samme vej som hende, hvorfor de aftalte at følges, mens

Forurettede skulle med bussen hjem. Sammen med Forurettede og drengen, som hun skulle følges med, gik hun over for at hente sin jakke i garderoben.

Hun har ikke oplevet, at Forurettede har fået black-outs, men det er noget, som Forurettede har fortalt. Forurettede havde fortalt, at hun har haft black-outs, hvor der var ting, som hun ikke kunne huske, når hun vågnede om morgenen. Hun har ikke noget kendskab til, hvorvidt disse black-outs skyldtes indtagelse af alkohol.

Da hun og Forurettede besluttede sig for at tage hjem, var de meget fulde. Deres samtale var snøvlede. Der var måske også lidt med kropssproget, der indikerede, at de var fulde. De havde aftalt, inden de tog i byen, at Forurettede skulle tage bussen hjem, mens hun selv ville gå hjem. De var andre gange fulgte ad hjem til hende, hvorfra Forurettede cyklede hjem, men det var ikke tilfældet denne aften. Hun mener, at klokken var omkring 04.00, da de stod ved garderoben for at hente deres jakker. Forurettede kunne ikke finde sit garderobenummer, men ved fælles hjælp fandt de det i bunden af hendes taske. Det var en skuldertaske, som Forurettede havde med sig.

De fik udleveret deres jakker, og gik udenfor for at tage dem på. Både hun og Forurettede fik deres jakker. Hun stod og fumlede med sin lynlås, og da hun kiggede op, var Forurettede væk. Forurettede havde ikke givet udtryk for, at hun alligevel ikke ville hjem. Hun har ikke tidligere oplevet, at Forurettede pludselig er forsvundet. De plejede at holde sammen fra start til slut. Hun blev sur over, at Forurettede bare var gået uden at sige farvel. Hun tænkte, at Forurettede var gået til Vesterbro for at tage bussen hjem. Hun fulgte selv med drengen fra fodboldholdet, som skulle i samme retning som hende. Hun så ikke mere til Forurettede, og fik heller ikke senere kontakt med hende. Hun skrev til Forurettede over Messenger, fordi hun ikke havde fået sagt farvel. Hun kan ikke huske, hvad hun skrev.

Det endte med, at hun tog en taxa sammen med fyren, som hun fulgte med. Hun kan ikke huske, om hun senere skrev til Forurettede, men hun kan huske, at hun prøvede at ringe til hende den næste dag.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2469, nederst] forklarede hun, at det nok skal passe, at det var kl. 04.39, at hun skrev til Forurettede. Da hun blev afhørt af politiet, kunne hun se tidspunktet på sin telefon. Det kan godt passe, at hun skrev "din stive lort". Da hun skrev til Forurettede, var hun sur over, at Forurettede ikke havde sagt farvel. Hun fik ikke noget svar, og hun kunne efterfølgende se, at Forurettede ikke havde læst beskeden.

Forurettede havde haft svært ved at få sin telefon låst op, og de kunne ikke finde ud af, om det var pinkoden eller koden til selve telefonen, der var problemet. Hun ved ikke, hvorfor Forurettede havde vanskeligheder med

at åbne telefonen.

Foreholdt sin forklaring til politirapport [hovedekstrakten, side 2469, 2. afsnit, 4. linie] forklarede hun, at det er korrekt gengivet. Forurettede kunne ikke huske koden til sin telefon, hvor hun havde et billede af gardero-bemærket.

Hun ved ikke, om Forurettede ved andre lejligheder, hvor de var i byen sam-men, er blevet i byen for at feste videre. Forurettede har aldrig fortalt hende om utroskab, herunder i forholdet til Vidne 6. Forurettede var ikke typen, som kunne finde på at tage en fyr med hjem. Det kan hun ikke forestille sig, når hun tænker på den måde, som Forurettede omtalte Vidne 6 på. Forurettede havde fortalt, at hun i et tidligere forhold havde været udsat for utro-skab, hvilket var noget, som havde påvirket Forurettede. Hun har aldrig hørt Forurettede fortælle noget om, at hun skulle være gået med en fremmed mand hjem. Det kunne hun ikke forestille sig, at Forurettede ville gøre.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2470, 3. sid-ste afsnit] forklarede hun, at hendes forklaring er korrekt gengivet. De kunne godt være lidt mere flirtende, når de var i byen og havde fået lidt at drikke. Flirtende var dog ikke det samme som at ville score. Hun ved ikke, hvordan hun skal forklare det. Man talte bare med andre og nød den opmærksomhed, som en flirtende bemærkning gav. Det var ikke med den hensigt, at de skulle score nogen og have vedkom-mende med hjem.

Forurettede havde fortalt hende om sine black-outs, men det er noget, som hun har vanskeligt ved at fortælle videre. Efter en kort pause i retsmø-det forklarede hun, at Forurettede havde fortalt, at hun i forbindelse med et så-dant black-out havde været udsat for et seksuelt overgreb. De havde talt et par gange om oplevelsen, men hun ved ikke, om det var noget, som Forurettede var bange for skulle ske igen.

Hun har svært ved at beskrive, hvorledes man kunne se, at Forurettede var fuld, idet hun i disse sammenhænge også selv har været fuld. Forurettede kun-ne måske have svært ved at holde balancen, men ellers var der ikke noget, som man kunne mærke på hende. Når Forurettede blev fuld, blev hun ikke anderledes på nogen måde.

Et udtryk om, at en person er "syg i hovedet", vil ikke være noget, som Forurettede ville sige. Hun og Forurettede fik ikke noget spise efter de mødtes. De havde hver klædt sig på inden de mødtes. De havde begge haft en tøj-krise inden de skulle mødes, hvorfor de prøvede lidt forskelligt. Forurettede endte med at have en brun top og et par sorte bukser på. Forurettede havde ik-ke BH på, men hun havde brystplastre på. Hun har sikkert set disse brystplastre på Forurettede, men det er ikke noget, som hun kan huske nærme-re. Hun har tidligere bemærket, at Forurettede brugte brystplastre.

Den taske, som Forurettede havde med, brugte hun også til hverdag. Det er en taske, som hun har set flere gange. Tasken var sort og meget basic. Hun kan ikke umiddelbart beskrive tasken nærmere.

Forevist en taske, som anklageren havde medbragt, forklarede hun, at den godt kan minde om Forurettedes taske. Hun mener dog, at der var et mær-ke på Forurettedes taske, men det er hun ikke helt sikker på. Hun kan ikke si-ge noget om taskens størrelse. Den foreviste taske minder i hvert fald meget om Forurettedes taske. Hun mener, at remmen på Forurettedes taske var tykke-re og måske også lidt bredere.

Hun forklarede supplerende, at der var tale om en helt almindelig by-tur den pågældende nat, og der var ikke noget, der virkede mærkeligt eller anderledes i forhold til tidligere byture. Det var en af de sjoveste byture, som hun selv har haft, og de havde det så sjovt den aften. Det var først dagen efter, at der var noget, der føltes helt forkert. Forurettede ville aldrig gøre noget uden at fortælle det. Forurettede ville aldrig lade være med at give lyd fra sig, når hun kom hjem.

Forurettede havde et sort hårelastik med den pågældende nat. Den var vist lidt bred for at kunne holde Forurettedes kraftige hår.

Vidne 6 har som vidne forklaret, at han var kæreste med Forurettede, da hun forsvandt i februar 2022. De havde været kærester i 2 år. Forurettede var den bedste kæreste, som man kunne forestille sig. Hun var glad og smilende, og hun var let at være sammen med. De har aldrig været uenige eller diskuteret med hinanden. Han boede på Fyn, og hun boede i Aalborg, men de fandt altid tid til hinanden. Afstanden var in-gen hindring. Der var ingen problemer i forholdet, og Forurettede virkede glad. Hendes veninder har fortalt ham, at Forurettede gav udtryk for, at hun var glad for ham.

De kendte hinandens holdninger til utroskab og stolede fuldt ud på hinanden. Hvis de skulle i byen, havde de en aftale om, at de skulle skrive, når de var kommet hjem. Det var en slags tryghed. Han var ikke bekymret for, at Forurettede skulle finde en anden, fordi han stolede på hende. Han var forelsket i Forurettede. Man kan selvfølgelig godt blive nervøs, når ens kæreste går i byen, men det var ikke noget, som foruroligede ham.

Han og Forurettede mødtes på Sunny Beach. Han havde ingen kæreste på da-værende tidspunkt, men det havde Forurettede. Da de mødtes på Sunny Beach, lagde han an på Forurettede, der straks sagde, at hun havde en kæreste og gerne bare ville være venner. De blev gode venner og snakkede rigtig godt sammen. De blev kærester et par år senere, hvor de begge var singler.

Han så senest Forurettede enten weekenden før den 5. februar 2022 eller den forudgående weekend. Han skulle have været på besøg hos hende i den weekend, hvor det skete, men det blev ikke til noget, idet Forurettede gerne ville have en tuseweekend med sine studieveninder. Det er korrekt, at Forurettede lige havde været på skiferie, og det var før skiferien, at han senest havde set Forurettede. På det tidspunkt havde Forurettede haft læseferie, hvor hun havde opholdt sig hos ham, og hvor de kunne være mere sammen.

Den 5. februar 2022 tog Forurettede i byen. De havde kontakt med hinanden inden hun tog i byen. Det var i løbet af eftermiddagen, hvor han havde ønsket hende en god bytur. Han sov om natten, og da han vågnede, havde han fået en besked fra hende. Han kan ikke i dag huske, hvad der stod i beskeden. Han kan ikke huske, om han havde fået flere beskeder fra Forurettede i løbet af natten.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2506, 3. afsnit] kan han vedstå gengivelsen af denne forklaring. De skrev beskeder til hinanden over Snapchat. Når de skrev, fik han billeder af Forurettede. Han kunne læse på beskederne, hvis hun var fuld. Hun havde sendt en snapvideo til ham, hvor hun var ude på dansegulvet.

Foreholdt skærmpoint fra Snapchat [hovedekstrakten, side 2510] forklarede han, at han ikke kunne læse, hvad Forurettede skrev. Han tænkte, at hun var fuld, da hun skrev beskeden. Han ved ikke, om det var almindeligt at få sådanne beskeder fra Forurettede, når hun var i byen, men det var heller ikke ualmindeligt.

Han har oplevet, at Forurettede kunne være irriterende, når hun var fuld, men det har oftest været for at drille ham. Hun blev glad og ville gerne danse, også når hun ikke var fuld. Hun ville i det hele taget altid gerne danse. Når der kom alkohol ind, kunne hun godt svinge lidt mere med hofterne. Andre kunne måske tænke, at hun flirtede, men det gjorde hun ikke. Hun ville bare gerne i kontakt med andre. Hun kunne godt blive irriterende, når hun var fuld, men det var på en drilsk måde. Hun kunne herunder finde på at stikke af, men det var kun for sjov. Han har givetvis oplevet Forurettede foretage sig ting, som hun normalt ikke ville gøre, hvis hun ikke havde drukket, men han kan ikke umiddelbart komme i tanke om noget.

Forurettede kunne få et black-out, men det er ikke noget, som han har noget nærmere kendskab til. Han har oplevet et tilfælde, hvor Forurettede havde fået et black-out, men han kan ikke huske, hvad der konkret skete.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 2530, nederst] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet. Det var på den måde, at det var. Han kunne godt mærke, når hun fik black-outs. Hun slængte, når hun var fuld. Hun kom heller ikke med tydelige

svar. Det var i situationer, hvor hun var meget fuld, at hun kunne få disse black-outs, som varede højest en time. Forurettede kunne bagefter ikke huske, hvad der var sket. Når han fortalte Forurettede, hvad hun havde gjort, blev hun ked af det. Hun blev glad igen, når et sådant black-out var overstået. Det er svært at forklare, hvordan han kunne mærke, at hun kom til sig selv igen.

Forurettede havde en sort taske med sig i byen den pågældende aften. Han har prøvet at hjælpe politiet med at finde en tilsvarende taske. Han vidste, at Forurettede havde tre forskellige tasker.

Forevist en taske, som anklageren havde medbragt, forklarede vidnet, at han ofte har set Forurettede med sådan en taske. Tasken er dog ikke helt magen til Forurettedes. Der var ingen lomme foran på Forurettedes taske. Remmen kunne godt ligne remmen på Forurettedes taske, men han er ikke sikker.

Politiassistent Vidne 8 har som vidne forklaret, at han har været hundefører i 10-11 år. Han er ansat i Nordjyllands Politis hundeafdeling, hvilket han også var i 2022. Han havde første gang været i Hammer Bakker i forbindelse med denne sag om torsdagen, den 10. februar 2022. Han fik udpeget et område, sektor 1, hvor han skulle søge med sin hund. Der var om natten blevet fundet et kondom, nogle nøgler og en hårelastik. Han skulle sammen med sin hund foretage en søgning i dagslys. Han fandt under denne søgning et kondom, et par afrevne stykker fra en kondomindpakning, en kondompakke og et stykke tygegummi.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 2667] forklarede han, at han søgte i området ved den vej, hvor der stod et skilt ude ved Sulsted Kirkevej med angivelse af, at indkørsel var forbudt. Der er ikke tale om en egentlig vej, men alene et traktorspor. Han søgte herfra i området mod syd. Hunden er trænet til at søge efter fært af mennesker. I det område, hvor der var fundet kondomer, viste hunden stor interesse for et område på 2 x 2 meter, hvor der var en tydelig markering for menneskefært.

Den 16. februar 2022 søgte han igen i området med sin hund. Efterforskningen ønskede hundeførernes hjælp med henblik på at lede efter et spænde fra en taske og effekter fra tasken. Han var på det tidspunkt bekendt med, at hans kollega under en søgning med sin hund den 10. februar 2022 havde fundet et brystplaster og noget gaffatape.

Området var under søgningen den 16. februar 2022 opdelt i nogle mindre sektorer, hvor hundene skulle foretage en gerningsstedssøgning, hvilket betyder, at hunden søger efter små genstande. Søgningen blev foretaget med 4 hunde, der alle er gruppe 1-hunde. Denne gruppe består af hunde, der har fået en særlig træning, og som er godkendt til at søge i alvorlige sager, blandt andet om voldtægt og drab.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 2667] forklarede han, at de søgte fra Sulsted Kirkevej og rundt i svinget. Han søgte i et firkantet område hen til det stykke, hvor kondomerne blev fundet. Han søgte på venstre side af Sulsted Kirkevej og i det sydlige skovområde.

Han forklarede videre, at området blev afsøgt i små felter. De markerede nogle baner for at sikre, at hele området blev afsøgt. De fandt ikke noget, der kunne stamme fra en taske. Han startede med at søge fra svinget på Sulsted Kirkevej og mod syd, jf. kort [hovedekstrakten, side 2267]. Han fik efterfølgende tildelt et ny søgeområde, som lå 50-70 meter fra svinget og syd for det sted, hvor der var blevet fundet et brystplaster. Han søgte ad bræmme 1 eller 2, som ses på kortet. Hundene markerede for noget, der lignede et plaster. Det var magen til det plaster, som hans kollega, Vidne 7, havde fundet under sin søgning den 10. februar 2022. Hundene markerede ikke for andet end det pågældende brystplaster.

Han foretog senere en søgning i området, hvor nøglerne var fundet. En kollegas hund havde markeret et bestemt sted, og kollegaen bad ham om at komme med sin hund, fordi kollegaen ville se hans hunds eventuelle reaktion på stedet. Kollegaen fortalte ham ikke nærmere, hvor stedet var. Hans hund markerede på et område med meget fært. Hans kollegas hund havde haft samme adfærd ved siden af det område, hvor hans hund også markerede. Hundene havde lagt sig ved nogle fordybninger i skovbunden, hvilket var hundenes måde at markere, at der var menneskefært. Fordybningen, som hans hund havde markeret, var rund og ca. 10 cm i diameter. Den fordybning, som kollegaens hund havde markeret, var magen til den, som hans hund havde markeret. De to fordybninger var omkring en halv meter fra hinanden. Fordybningerne var svære at se. De så unaturlige ud, og det var ikke muligt at se, hvad de var forårsaget af. Ud fra hundenes markering konkluderede de, at det var noget, som havde med menneskefært at gøre. Der skal ikke ret meget menneskefært til før hundene reagerer.

Han tænkte, at fordybningerne kunne være fra en person, som havde været nede og ligge. Det kunne se ud som mærker efter et par knæ, og hvor der var afsat trykmærker med hænderne. Jorden var skovbund med mosbelægning. Der var ikke noget krat eller andet i området omkring fordybningerne. Der var tale om en almindelig skovbund mellem større træer. Skovbunden var ujævn. Der var ikke krat på det sted, hvor hundene markerede. De fandt fordybningerne omkring 15 meter ud for det sted, hvor nøglerne var blevet fundet.

Der lå i området fra vejen og ind til stedet, hvor fordybningerne blev konstateret, noget kvas af omkring en halv meters bredde, som man skulle gå udenom. På den anden side af kvaset var der almindelig mos-

belagt skovbund. Der var fældet og beskåret træer, og han mener, at det var kvas fra de fældede træer. Kvaset havde nok en højde på $\frac{1}{2}$ - 1 meter. Der var bræmmer af grantræer, der gik igennem skoven. Han kan ikke i dag huske, om der stod træer helt ude ved vejen.

Forevist fotomappe [hovedekstrakten, side 939] forklarede han, at han har taget mange billeder på stedet, men han kan ikke umiddelbart sva-re på, om det er ham, som har taget disse billeder. Vedrørende billede nr. 10 kan han ikke huske, hvor nøglerne præcist blev fundet, men det er et sted i midten af billedet. Man kan i øvrigt se kvaset på billedet. Træerne, der fremgår af billedet, må være de træer, der stod tættest på vejen. Billede nr. 12 viser den anden side af kvasbunken. Den bagerste pil viser de to fordybninger, hvor hundene havde markeret.

Han mener ikke, at han fandt andet. De foretog søgning i området over til stedet med brystplasterne, men hans hund markerede ikke noget i det område, hvor han gik.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at det var ved den anden søgning, at han fandt fordybningerne. Han vidste på det tidspunkt, hvad sagen angik. Han kan ikke huske, om fordybningerne var dækket af blade. De to fordybninger var identiske. Der var tale om almindelig skovbund, der var ujævn.

Forevist et billede [hovedekstrakten, side 942] forklarede han, at det er optaget fra den modsatte side. Billedet på side 943 viser det sted, hvor der var fordybninger. Det er svært at se fordybningerne på billedet, som er optaget med en almindelig mobiltelefon. Kriminalteknikerne har fotograferet dem med et bedre kamera, hvor det er nemmere at se. Billedet er retvisende for, hvordan bunden på stedet så ud.

Kriminalassistent Vidne 9 har som vidne forklaret, at han er an-sat hos National Kriminalteknisk Center (NKC), som hører under Na-tional Enhed for Særlig Kriminalitet (NSK). NSK har flere specialaf-delinger, som assisterer det almindelige politi over hele landet. Han ar-bejder hos NKC, som blandt andet foretager sporsikringer, gernings-stedsundersøgelser og laboratorieundersøgelser. Det er områder, som kræver en specialiseret viden. Gerningsstedsundersøgelsen i denne sag blev overdraget til NKC. På baggrund af nogle taktiske oplysninger, som de havde fået fra politiet, aftalte de, hvad de skulle gå i gang med. Der havde forinden været foretaget en søgning med hunde, hvor der var fundet spor. NKC skulle herefter gennemgå området. Politiets hun-de assisterede NKC. Politiets gruppe 1-hunde søgte efter menneske-fært. Når der bliver søgt efter spor, har de en aftale om, hvordan politi-folkene skal gå klædt. Hundene søgte, og det blev meldt tilbage til ham, hvad der blev fundet. Efterfølgende håndterede NKC de enkelte spor. Der kunne være noget, som skulle sendes til undersøgelse på la-

boratoriet, mens andre ting blev undersøgt på stedet. NKC foretog der-es egen visuelle undersøgelse på stedet. De kunne arbejde med forskellige væsker/kemi i området. De lavede en gerningsstedsundersøgelse. De forsøgte at beskrive områdets karakter, og hvordan de fysiske omstændigheder var. De gik herefter i gang med undersøgelserne, som bestod i en kronologisk gennemgang af sporene. Det var svært, når der er tale om åbent terræn.

Anklageren dokumenterede fra gerningsstedsundersøgelse [hovedekstrakten, side 865]. Vidnet forklarede, at der var en grusvej, som blev til en jordvej. Der blev kørt i området med maskiner, og jordvejen gik ca. 100 meter ind i skoven. Det vestlige stykke var beplantet med 6-8 meter høje grantræer. Lysningerne gik nord/syd. Den sydøstlige del var ved siden af jordvejen, jf. kort [hovedekstrakten, side 2667], hvor man også kunne se et åbent område.

Anklageren dokumenterede videre fra gerningsstedsundersøgelsen [hovedekstrakten, side 866]. Vidnet forklarede, at det godt kan passe, at han lavede sine undersøgelser i området den 10. februar 2022. Han kan huske, at det var en torsdag. Da han kom til stede, lå nøglerne fortsat på det sted, hvor de var blevet fundet, og hvor han sikrede dem. Han foretog en besigtigelse af nøglerne og optog billeder af dem. Billederne blev sendt til efterforskerne, som fik bekræftet, at det var forurettede nøgler, som hendes kæreste kunne genkende på et nøglevedhæng. Han sikrede nøglerne i DNA-sikret pose.

Forevist kort [tillægsekstrakt nr. 1, side 57] forklarede han, at nøglerne blev fundet på det sted, der er markeret KT406. Nøglerne lå på den sydlige side af vejen ved rabatten. Nøglerne lå inde i rabatten, hvor der var noget løv og græs. Nøglerne lå lige på kanten mellem vejen og rabatten. Han mener, at personen må have befundet sig i den sydlige side af vejen, da vedkommende tabte eller smed nøglerne.

Forevist kort [tillægsekstrakt nr. 1, side 57] forklarede vidnet, at kondomerne blev fundet i det skraverede område. Den knækkede gren lå i området, hvor hundene også havde fået fært. Han foretog aftørring af den knækkede gren. Der var tale om en generel sikring af grenen som et muligt spor.

Brystplastret blev fundet på det sted, der er markeret som KT418 på kortet [tillægsekstrakt nr. 1, side 57]. Brystplastret lå i kanten af bræmmen - i kanten, der vendte ned mod den nord/sydgående lysning. Det var muligt at gå tværs gennem rækkerne af grantræer over til den nord/sydgående vej.

Markeringen med KT419 på kortet [tillægsekstrakt nr. 1, side 57] viser det sted, hvor hårelastikken blev fundet. Den lå i selve rabatten. Han

kan ikke i dag huske, om det lå 5-10 meter inde i skoven. Hårelastik-ken lå i samme side af vejen, som nøglerne blev fundet. Han ved ikke, om hårelastikken måtte have optaget fugt ved at ligge på stedet. Det blev sikret i en pose, hvor der kan trænge fugt ud af posen. Hårelastik-ken var ikke så fugtigt, at det var nødvendigt at lægge den til tørring. Der var 73 meter mellem findestederne af henholdsvis hårelastikken og nøglerne.

Markeringen med KT420 på kortet [tillægsekstrakt nr. 1, side 57] angiver det sted, hvor der blev fundet noget gaffatape. Vejen deler sig i små vejforløb som et Y, og der var nogle små afstikkere mod den syd-lige del. Tapen blev fundet i en trekant, der lå mellem to vejforløb. Tapen lå umotiveret sammenkrøllet. Der var blade og smuds, som sad fast på tapen. Han foretog en aftørring af tapen for DNA hjemme i la-boratoriet. Der lå løse dele af noget gaffatape, som så ud til at have været viklet om et eller andet. Gaffatapen var trukket sammen på mid-ten, som når den udsættes for træk. Der lå ét stykke gaffatape, der var sammenviklet. Der lå ikke flere stykker adskilt fra hinanden. Det var ikke hele klisterfladen, som var fyldt med blade eller smuds. Tapen havde ligget i skovbunden i et stykke tid, men han kan ikke udtale sig om hvor længe. Der var dog stadig klistereffekt på tapen.

Anklageren dokumenterede videre fra gerningsstedsundersøgelsen [hovedekstrakten, side 866], hvortil vidnet forklarede, at de to brystplastre lå på samme sted. Der er maksimalt 1-2 meter mellem findestederne for de to brystplastre.

Anklageren dokumenterede videre fra gerningsstedsundersøgelse [hovedekstrakten, side 866], hvortil vidnet forklarede, at fordybningerne fra tryk i jordbunden befandt sig omkring 15 meter fra vejen. Det var på det sted, hvor brystplastre blev fundet. Han lavede en undersøgelse af fordybningerne for sperma. Der var tale om svage nedtrykninger i jorden, og han kan ikke angive, hvad der har forårsaget disse. Hvis man gik gennem skoven uden at være opmærksom på trykkene, ville man ikke lægge mærke til dem. Han udlagde flere stykker træk-papir med en størrelse på 70x70 cm ved fordybningerne i skovbunden som led i sin undersøgelse af, om der havde været seksuel aktivitet på stedet, men der kom ikke reaktioner for sperma.

Anklageren dokumenterede videre fra gerningsstedsundersøgelsen [hovedekstrakten, side 866], hvortil vidnet forklarede, at der lå mange væltede grantræer i området. Der var et grantræ med friskknækkede grene, som er markeret med KT507. Det var det eneste træ med friskknækkede grene. Det stod omkring 3 meter fra det sted, hvor brystplastre blev fundet. Markeringen KT507 er ikke korrekt angivet på kortet [ekstrakten, side 57]. Markeringen skal rettelig placeres længere mod øst og tættere på markeringerne KT508 og KT418.

Kriminaltekniker Vidne 10 har som vidne forklaret, at han arbejder hos NKC som sportekniker. Der er hans opgave at sam-menligne spor, som findes på stedet. Han foretog herunder en sam-menligning af de fundne brystplastre med nogle bagstykker for at se, om de kunne have hængt sammen.

Anklageren dokumenterede rapport [hovedekstrakten, side 1021-1022], hvortil vidnet forklarede, at en pakke med brystplastre indeholdt 10 stk. Han iførte sig DNA-dragt inden han foretog undersøgelserne. Han fotograferede brystplastre og bagstykkerne sammen med en målestok. Han havde af hensyn til risikoen for kontaminering ikke mulighed for at sammenholde plasteret og bagstykket ved at lægge dem ovenpå hinanden, hvorfor sammenligningen måtte foretages digitalt med et fotoprogram. Han indlæste billederne af plastrene og bagstykkerne i programmet, hvorefter programmet kunne kalibrere og sammenholde emnerne.

Forevist fotomappe [hovedekstrakten, side 1025] forklarede han, at det er de billeder, som han tog. Om billedet på side 1026 forklarede han, at billedet viser de to bagstykker. Man kunne via programmet trække plastre og bagstykkerne ind over hinanden. Han kiggede herunder på buer og eventuelle hak for at finde fælles træk. Konklusionen på hans undersøgelse var, at de to brystplastre passede til bagstykkerne. Der er forskellige grader af klassifikationer på en undersøgelse. Den højeste grad er identifikation, hvor der for eksempel konstateres unikke kendetegn som slitage. Den næsthøjeste grad er stærkt indicium, hvor der er en høj detaljeringsgrad med for eksempel specifikke beskadigelser. Den trediehøjeste klassificering er indicier, hvor nogle detaljer passer sammen. Det var konklusionen i dette tilfælde. Han fandt en lille afvigelse i de små indhak, og der var noget, der talte for, at stykkerne passede sammen [hovedekstrakten, side 1027 og billedet på side 1030]. Med hensyn til billedet på side 1031 forklarede han, at det viser æsken med brystplastre. Billedet på side 1032 viser et tilfældigt ubrugt plaster fra æsken.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at han ikke kan udtale sig om, hvor godt et brystplaster almindeligvis sidder fast.

Kriminaltekniker Vidne 11 har som vidne forklaret, at han er ansat hos NKC. Han foretog undersøgelser i Dronninglund Storskov, hvor der var fundet en bålplads og nogle grave. Han blev kaldt til Nordjylland torsdag aften. Han var med til undersøgelse af bålpladsen og til udgravning af gravene.

Han kom først til bålpladsen ved Lilleskovvej. Der var forskellige ting i bålstedet, herunder noget smeltet plastik. Der blev på den anden side

af en lille vold ved bålpladsen fundet en del af et redskab. Det viste sig, at der var tale om et elektrisk redskab, formentlig en del af en sav. Resterne fra bålstedet blev sikret og taget med på laboratoriet. De fandt dele fra det elektriske redskab i resterne fra bålstedet, og han vurderede, at der var tale om en elektrisk bajonetsav. De fandt ikke klingen til saven, men de fandt klingen til en hobbykniv. Der blev fundet en masse metalstænger i bålet, som lignede metalhanke til spande. Han mener, at der blev fundet hanke svarende til 15 spande i bålet.

Han blev også kaldt til undersøgelse på Pindbakvej, hvor der skulle være fundet nogle grave. Han fik oplyst, at der var fundet knoglestykker fra et menneske, og tiltalte havde fortalt, at han havde gravet noget ned på stedet. Det var en hundefører, som havde fundet knoglestykker på stedet.

Anklageren dokumenterede Kriminalteknisk Erklæring [hovedekstrakten, side 448, pkt. 2, sammenholdt med dronfoto, side 457], hvortil han forklarede, at Pindbakvej er markeret på fotoet med en gul pil. Gravene er markeret med rødt. Han gik videre ved den gule pil og til højre op til området med gravene. Det var en dårlig kørevej.

Han forklarede, at tiltalte havde oplyst, at han havde lavet nogle grave. De havde ikke fået nærmere at vide, hvor gravene var, hvorfor det var hans opgave at udfinde gravene sammen med politiets hunde. Han samarbejdede med to arkæologer og med hundeførere med specialuddannede hunde.

Han forklarede, at gravene er angivet som henholdsvis A og B på et dronfoto [hovedekstrakten, side 458]. Gravene var tildækket af grangrene, der var lagt hen over dem. De gik i gang med at finde gravens overflade, hvorefter de overvejede, hvordan de kunne grave sig ind i gravene. Hundene havde reageret på begge grave. Hundene havde også markeret i området mod øst, men der blev ikke fundet noget. Arkæologerne skulle afdække graven. Man kunne se, at der var gravet for nylig. Ved grav A var der nærmest lagt et tæt jordlag som et låg, som man mere eller mindre kunne løfte af. Jorden var hakket af i små firkanter, hvorefter stykkerne var lagt på som et låg. De løftede låget af. Jorden var ikke frosset, da han var der. De havde også en grave-maskine på stedet. De afdækkede gravens omfang og gravede ned ved siden af graven. Formålet var at vurdere gravens dybde og herefter grave sig ind i graven fra siden. Dette arbejdshul ved siden af graven kaldes i fagsprog for en gravkasse. Der blev anvendt samme fremgangsmåde ved begge grave. Han var med til at grave begge steder. Retsmediciner Vidne 12 deltog som en del af samarbejdsgruppen.

Efter at have gravet hullerne ved siden af graven, begyndte de at grave

sig ind på graven. De valgte at halvere graven, som de tømte i vandrette lag. Der var i grav A en kraftig lugt af noget kemisk, og det virkede som om, at hundene brændte sig på jorden. Jorden var fugtig. De var 35 cm nede fra overfladen af jorden, da de fandt en ting, der medførte, at de ikke var i tvivl om, at det var resterne af et menneske. Retsmedicineren noterede, hvad de fandt. Delene blev tildelt numre inden de skulle videre i systemet til retsmedicineren. Der blev i grav A fundet noget, som de i første omgang troede var blade til en hobbykniv, men som viste sig at være en beholder til sådanne blade. Der blev også fundet fødder, hoved og bækken i grav A. Der blev fundet mange effekter i grav A, således som dette fremgår af rapporten. Det virkede som om, at delene havde været udsat for en ætsende væske. Han kan ikke i dag huske, hvor dyb grav A var, hvorfor han må henholde sig til retsmedicinerens beskrivelse af graven. De opmålte graven efter at have tømt den helt. Det var forholdsvis nemt at vurdere, hvornår de havde nået bunden af graven.

Grav B, der var placeret tæt på vejen, blev udgravet på samme måde som den anden grav. Der blev også i denne grav fundet menneskedele. Det lignede mest hud og fedtlag. Der blev ikke fundet knogler i grav B, men udelukkende bløddede, dog med undtagelse af et enkelt ribben.

Anklageren dokumenterede erklæring vedrørende gravens størrelse [hovedekstrakten, side 430].

Han forklarede, at grav B var dybere end grav A. Jorden ved grav B var nem at grave i. Jorden var dog mudret. Arbejdet med at grave en gravekasse ved siden af gravene blev udført med maskine.

Obducent Vidne 12 har som vidne forklaret, at han arbejder på Institut for Retsmedicin. Han assisterer blandt andet politi-et og dokumenterer skader på såvel levende som døde mennesker, herunder udtaler sig om skades- og dødsårsager.

Han er speciallæge i retsmedicin. Han har nogle fagområder, som han beskæftiger sig mest med, herunder ved undervisning og forskning. Han underviser blandt andre medicinstuderende og kommende patologer om kvælning og drab, herunder om, hvordan dødsårsagen kan klarlægges. Han underviser særligt i kvælning og kranietraumer. Han har endvidere forsket i drab, der er begået i Danmark gennem de seneste 25 år, herunder med fokus på kvælning.

Vidnet forklarede, at han var med ude på findestedet. Han var på arbejde som vagthavende retsmediciner, da han blev tilkaldt efter at man havde fundet nogle knogler, som antageligt stammede fra et menneske. Han fik tilsendt et billede af nogle knogler fra skovbunden og kunne straks se, at det var menneskeknogler. Der blev fundet knogler og

vævsdele tre steder i skovbunden. Der var to grave, som blev markeret som grav A og grav B. Der blev i gravene fundet væv fra afdøde.

Politiet havde ikke påbegyndt udgravningen af gravene, da han blev sendt til Nordjylland. Alle de ting, der blev fundet, blev markeret fortløbende. Der var tilkaldt kriminalteknikere, som man i første omgang måtte vente på. Han gik under sit arbejde rundt på stedet sammen med en kriminaltekniker.

Der var et ønske om hurtigst muligt at finde ud af, om afdøde var identisk med den savnede Forurettede. Der anvendes i faget i første omgang altid udtrykket "savnede" indtil det fastslås, hvem vedkommende er. Når dette er klarlagt, anvendes herefter udtrykket "afdøde" om vedkommende. Da kraniet blev fundet, kunne han ved at sammenholde tandsættet med et foto af Forurettede, hvor hun smiler, konstatere, at det lignede samme person.

De fandt gravene i løbet af fredagen, og påbegyndte udgravningen den næste dag. Da de startede med den første grav, havde de ikke nogen anelse om, hvad de ville finde. Det var i første omgang arkæologerne, som gravede, mens han kiggede på. Der blev stødt på væv fra et menneske. Han mener, at de fandt højre skulder. For at holde styr på de dele, som de fandt, tog de en del af gangen, som blev nummereret efter hvilken grav delene kom fra. Den første del, der blev udgravet, fik således nummer A1, da det stammede fra grav A og var det første stykke, som de fandt. Han kom samtidig med sit bud på, hvad det kunne være, mens der blev optaget fotos. Der var mange dele af den afdøde og for at bevare overblikket, blev alt skrevet ned. De kom længere og længere ned i gravene, og det hele begyndte nu at hænge sammen. Da de kom tilbage til instituttet, vidste de, hvad der stammede fra henholdsvis grav A og grav B, og delene havde hver deres respektive numre. Der var rigtig mange ting at holde styr på. De fik alle ligdelene ind på instituttet, og foretog den 14. februar 2022 en første obduktion. Alt mandskab var kaldt ind. De var 12 personer på opgaven. Normalt er man 3-4 personer til en obduktion. Det var hans rolle at holde styr på, at alt blev undersøgt, og at der blev optaget fotos. Medarbejderne var delt op i hold, der undersøgte delene, som blev vasket af. De fik delene kategoriseret. Det var svært at få et overblik. Han lavede et regneark. Der blev foretaget røntgen og scanning af delene, og de prøvede at få ligdelene sat sammen som en slags puslespil.

Det var ud fra regnearket, at han kunne konstatere, hvad der manglede [hovedekstrakten, side 1650, 4. afsnit]. Han kunne allerede på den 3. dag i forløbet konstatere, at de indre organer manglede. Ligdelene var påvirket af en kemisk behandling. Teknisk er afløbsrens og en vandblanding med kautisk soda det samme. Da de fik åbnet grav A, kom en kraftig lugt fra graven. Det lugtede efter hans opfattelse af brun sæbe,

mens andre havde opfattelsen af, at det lugtede kraftigt af sæbespånér. Det var en speciel lugt. Da de gik i gang med obduktionen, havde af-døde været i kølehus fra lørdag til mandag morgen, og liget havde da fået en anden lugt, som mere mindede om salmiakspiritus. Da han så ligdelene i skoven, var de dækket af jord.

På hovedet manglede næse og ører. Han savner erfaring med, hvad der sker, hvis man kommer et menneskehoved i kemisk væske som en blanding af kautisk soda. Grav B var fyldt med 100 hudstykker, der vi-ste tegn på, at de havde været udsat for en kemisk væske. Han mener ikke, at ørerne kan forsvinde ved denne behandling. Hertil kommer, at der var et skarprandet lige snit ved ørerne. Han mener ikke, at ørene kan falde af i forbindelse med, at hovedet anbringes i en stærk base. Han foretog et forsøg med et dyr, hvor han anbragte dele fra dyret i en væske med samme blandingsforhold, som tiltalte havde oplyst. Det vi-ste, at vævet på forsøgsdyret blev nedbrudt efter nogen tid, men huden blev ikke opløst. Han mener på den baggrund ikke, at ørerne kan være forsvundet ved at anbringe hovedet i en stærk base. Han er derfor af den opfattelse, at ørerne er blevet skåret af. Et øre har en særlig struk-tur og sidder fast i brusk. Det samme gør sig gældende med næsen. Han vil dog nemmere kunne forstå, at næsen blev ætset væk - og ikke ørerne.

Halshvirvler tælles oppe fra og ned. Den 3.-7. halshvirvel manglede, hvilket vil svare til området fra kæberanden og ned. Det vil svare til, at man sandsynligvis havde lavet et snit tættest på hovedet. Resten af halsskelettet og bløddelene manglede. Den øverste del af struben sid-der på hoveddelen. Der manglede endvidere resten af struben samt re-sten af de indre organer. Huden blev fundet i grav B, hvor der blev fundet 138 dele. Der blev også fundet muskulatur i grav B. Det var u-muligt at sætte huddelene sammen, fordi stykkerne ikke kunne lokali-seres, dog bortset fra et enkelt stykke, hvorpå navlen sad. De lagde hudstykkerne op ved siden af hinanden, men kunne ikke samle dem. Trods et ihærdigt forsøg fandt de ikke det stykke hud, hvorpå afdøde havde haft en tatovering. Han ved ikke, om de fandt huden på det styk-ke hals, der manglede.

Han har udfærdiget en animeret 3D-video over de dele, der blev henholdsvis fundet og mangler. De havde både før og efter obduktionen lavet en CT-scanning af hver enkelt ligdel. Han brugte sit regneark til at sætte delene sammen i den animerede video.

Den pågældende 3D-video blev afspillet. Han forklarede, at alle mennesker har 7 halshvirvler. Der mangler som nævnt halshvivlerne fra den 3. til 7. De mangler også at finde to fingerspidser. Alle delene, der var til benene og op til hofterne, blev fundet i overfladen. Fødderne blev fundet i graven. Fragmenter fra lårben, underben og knæskal blev

fundet i overfladen. Benene med undtagelse af fødderne blev fundet i skovbunden. Han mener, at der blev fundet et blad med lidt blod på, men der blev ikke fundet væv.

De ligdele, der lå i skovbunden, virkede umiddelbart til at have været kemisk behandlet, men det var ikke tilfældet. De benstykker, der blev fundet på jorden, var ikke med hud, men alene knoglestykker. Der kunne dog godt sidde lidt muskulatur på knoglerne. De har fundet huden, og en stor del af knoglerne, men der var en stor del af muskulaturen, som de ikke fandt. De fandt ikke de indre organer. Han mener ikke, at de indre organer kan være blevet opløst af den kemiske påvirkning med kautisk soda. Tiltalte havde selv skader på hænderne, som stammede fra håndtering af afløbsrens. Hvis den kemiske væske havde været opvarmet, ville den have virket kraftigere, og i så fald kunne de indre organer måske godt være blevet opløst i den kemiske blanding. De indre organer vil dog ikke forsvinde ved blot at blive anbragt i en base, som ikke var opvarmet. Han henviste til sit tidligere nævnte dy-reforsøg, hvor delene lå i base i flere dage uden at forsvinde. Brugen af kausisk soda gør det vanskeligere at angive en dødsårsag.

Anklageren dokumenterede erklæring vedrørende hjernen [hovedekstrakten, side 1651], hvortil han forklarede, at der mellem kraniet og hjernen er hjernebinder med en tykkelse som et stykke papir. Ved nogle dødsfald kan der komme blod mellem hjernebinderne, f.eks. ved hjerneblødning. Når blodet ikke kan løbe fra hovedet, kan der komme blod mellem hjernebinderne. Han undersøgte, om det kunne være dødsårsagen i denne sag, og om der kunne være givet et slag mod hovedet, men det var ikke tilfældet. Da han konstaterede den tynde film af blod mellem hjernebinderne, tydede det ikke på, at dødsårsagen var et slag mod hovedet eller tegn på sygdom. Hovedet havde været udsat for behandling med en kraftig base og nedgravning, men der var ingen skade på kraniet.

Anklageren dokumenterede erklæring [hovedekstrakten, side 1651], hvortil vidnet forklarede, at det ikke kan udelukkes, at der har været punktformede blødninger, hvilket han imidlertid ikke kunne påvise som følge af ligets tilstand. Der vil i nogle af de tilfælde, hvor man kan konstatere blødning ved hjernebinderne, kunne være tale om kvælning som følge af en udefrakommende kraft. Normalt pumpes blodet op i hovedet og i hjernen, hvorefter blodet skal retur til hjertet. Det sker via blodårerne. Hvis ikke blodet kan komme tilbage til hjertet, kommer der en opstemning af blod i hovedet. Det kunne eksempelvis skyldes, at man trykkede på brystkassen eller på halsen. Hvis man bliver kvalt, vil de punktformede blødninger oftest være til stede. Det var ikke muligt at vurdere, om der i dette tilfælde havde været punktformede blødninger på grund af den kemiske behandling af liget. Den tynde film af blod kan være opstået ved en længerevarende hindring af

blodomløbet, herunder ved omsnøring af en rem.

Anklageren dokumenterede svar på supplerende spørgsmål [hovedekstrakten side 2227, spørgsmål 2], hvortil vidnet forklarede, at der ved længerevarende hindring vil være tale om mange sekunder. Man kunne tage udgangspunkt i en eventuel tilstedeværelse af punktformede blødninger, som kan opstå efter 30-60 sekunder. Hvis der er punktformede blødninger, har man været i livsfare. Man dør ik-ke af en kortvarig kvælning i 30 sekunder. Hvis man klemmer på brystkassen eller foretager en omsnøring af halsen, skal der gå 4-5 mi-nutter. Der er tre faser i en kvælning. Det er som det første selve vejtrækningsfasen, dernæst krampefasen og til sidst fasen med man-gel på vejtrækning. Det samlede forløb varer 4-5 minutter, og et sted mellem fase 2 og fase 3 holder hjertet op med at slå, og man dør.

Anklageren dokumenterede erklæring [hovedekstrakten, side 1693, 3. afsnit], hvortil han forklarede, at der var væskeopstemning i vævet. Han kunne konstatere, at der var væske i hjernen. Det er en naturlig følge efter blødning. Han har undersøgt de dele, der var tilbage af stru-ben. Hvis der var indtrådt et traume mod halsen, vil det kunne give blødning. Han kiggede efter blødning ved strubeskelettet i mikrosko-pet, men kunne ikke se de røde blodlegemer på grund af den kemiske påvirkning.

Anklageren dokumenterede erklæring [hovedekstrakten, side 1694, 3. afsnit], hvortil han forklarede, at han i nærheden af brusken ved adam-sæblet kunne se noget rødt. Der var noget, som farvede det rødt, og det var noget, som bandt sig til vævet, og som havde samme farve som de røde blodlegemer. Han kunne dog ikke se røde blodlegemer. Han undersøgte knoglemarven i tungebenet, og det havde samme farve, hvor-for han vil mene, at det kunne skyldes en blødning, men det kan han ikke sige med fuldstændig sikkerhed. Der var noget, som skilte sig ud som et muligt traume mod halsen. Hvis der er tale om en blødning, vil det kunne bekræfte, at der har været tale om kvælning.

Anklageren dokumenterede obduktionserklæring [hovedekstrakten, si-de 1652, side 4, sammenholdt med de supplerende spørgsmål, side 2229], hvortil han forklarede, at man ikke havde nogen tilstedeværelse af punkformede blødninger i dette tilfælde. Ligets tilstand medførte, at han ikke kunne bedømme de ting, som han normalt ville kunne. Han kunne blandt ikke vurdere skader på huden på halsen.

Han "bedste bud" på en dødsårsag er kvælning, men det er ikke med en sådan sikkerhed, at han i sin obduktionserklæring kan konkludere dette som dødsårsagen. Han kan dog ikke komme med noget andet sandsynligt bud på en dødsårsag. Han skal i sin obduktionserklæring forholde sig til de objektive fund, som foreligger. Han har dog i død-

sattesten angivet kvælning som den mest sandsynlige dødsårsag.

Anklageren oplæste tiltaltes forklaring fra retsmødet den 7. juni 2023 [retsbogen, side 14-15] og forklaring fra retsmødet den 8. juni 2023 [retsbogen, side 3-4], hvortil han forklarede, at denne forklaring om dødsårsagen stemmer nogenlunde overens med de oplysninger, som han tidligere har fået forelagt fra politirapport. Tiltaltes forklaringer til retsbøgerne ændrer ikke hans tidligere afgivne konklusion. Der var tale om en taske med en meget kort rem. Han har vanskeligt ved at forstå, hvad tasken kunne hænge fast i med den følge, at der sker en kvælning med remmen.

Anklageren dokumenterede supplerende svar [hovedekstrakten, side 2227], hvortil han forklarede, at han ikke kan se, hvordan tasken vil kunne sidde fast i noget helt nede ved jorden. Det synes ikke at give mening. Tiltaltes forklaring om tidsforløbet passer heller ikke. Hvis afdøde skulle have hængt fast i noget med tasken, ville forløbet have været på en ganske anden måde end forklaret af tiltalte. Han henviste herved til de tre faser i en kvælning, som han tidligere har forklaret om. Det hele er imidlertid vanskeliggjort af, at det ikke er muligt at undersøge et eventuelt mærke på afdødes hals, fordi legemsdelen mangler.

Anklageren dokumenterede Retskemisk Erklæring vedrørende Forurettede [hovedekstrakten, side 1695], hvortil han forklarede, at det var retskemikerne, som målte alkoholpromillen. Han har udtaget noget hjernevæv, som retskemikerne har anvendt til målingen, da der i dette tilfælde ikke kunne måles på blod. Retskemikerne gjorde ham bekendt med resultatet. Han mener, at retskemikerne almindeligvis er sikre på deres måling. Han havde endvidere set en video af Forurettede fra Jomfru Ane Gade. Han kunne se, at hun var beruset, herunder fordi hun stod med bredstående ben for at holde balancen og spildte noget alkohol på grund af balancebesvær. Han var ikke overrasket over resultatet af den foretagne retskemiske analyse, når han sammenholdt dette med videobillederne af Forurettede.

Hjernevævsprøven blev udtaget den 17. februar 2022. Den mængde alkohol, som en person har i kroppen, vil forblive i kroppen efter dødens indtræden, idet blodet ikke længere cirkulerer i kroppen, og alkoholen derfor ikke længere nedbrydes af leveren.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at det er forskelligt, hvordan spirituspåvirkede personer med samme promille fremstår. Han har gennemset billeder fra stedet, hvor Forurettede angiveligt faldt, og han har svært ved at se, hvad hendes taske kunne have hængt fast i. Han kan samlet set ikke udtale sig om det præcise dødstidspunkt eller med sikkerhed om dødsårsagen.

Vidne 13 har som vidne forklaret, at han arbejder hos Connect-ed Cars. Der var i tiltaltes bil eftermonteret en enhed, som lagrer for-skellige tekniske oplysninger om bilen, herunder hvornår bilen skal til service og have foretaget olieskift. Enheden lagrer endvidere data om GPS-lokationer på bilen.

Der er tale om en GPS, som lagrer oplysninger, således at man via en app på sin telefon kan se, hvor bilen har kørt. Det er en lagring af oplysninger, som sker helt automatisk, når man kører i bilen. Den lagrer disse lokationsoplysninger hvert 5.-15. sekund, når bilen kører, lige-som den også lagrer oplysningerne, hvis bilen holder stille med tændingen tændt. Hvis bilen holder stille med slukket motor, vil enheden lagre oplysningerne hver anden time. Det er muligt via betjening af app'en at deaktivere GPS-sporingen i et valgt tidsrum på op til 24 ti-mer.

Han blev kontaktet af politiet, der spurgte efter eventuelle GPS-oplysninger vedrørende tiltaltes bil. Han kunne se, at sporingen af bilen havde været deaktiveret i det pågældende tidsrum, hvilket som nævnt er noget, som brugeren selv skal gøre via app'en. Der var derfor ingen lagrede oplysninger. På grund af sagens særlige karakter kontaktede han for en sikkerheds skyld den underleverandør, der havde produceret hardwaren. Det viste sig, at underleverandøren via dennes server havde registreret de pågældende data, selv om GPS'en havde været pause-ret af brugeren. Han modtog herefter disse data fra deres underleverandør, og sendte disse videre til politiet efter at oplysningerne var blevet "oversat". Der var noget teknisk, som skulle oversættes for at blive forståeligt for politiet, og der blev udviklet software hertil. De sendte oplysningerne til politiet, der kunne indsætte lokaliseringsdata med prikker på et kort. Dataene har en nøjagtighed på mellem 4 og 40 me-ter. Der kan være en vis usikkerhed i byer, hvor der er høje huse, som kan forstyrre signalet. Det samme gælder med parkeringshuse. Han vil ikke mene, at der er denne usikkerhed ved data fra et åbent skovområde. Hvis der er mange markeringer ovenpå hinanden, vil det betyde, at bilen har holdt stille med tændingen tændt.

..."

*)

Vidne 14 har som vidne forklaret, at han kørte i området Hammer Bakker den 6. februar 2022. Han var ikke kendt i området, og han var faktisk faret vild. Han kørte i området omkring kl. 06.45-06.50. Han kan huske tidspunktet, da han havde problemer med at finde tilbage. Hans GPS havde fejlagtigt ledt ham gennem skoven. Han sad og rodede med radioen, hvorfor han er sikker på klokkeslættet. Han kørte på Sulsted Kirkevej. Han kan huske, at han så skiltet med Sulsted Kirkevej. Vejen delte sig i 2-3 små veje, og han fortsatte lige-

ud mod kirken.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 2666] forklarede han, at han kom kørende i retning fra øst. Han kørte ad Sulsted Kirkevej mod vest med en hastighed på cirka 20 km/t. Da han kom kørende ad vejen, kom han til et sted, hvor vejen drejer. Det var ved den midterste drejning [hovedekstrakten, side 2667]. Det var ikke et skarpt sving. Han lagde mærke til, at der længere fremme holdt en bil i vejkanthen med bagenden ud mod vejen. Bilen var kørt lige ind af en lille sti. Bagklappen stod åben. Der var en masse træer, og bilen holdt i en åbning mellem træerne. Bilen var en Golf 7. Det er han sikker på, da han er bilinteresseret. Bilen var mørkeblå eller sort. Han så en mand stå skråt hen over bagagerummet. Manden kiggede mod ham, da han kørte forbi. Manden rejste sig op og fulgte ham med øjnene, mens han kørte forbi. Det virkede lidt akavet. Der var ikke lyst. Bilen holdt i hans venstre side, således at bilens førerside var nærmest den retning, hvorfra han kom kørende. Han kunne godt se manden, selv om der ikke var lyst, fordi han kørte med langt lys på sin bil.

Han forklarede, at manden stod skråt ind over bilen. Hans første tanke var, at manden måske havde været på jagt. Han kunne ikke se, hvad manden lavede, men alene, at han foretog sig et eller andet. Manden var ikke helt inde i bagagerummet. Han var et par meter fra manden, da denne rejste sig op. Han kørte fortsat med langt lys på bilen. Han så ikke rigtig noget, da han havde øjenkontakt med manden. Manden drejede sig rundt, da han kørte forbi. Han kunne se i bakspejlet, at manden kiggede efter ham og fulgte ham med øjnene efter at han havde passeret manden. Manden så ikke særlig glad ud og virkede måske lidt konfus. Der var ingen mimik at spore hos ham. Manden så død ud i ansigtet. Det så ikke ud til, at han havde det godt. Han tænkte, at manden var træt. Det var jo tidligt om morgenen. Manden så ud til at være ked af det. Manden gjorde ikke noget for at stoppe ham. Han følte sig utilpas ved situationen og den måde, som manden kiggede på ham og fulgte ham med øjnene. Det var en akavet måde, som manden kiggede på. Det virkede mærkeligt. Han så ikke andre personer ved bilen. Han så ikke nogen personer inde i bilen. Manden stod bare stille og kiggede efter ham, da han kørte forbi. Han kom til et sving ved en markvej, hvorefter han mistede manden af syne i bakspejlet.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 6666, 1. afsnit] forklarede han, at det er korrekt gengivet. Det var sådan, at det var. Det virkede som om manden skyndte sig at lukke bagklappen. Efter at manden havde lukket bagklappen, kiggede han i vidnets retning.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 6666] bemærkede han, at det er rigtigt, at han forklarede, at manden gik venstre om bilen. Han er dog sikker på, at det ikke er rigtigt, men at manden

istedet gik højre om bilen. Han kiggede efter manden i bakspejlet efter at have passeret det sted, hvor manden holdt. Han kunne se, at manden gik højre om bilen i retning mod døren til passagersædet.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 6665, 3. afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Det var sådan det var. Det var ikke særlig rart for ham. Det var mørkt, og han mødte en person, der kiggede på ham.

Da han blev afhørt af politiet i februar 2022, foregik det ude på stedet i Hammer Bakker. Han viste politiet, hvor han havde set bilen. Politiet optog nogle billeder, mens han var til stede.

Forevist nogle billeder [hovedekstrakten, side 6673-6674] forklarede han, at det var det sted, som han påviste overfor politiet, hvor bilen havde holdt. Bilen holdt med bagagerummet åbent som på billedet.

Forevist kort [hovedekstrakten, side 6675] forklarede han, at det godt kan passe, at bilen holdt ved den hvide cirkel som markeret på kortet. Han kan huske, at der var en markvej lige efter.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at han mødte manden ved cirklen, jf. kort [hovedekstrakten, side 6675]. Det, han viste først i retten i dag, var forkert erindret. Han var ca. 100-200 meter fra manden, da han fik øje på ham. Han kørte med langt lys, og idet han kom rundt på vejen, så han manden. Han var ca. 50 meter fra manden, da de fik øjenkontakt. Han fastholdt ikke selv øjenkontakten, da han kørte på en meget ujævn vej. Det kan også godt være, at afstanden var mindre. Han stoppede ikke for at spørge manden, om han havde et problem. Det havde han situationen taget i betragtning ikke lyst til. Han kontaktede heller ikke politiet. Han kontaktede først politiet, da han hørte om Forurettede-sagen.

Han var ude på stedet i går sammen med sin far, hvor han gennemgik det hele og derfor nu mener, at manden gik højre om bilen. Det er korrekt, at han huskede det bedst, da han blev afhørt af politiet tilbage i februar 2022.

Udspurgt af anklageren forklarede han, at der ikke var tænding eller lys på mandens bil. Han havde ikke lyst til at stoppe, da han syntes, at det var en ubehagelig situation henset til den måde, som manden kiggede på. Han var ikke bange for manden. Han følte sig bare utilpas. Han tænkte ikke, at der var nogen grund til at ringe til politiet.

Vidne 15 har som vidne forklaret, at han lærte tiltalte at kende for ca. 26 år siden. De var børn, da de lærte hinanden at kende igennem judo. De gik til judo i 5-7 år. De blev kammerater. De gik

ikke i skole sammen. De gik op i judo for fællesskabets skyld. Judo er en selvforsvarssport. Tiltalte gik nok også til judo for træningens og for sammenholdets skyld, ligesom alle de andre gjorde. Der var ikke noget ved judoen, som tiltalte var særligt interesseret i. Han og tiltalte sås to gange om ugen til træning. Senere begynde de at se hinanden privat, men han kan ikke huske, hvornår det var.

I 2022 skrev han og tiltalte sammen på Messenger hver dag. De sås almindeligvis en gang om ugen. De var gode kammerater. Han mener ikke, at tiltalte havde andre kammerater. Han var tiltaltes bedste kammerat.

I dagene op til lørdag, den 5. februar 2022 havde han kontakt til tiltalte. Han havde senest set tiltalte den forudgående mandag og tirsdag.

Han og tiltalte skrev ikke sammen omkring damer. De skrev om alt og ingenting, og de kunne skrive jokes og vitser omkring damer. Han vil gerne have haft tiltaltes hjælp til en bådrenovering i weekenden den 5. og 6. februar 2022, men tiltalte skulle forberede noget til en sag, hvor han havde krav på manglende løn. Tiltalte fortalte ikke, at han skulle i byen.

Han og tiltalte gik i byen sammen, da de var 18-19 år. Han havde ikke opfattelsen af, at tiltalte senere er gået i byen. Han havde heller ikke opfattelsen af, at tiltalte kørte ind til byen for at opleve stemningen. Han mener, at hvis tiltalte havde været i nærheden af Aalborg, havde han nok fortalt ham herom. Tiltalte kunne godt køre ind til byen for at spise, hvis han havde siddet oppe om natten og var blevet sulten. Tiltalte har aldrig fortalt, at han var kørt derind for at kigge i flere timer.

I februar 2022 havde der været lukket på grund af situationen med corona, og byen lukkede op igen. Tiltalte havde ikke fortalt ham, at han var interesseret i, at se byen åbne op igen. Han vidste ikke, at tiltalte skulle andet i weekenden end at forberede lønsagen. Han skrev med tiltalte i weekenden, og tiltalte skrev ikke, at han havde været inde i byen. De skrev om alt muligt og ingenting. Hvis han havde været i byen, ved han ikke, om han ville skrive det til tiltalte, men det tænker han ikke, at han ville.

I weekenden den 5. og 6. februar 2022 bad han igen om tiltaltes hjælp, men tiltalte havde fortsat ikke tid. Tiltalte plejede at være rimelig hurtig til at svare, hvilket han også var i denne weekend. Korrespondancen gik, som den altid gjorde, og han havde ikke en opfattelse af, at der var noget galt hjemme hos tiltalte. Han og tiltalte skrev også sammen om mandagen efter weekenden, og tiltalte var, som han plejede at være. Han har efterfølgende gennemlæst sin korrespondance med tiltalte flere gange. De skrev via Messenger, hvorfor beskederne er gemt.

Han og tiltalte skrev også sammen om tirsdagen, men der svarede tiltalte først op ad dagen. Tiltalte skrev, at han havde været syg på grund af noget, der var sket på arbejdet. Først sagde tiltalte, at han havde haft hånden i noget syre, men senere ændrede han det til noget afløbsrens. Tiltaltes hus var fra "før krigem", og kloakkerne trængte til fornyelse, hvorfor det ikke var unormalt, at tiltalte brugte afløbsrens.

Han har ikke oplevet, at tiltalte har haft sin telefon slukket, mens de har været sammen. Tiltalte sad almindeligvis med sin telefon, når de var sammen.

Han har været ude at køre sammen med tiltalte i dennes bil. Han vidste godt, at tiltalte havde et GPS-system i bilen. Det havde tiltalte fortalt ham, da tiltalte fik det installeret. Tiltalte talte ikke om, at han nogle gange slog GPS'en fra. Han vidste slet ikke, at man kunne slå GPS'en fra. Tiltalte har ikke fortalt, at han var bange for, at nogen ville spore ham.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4383, sidste afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Tiltalte kunne godt sætte sin telefon på lydløs. Han ved ikke, om tiltalte satte telefonen på flytilstand eller om han blot satte telefonen på lydløs tilstand. Hvis tiltalte var i gang med noget, f.eks. i garagen, hvor han ikke ville forstyrres, kunne han godt sætte telefonen på lyd-løs. Han har ikke oplevet, at tiltalte har gjort dette, når tiltalte skulle nogle steder.

Han er af den opfattelse, at tiltalte havde kontakt til kvinder. Han har sidst oplevet tiltalte have en kæreste for flere år siden, men han kan ikke huske årstallet. Tiltalte har fortalt ham, at han har været med en "tøs" hjemme. Det skulle angiveligt være en aften, hvor tiltalte var blevet blitzet af fartkontrollen ved Aabybro, mens pigen var i gang med at give ham et blowjob i bilen. Tiltalte skulle have mødt pigen i byen, mens han var i byen med nogle kammerater, hvorefter tiltalte og pigen tog hjem sammen. Tiltalte og pigen var kørt mod Aabybro. Pigen gav tiltalte et blowjob under kørslen, og tiltalte tog herefter med pigen hjem, hvor de gjorde det færdigt. Han kan ikke huske, hvornår det var.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4379, sidste afsnit] forklarede han, at han kan vedstå denne forklaring. Det var med udtrykket "at gøre det færdigt" nok tiltaltes måde at beskrive tingene på.

Han og tiltalte talte ikke om, hvilken type sex de hver især foretrak. Han ved ikke, om tiltalte havde svært ved at finde kærester. Tiltalte har haft nogle pæne piger, og han stillede høje krav til sine kærester. De skulle gerne være modeller og have en "pariserrov". Det med pæne

piger baserede han på sine egne iagttagelser, men også på sine samtaler med tiltalte. Han mener ikke, at tiltalte havde krav til pigernes hårfarve. Han kunne se på de piger, som tiltalte har været kæreste med, at de var pæne. Han ved ikke, om tiltalte har sagt noget om, hvilken type kvinde, han gerne vil have. Han kunne bare se hvilken type kvinder, som tiltalte kiggede på.

Han opfattede tiltalte som stille og rolig. Tiltalte var enebarn og vant til at få sin vilje. Hvis ikke han fik sin vilje, blev han lidt tvær, men det var noget, som vidnet godt kunne håndtere. Han har ikke oplevet tiltalte i forhold til andre, eller hvordan tiltalte reagerede, hvis ikke han fik sin vilje. Han har ikke så ofte overværet tiltalte i situationer med andre mennesker.

Han havde en fornemmelse af, at tiltalte brugte meget tid på Youtube, og på det sidste så tiltalte blandt andet videoer med folk i situationer med politiet. Han havde ikke en opfattelse af, at tiltalte så videoer med død og ødelæggelse. Han og tiltalte har talt om nogle pornosider på nettet.

Han har hørt om Dark Web. Tiltalte havde talt om, at han var på Dark Web, hvor der skulle være nogle mærkelige ting. På Dark Web kunne man blandt andet finde sider, hvor man kunne se, hvordan man kunne blive økonomisk uafhængig. Der fandtes tilsyneladende alt på Dark Web. Han ved ikke, om man skulle gå på Dark Web på nogen særlig måde.

Han og tiltalte har aldrig talt om at opløse et lig. De har begge hver for sig set serien Breaking Bad, hvor der blev opløst et lig i syre.

Tiltalte havde videoovervågning i sin bolig på grund af risikoen for indbrud. Han mener, at denne overvågning var aktiveret hele tiden. Tiltalte havde et kamera ved døren.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at de nok var 10 år, da de begyndte til judo. Der var strangulering i judo, men det var ikke sådan, at tiltalte var mere interesseret i at strangulere end andre. De gik til judo med Vidne 16, der var en træningsmakker. De sås ikke pri-vat. Vidne 16 var ikke på samme niveau som ham og tiltalte. Hun var yngre.

Han holdt sit privatliv for sig selv, og han talte ikke om sex med tiltalte. Tiltalte gav ikke udtryk for, at han manglede en kæreste. Han tænkte ikke, at det var mærkeligt, at tiltalte kunne lide pæne damer. Det kan han også selv.

På et tidspunkt havde tiltalte fortalt ham, at han havde mødt pigen fra

Aabybro inde i byen. Det lød ikke til, at tiltalte og pigen havde mødtes før. Han ved ikke, om tiltalte mødtes med pigen efterfølgende.

Han og tiltalte har nok talt om at dyrke sex og bruge håndjern. Han har selv prøvet at dyrke sex med brug af håndjern.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4379, sidste linie] forklarede han, at det nok er korrekt gengivet, men han kan ikke huske det i dag.

Han og tiltalte så ikke porno sammen. Tiltalte har aldrig givet udtryk for, at han kunne lide at se kvinder blive mishandlet eller slået ihjel. Vidnet havde på et tidspunkt nævnt noget om at nive i brystvorterne, men det var ikke noget, som tiltalte syntes om.

Der har været nogle gange, hvor tiltalte var sent oppe og blev sulten. Han var da kørt til Aalborg for at få noget mad. Han og tiltalte kunne godt trille rundt i Hjørring, hvis de havde været ude at spise, men det var inden byen åbnede op igen efter corona-nedlukningen. Det er korrekt, at han har haft en Ford Focus. Han kan godt huske, at der var en episode, hvor en person havde sparket på bilen. Han har svært ved at huske episoden, men det skete, da han og tiltalte kørte rundt i byen om natten.

Tiltalte mente altid, at han havde ret, og hvis han ikke fik sin vilje, kunne han blive tvær. Tiltalte var ellers hjælpsom og en god ven.

Tiltalte har haft en kæreste, der hed Vidne 17. Da forholdet gik i stykker, var tiltalte ked af det. Han kendte også Vidne 19, der har været kæreste med tiltalte. Han kan ikke huske, om Vidne 19 skulle have kontaktet ham på Facebook vedrørende tiltaltes sommerferie.

Det med videoerne, hvor folk var imod politiet, gik ud på folks rettigheder i forhold til politiet. Det var ikke sådan, at man skulle overfalde politiet.

Vidne 16 har som vidne forklaret, at det er korrekt, at hun i februar 2022 rettede henvendelse til politiet, da hun kendte tiltalte fra tidligere og tænkte, at hun havde noget, som hun kunne bidrage med.

Hun og tiltalte gik til judo sammen for ca. 15 år siden. Det kan også være mere end 15 år siden. De gik til judo i By 4, og de gik på samme hold. Tiltalte er ældre end hun. Der var et børnehold, et ungdomshold og et voksenhold. De trænede to gange om ugen. Der var noget socialt på holdet, og de kunne også være til kampe eller på træningslejr. De var ofte af sted i weekender til turneringer. Tiltalte deltog i det sociale

samvær ligesom de andre. Tiltalte havde nemt ved at snakke med de andre.

De trænede stranguleringer i judo, men hun var ikke på det niveau, hvor det indgik som en del af hendes træning. Når der var pauser i træningen, var der nogen, der lavede en leg med strangulering. Det gik ud på, at man skulle kvæle hinanden så hurtigt som muligt indtil man be-svimedede. Hun mener, at det var efter, at man havde fået det blå bælte, at strangulering indgik i træningen. Man fik formentlig undervisning i stranguleringsteknikker, men hun ved det faktisk ikke, da hun ikke selv var på det niveau. Hun syntes, at legen med stranguleringer var voldsom. Hun ved ikke, hvem der fandt på legen. Det var blandt andre tiltalte og nogle andre fra holdet. Det var et mindretal på holdet, der deltog i legen, som gik ud på, at man skulle strangulere en person ind-til vedkommende fik et black-out. Når man brugte strangulering i kamp, skulle man blot lave grebet, hvorefter kampen var vundet, og dommeren stoppede kampen. Hun tror, at trænerne godt kendte til le-gen, men hun kan ikke huske, om de gjorde noget. Det var en leg, der blev gentaget. Tiltalte deltog i legen. Der var nogen, der var særlig fas-cineret af legen, og hun mener, at tiltalte var interesseret i strangule-ring, både under legen, men også under træning.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4131, 3. afsnit] forklarede hun, at hendes forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Når tiltalte ikke kendte folk så godt, var han ikke så aktiv. Der var ikke noget at bemærke ved ham socialt, når de var hjemme i klubben i vante rammer.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun gik til judo i ca. 10 år. Hun blev god. Hun kom til grønt bælte, der er dårligere end blå. Hun nåede aldrig til det niveau, hvor hun skulle lære strangulering. Hun var barn, da hun startede, men hun kan ikke huske, hvor gammel hun var. Hun ved ikke, hvornår tiltalte og Vidne 15 startede til judo. Hun var 6 år gammel i 1995. De var nogle stykker, der sås udenfor træningen. Hun sås ikke med tiltalte alene, men hun sås med Vidne 15. Hun har været til et arrangement, hvor både tiltalte og Vidne 15 var til stede. Det var til en grillfest i By 4. Det var nok engang kort før hun skulle på efterskole.

Hun var nok ca. 6 år, da hun startede til judo, og tiltalte var da 10 år. Hun og tiltalte har været på en del træningslejre sammen, men hun kan ikke huske det nærmere. Hun kan godt huske, når nogen skilte sig ud fra mængden. De havde været på træningslejr i Hjørring, men hun kan ikke huske, hvornår det var. Tiltalte skilte sig ud, idet han ikke deltog på samme måde i fællesskabet, som når de var hjemme i egen klub. Hun har været til stævner med tiltalte, men hun kan ikke huske hvor mange.

Stranguleringerne skete i klubhuset, men udenfor træningstiden. Hun tror, at lederne vidste, at det skete. Tiltalte var en aktiv del af legene med stranguleringer. Hun mener også, at Vidne 15 var med.

Person 1 og Person 2 var deres trænere. Hun har også haft Vidne 15 som træ-ner. Person 2 hedder Navn til efternavn.

Udspurgt af anklageren forklarede hun, at hun ikke kan huske, om tiltalte var på holdet hele tiden. De var nogle stykker, der gik til og fra holdet. Hun ved ikke, hvor gammel hun var, da hun og tiltalte var fast sammen på et hold, men der var nogle episoder, hvor de trænede sammen, indtil hun var 15 år. Sammenkomsterne udenfor judo fandt ikke sted, mens hun barn.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun mener, at tiltalte stop-pede til judo, da han var omkring 18 år. Hun og tiltalte gik ikke på samme hold under hele forløbet. Det var først, da de kom på ungdoms-holdet sammen. Nogle gange var tiltalte og Vidne 15 hendes trænere, og andre gange var de træningsmakkere.

Vidne 17 har som vidne forklaret, at hun tidligere har været kæreste med tiltalte. De var kærester i 2008 eller 2009, og hun var omkring 20 år. Tiltalte var da omkring 25 år. De mødtes på en da-tingside, hvor de skrev lidt sammen, inden de mødtes på en cafe. I starten virkede tiltalte som en "svigermors drøm". Han fremstod pæn og ordentlig og havde en god stilling i forsvaret. Han var nem at tale med og var Stilling på Arbejdsplads 1. Hun mener, at tiltalte var stolt af sit arbejde. Han var stolt af at tage uniformen på og vise den frem. Tiltalte talte dagligt om sit arbejde, og han kom også hjem i militærtøj-jet. Hun mener, at det betød noget for tiltalte, at han var Stilling.

Tiltalte blev hurtigt meget kontrollerende. Han ville gerne holde øje med, hvem hun snakkede med, og hvor hun befandt sig. Hvis hun skulle køre i hans bil, som var en champagnefarvet Mazda 626, skulle hun altid køre med GPS'en tændt. Hun blev efterfølgende konfronteret med de steder, hvor hun havde været, og når han gjorde det, var han lidt anspændt, og hans stemme rystede. Han var sur, men ikke højtrå-bende. Han havde et ubehageligt blik. Tiltalte var ellers en stille mand. Han kunne ændre sig, når han var kontrollerende.

Deres forhold stoppede, da hun ikke kunne holde ud til at være i det. Hun kunne ikke klare den kontrol. Hun følte sig nedgjort.

Hun og tiltalte havde sex sammen. Der var i hovedtræk tale om almindelig sex, men der har dog været nogle ting, der stak ud fra normen og hendes opfattelse af sex. Tiltalte ville gerne filme, når de havde sex, og det brød hun sig ikke om. Det var dog ikke noget, som hun sagde til

ham. Der var en gang, hvor han gerne ville binde hende, hvilket hun gik med til. Det blev voldsomt og ubehageligt for hende, men hun kan ikke huske, om hun sagde noget. Hun blev bundet meget stramt med noget grønt ståltråd, som er til havebrug. Hun blev bundet med hæn-derne bag på ryggen. Det blev bundet stramt, og det gjorde ondt. De havde derefter sex. Hun tror, at det tændte tiltalte, at hun var bundet. Hun kan ikke huske, om hun gjorde ham bekendt med, at det gjorde ondt.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4257, neder-st og side 4258, øverst] kan hun vedstå at have forklaret som gengivet. Hun kan dog ikke huske, at hun skulle have forklaret, at hendes hæn-der blev bundet foran på kroppen. Hun mener, at hænderne blev bun-det bag på hendes ryg.

Tiltalte var sød og charmerende i starten, og pludselig skiftede det til, at han blev kontrollerende.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4258, sidste afsnit] kan hun vedstå at have forklaret som gengivet i rapporten. Det var sådan, at hun opfattede ham. Tiltalte kunne godt være overlegen i forhold til sin stilling. Hun ved ikke, om han gerne ville være bedre end andre, men han ville gerne have, at folk så op til ham. Alle i hen-des omgangskreds havde i begyndelsen et godt indtryk af tiltalte, der virkede til at have styr på tilværelsen.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4258, neder-st] forklarede hun, at hendes forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Tiltalte var god til at manipulere folk. Hvis hun sagde noget, fik hun bare at vide, at hun var paranoid.

På et tidspunkt blev kontrollen for meget, og de gik fra hinanden. Det var herefter en voldsom proces. Han har en enkelt gang været voldsom overfor hende. De mødtes i lejligheden efter deres brud. Hun skulle hente nogle ting i lejligheden, og de kom op at diskutere omkring ejer-forholdene. Hun var på vej ud ad døren, da tiltalte tog hårdt fat i armen på hende og skubbede hende hårdt ind i døren. Der har ikke været an-dre episoder, hvor han har været fysisk voldelig mod hende. Da de mødtes, boede tiltalte hjemme hos sine forældre, og hun boede hos si-ne forældre, hvor hun havde en kælderlejlighed. Hun og tiltalte boede kort tid sammen i en lejlighed på Vej.

Hun vil betegne sig selv som en "pleaser", og hun gav tiltalte sin vilje. Hun gik først imod ham, da hun gik fra ham. I forholdet var det ham, der fik lov til at bestemme.

Efter de var gået fra hinanden, var der stadig kontakt. En enkelt gang

hvor de mødtes var det efter aftale, men der har også været adskillige gange, hvor tiltalte opsøgte hende, hvis hun var i byen med sine venner. Her tog han kontakt til hende og ville gerne snakke. Når han gjorde det, kom han alene, men hun ved ikke, om han var sammen med andre i byen. Hun kunne få øje på ham gennem vinduet, hvor han stod og kiggede på hende, hvorefter han kom ind til hende. Det skete flere gange. Han kunne også finde på at køre forbi hendes bopæl, som var på en lukket villavej. Det var ikke et sted, som man tilfældigt kom forbi. Hun og hendes forældre så ham flere gange komme forbi.

En nat, hvor hun sov, vågnede hun ved, at hunden gæde. Hun så, at der stod en mand iført elefanthue, som kiggede ind gennem vinduet. Hun smed sin hovedpude mod ruden og løb op til sine forældre. Hun ringede til politiet, men de havde ikke tid til at komme på grund af en fodboldkamp. Hun ved ikke, om det var tiltalte, der stod udenfor, men det gik hun ud fra at det var.

Det er korrekt, at der har været en straffesag mod tiltalte, hvor hun vidnede. En dag bakkede hendes mor sin bil ud, hvor det viste sig, at bilen ikke kunne bremse. De fik bilen til mekaniker, som ringede og sagde, at nogen bevidst havde ødelagt bremserne, og at han ikke ville røre mere ved det. Politiet blev herefter kontaktet, og bilen blev undersøgt. Der kom herefter en sag ud af det.

Der har været mange tilfælde, hvor tiltalte er fulgt efter hende. Der var en nat, hvor hun havde været på arbejde i Aalborg. Da hun fik fri, hentede hun sin motorcykel i parkeringshuset og kørte nord på. Hun boede på det tidspunkt i By 5. Hun kunne se en bil, der fulgte efter hende. Bilen var en champagnefarvet Mazda 626 magen til tiltaltes bil. Hun prøvede at køre med forskellige hastigheder for at se, om bilen fulgte efter hende. Hun tog et par omgange i en rundkørsel, men det gjorde bilen også. Bilen kørte skiftevis med lygterne tændte og slukkede. Hun skyndte sig hjem, løb ind og låste døren. Hun så ud gennem vinduet, at bilen trillede forbi. Hun kunne da se, at det var tiltalte, der sad i bilen.

Tiltalte blev ved med at stalke hende, sidste gang i 2015. Hun ved ikke, hvorfor tiltalte stalkede hende.

Hun har nogle gange været med tiltalte på hans arbejde på Arbejdsplads 1. Hun har ikke været med tiltalte i Camp Hammer.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun og tiltalte var sammen i ca. 8 måneder. De var sammen stort set hver dag. Tiltalte var nogle gange på øvelse. Hun var i starten glad for tiltalte. Hun ved ikke, hvor lang tid der gik, inden han ændrede sig. Det var mere end to måneder før hun slog op.

Det var kun den ene gang, at han gerne ville binde hende. Hun mener ikke, at hun sagde til tiltalte, at det ville hun ikke være med til en anden gang. Hun ved ikke, om tiltalte havde nemt ved at "score" damer. Hun ved ikke, om han havde svært ved at tale med kvinder.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4259, 2. afsnit] forklarede hun, at hun ikke kan huske at have forklaret som gengivet i rapporten.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4257, sidste afsnit] forklarede hun, at hendes forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Hun sagde hverken fra eller til. Hun syntes bare ikke, at det var rart, men hun sagde ikke noget herom til tiltalte.

Det er hendes opfattelse, at tiltalte var meget forelsket i hende. Han var ked af det, da hun brød med ham. Han ville gerne have fortsat forholdet. Hun var jaloux anlagt, og de havde diskuteret en del i deres forhold. Hun har ikke tjekket tiltaltes telefon. Hun har ikke ringet fra tiltaltes telefon. Hun mener ikke, at hun har slettet venner fra tiltaltes Facebook-profil.

Det er korrekt, at hun har en relation til Vidne 19, som kontaktede hende i 2014, hvor hun og tiltalte ikke længere var kærester. Vidne 19 skrev, at hun - mens hun var kæreste med tiltalte - var blevet bedt om at blokere vidnet og nogle andre. Hun har drøftet straffesagen med bilen med Vidne 19, og de har talt sammen om deres oplevelser med tiltalte.

Vidnet forklarede herefter på forsvarerens spørgsmål, at hun og Tiltalte har haft sex i bilen. Hun har kontaktet "Person 3" i forbindelse med, at tiltalte havde kysset med "Person 3" inde i byen. Det er korrekt, at hun har sendt nogle intime billeder af sig selv til tiltalte, mens han var på øvelse.

Vidne 18 har som vidne forklaret, at hun har været kæreste med tiltalte. De var kærester fra 2011 til 2013. Hun blev kontaktet af en profil, "Profilnavn 3". Hun var da 14 år. Hun mener, at man kunne se på Facebook, at hun var 14 år. Profilnavn 3 skulle ifølge profilen være 16 år. Hun og Profilnavn 3 begyndte at skrive sammen, og det udviklede sig. Efterfølgende fandt hun ud af, at Profilnavn 3 blot var en opdigtet person, der nu skulle være 19 år i stedet for 16 år. Hun fandt også ud af, at det var tiltalte, som hun skrev med, og ikke en Profilnavn 3. Hun blev sur, hvorefter hun og tiltalte ikke havde kontakt i et stykke tid. Tiltalte fik hende dog overtalt til at genoptage kontakten.

Tiltalte overtalte hende til at komme på besøg i Aalborg. Hun boede i

Odense, og det endte med, at hun besøgte ham i sommeren 2011, hvor hun var 14 år. Det udviklede sig til et kæresteforhold. Tiltalte var hø-flig, flink, sjov og sød, men han blev ikke ved med at være sådan. Der var meget kontrol. Han installerede en app på hendes telefon, så han kunne følge med i, hvor hun var. Han havde appen på sin telefon, men hun kunne ikke følge med i, hvor han var, da han havde låst adgangen til sin. Tiltalte kunne godt lide at være i kontrol. Han kunne finde på at kommentere hendes påklædning, og hun måtte ikke gå for udfordrende klædt. Hun indordnede sig. Tiltalte var meget flink, men der var kontrol.

Hun boede på Fyn, da de blev kærester, og han boede i Aalborg. De flyttede ikke sammen, men sås hver anden eller tredje weekend.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4067, sidste afsnit] forklarede hun, at hendes forklaring er korrekt gengivet. Tiltalte var manipulerende, og han kunne bilde hende ind, at hendes veninder ikke ville hende det godt. Hun isolerede sig derfor i den periode. Hvis de havde en uoverensstemmelse, var det altid hendes skyld.

De havde første gang samleje to uger efter hun var fyldt 15 år. Deres sexliv var meget grænseoverskridende, og det kunne være voldsomt. Når de var sammen i weekender, var det fra hans side primært for at have sex. De havde sex mange gange i løbet af en weekend. Det var primært tiltalte, der tog initiativet. Der var flere gange, hvor hun ikke havde lyst, men bare gjorde det. De hyggede sig altid bagefter og i de tilfælde, hvor hun ikke havde lyst, så hun bare frem til det.

Tiltalte var ikke voldelig overfor hende. På et tidspunkt blev hun låst ude på altanen af tiltalte. Det var vinter og koldt. Hun stod udenfor i 15-20 minutter inden hun blev lukket ind.

På tiltaltes computer var der et excel-ark, hvor tiltalte noterede, hvad havde lavet seksuelt med forskellige kvinder. Hun var også nævnt i skemaet. Hun mener, at tiltalte sendte skemaet til hende. Hun mener ikke, at han havde taget billeder af hende, mens de havde sex, men hun så på computeren, at han havde taget billeder af hende, mens hun sov.

I efteråret 2012 fandt hun ud, at tiltalte stadig løj om sin alder. Hun havde hele tiden følt, at der var noget galt, og da tiltalte en dag var ude af lejligheden, gik hun og ledte efter noget, der kunne gøre hende klo-gere. Hun fandt tiltaltes tegnebog med kørekort, og hun kunne se, at tiltalte rent faktisk var 11 år ældre end hende. Hun troede, at han kun var 4 år ældre. Det skal nok passe, at han var 26 år, da de mødtes. Han var god til at holde fast på løggen. Hendes familie og venner fattede heller ikke mistanke. Hendes forældre gav ham en studentergave, da

han sendte et billede af sig selv med studenterhue, selv om det måtte have været flere år siden, at han var blevet student.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun antog, at man på hendes Facebook profil kunne se, at hun var 14 år. Hun fortalte endvidere tiltalte, at hun var 14 år og gav ikke udtryk for, at hun var ældre. Hun var forelsket i tiltalte, der også var forelsket i hende. Hun ved ikke, om det er normalt at have meget sex i weekenden, når man er nyforelsket.

Hun rodede ikke i andre private ting hos tiltalte, heller ikke computeren. Tiltalte havde kode på alt. Hun følte, at der var noget galt. Hun talte ikke med sine forældre herom. Hun følte sig fanget i situationen, fordi hun troede, at hun var forelsket. Tiltalte havde endvidere fået hende manipuleret, så hun ikke havde andre bekendtskaber. Hun gik i skole, hvor hun havde nogle kammerater, men hun havde ingen nære venner. Hun har mødt tiltaltes forældre og mormor.

Vidne 19 har som vidne forklaret, at hun og tiltalte har været kærestes. Det startede i slutningen af 2012 eller begyndelsen af 2013. De var kærestes i et års tid. Hun var på det tidspunkt omkring 18-19 år. Tiltalte tog kontakt til hende via Netlog, der ikke er en datingside. Det endte med, at de mødtes. Tiltalte var rigtig imødekommende, flink og helt nede på jorden, men han blev ikke ved med at være sådan. Han blev mere kontrollerende, og tingene skulle gerne gå hans vej. Hvis ikke tingene gik, som han ønskede, blev han meget afvisende, lukkede af og blev sur. Han blev ikke voldsom. De kunne godt skændes, men han blev ikke voldelig.

Tiltalte var den første person, som hun havde sex med. Det foregik udelukkende på hans præmisser. Deres sexliv var grænseoverskridende, hvilket nogle gange var måden, som det blev gjort på. Hun gav tegn til, at han skulle stoppe, men han fortsatte. Der var engang, hvor han havde bundet hende med håndjern til radiatoren. Han havde ikke spurgt om lov, men hun sagde ikke fra. Han slap hende ikke fri. Hun var nøgen. Hun mener, at de havde haft samleje inden hun blev bundet til radiatoren. Det var som om, at han kunne lide kontrollen. Han tog billeder af hende, mens hun var bundet til radiatoren. Han har ikke bundet hende andre gange.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4236, øverst] forklarede hun, at hun ikke ved, om hun tænkte på episoden med radiatoren. Han kunne også holde hende fast, mens de havde sex, således at hun var fastholdt. Hvis hun sagde, at han skulle slippe, gik der et stykke tid inden han gjorde det. På et tidspunkt havde han "givet hende finger", hvor det var meget voldsomt, og selv om hun sagde, at det var ubehageligt, blev han ved.

Deres forhold stoppede, da det blev for kontrollerende for hende. Hun husker ikke tiltaltes reaktion, da hun gjorde det forbi, men der skete mange ting efterfølgende. Hun blev blandt andet meldt ind i en film-klub og modtog forskellige ting. Hun tænker, at det var tiltalte, som havde gjort det, da hendes fødselsdato ved indmeldelsen var oplyst som den Dato 1. Hun har rettelig fødselsdag den Dato 2, men tiltalte kom altid til at sige den Dato 1.

På et tidspunkt var hendes bil punkteret, og mekanikeren fortalte, at det var sket med en spids genstand. Der var også indbrud i hendes bil, og hendes mor havde set, at tiltalte lå hen over bagsædet efter at være kommet ind i bilen gennem bagagerummet. Hun blev bange for ham. Han blev ved at opsøge hende. Politiet blev kontaktet, og hun talte med en kvindelig betjent, der sagde, at tiltalte ikke var kendt for noget godt, og at hun skulle holde sig væk.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at hun talte med den kvindelige betjent kort tid efter, at forholdet var forbi. Hun var 18 år, da hun mødte tiltalte, og hun vidste ikke da, hvad der var rigtig og forkert, men hun fik nok til sidst.

Da hun var bundet til radiatoren, bad hun tiltalte løsne håndjernene. Det svarede han ikke på, men grinede bare. Han har aldrig bundet hende under sex, men han har holdt hende fast. Hun var glad for tiltalte i starten. Hun var nok mere betaget af ham end omvendt. Hun ved ikke, om tiltalte var ked af det, da hun slog op, eller om der mere var tale om usikkerhed. Hun var ikke jaloux i starten af forholdet, men det blev hun til sidst. Hun tjekkede ham ikke. På et tidspunkt havde han inviteret hende i Arbejdsplads 2, hvor han havde et fritidsjob. Hun var der et par timer, hvorefter hun tog hjem. Hun har ikke kigget i tiltaltes telefon. Hun har ikke været ham utro med "Person 4", men det troede tiltalte.

Hun har efterfølgende kontaktet en af tiltaltes tidligere kærester for at få en afklaring på, om det var tiltalte, der kunne have gjort alle de ting. Hun mener ikke, at hun har kontaktet Vidne 15, at efter hendes og tiltaltes forhold var sluttet.

Udspurgt af anklageren forklarede hun, at hun opholdt sig meget hos tiltalte, mens de var kærester. Til sidst var der mange nætter, hvor tiltalte var væk. Det kunne være en gang hver 14. dag eller en gang hver 3. uge. Hun ved ikke, hvor han var henne. Han blev sur, når hun spurgte ind til det. Han sagde engang, at han blot havde gået tur på havnen. Han kunne være væk fra midnat og frem. Når han var væk, kunne hun ikke få fat i ham. Hans telefon var slukket.

Udspurgt af forsvareren forklarede hun, at det er korrekt, at hun kon-

taktede politiet. Det var ikke, fordi hun havde oplysninger om Forurettede-sa-gen.

Vidne 20 har som vidnet forklaret, at det er korrekt, at han i feb-ruar 2022 rettede henvendelse til politiet. Han har været kollega til tiltalte for 3-3½ år siden. De var kolleger i omtrent 2 år. Han arbejdede som elektrikersvend, og tiltalte var -lærling. De arbejdede sammen hver dag. De var 2 svende og 5 lærlinge, som arbejdede sammen. På et tidspunkt, hvor han sad alene sammen med tiltalte i deres skurvogn, viste tiltalte ham en video på sin telefon. Han og tiltalte havde på det tidspunkt arbejdet sammen i et års tid. Det er hans indtryk, at tiltalte almindeligvis ikke sagde så meget, men tingene blev sagt kort og kon-tant. Tiltalte viste ham en video, hvis indhold efter hans opfattelse ik-ke var normalt. Tiltalte har vist ham tre videoer. Den første var en vi-deo fra Mexico, hvor man ser en person blive halshugget. Det var ikke almindeligt, at folkene i sjakket viste sådanne videoer for hinanden. Tiltalte sagde ikke noget om, hvorfor han skulle se videoen. Han fik kvalme, da han så videoen. Han sagde til tiltalte, at det var sygt, men tiltalte sagde, at det var "fedt". Han kiggede på tiltalte, da de så video-en, og det så ud til, at tiltalte kunne lide den.

Den anden gang viste tiltalte ham to videoer. Det var omkring en uges tid efter, at han havde fået vist den første video. Den ene video var fra Brasilien, hvor man kunne se en kvinde, der stod med armene bundet på ryggen. Der var gravet et hul, hvor kvinden blev skubbet ned og skudt. Tiltalte sagde ikke noget om filmen. Samme dag viste tiltalte ham en video med noget porno. De var forinden kommet til at tale om porno, men han kan ikke huske hvordan. Videoen var en voldsom por-novideo af noget, som fremstod som en voldtægt. Han kan ikke vide, om det var en ægte voldtægt eller noget, som var optaget med skues-pillere. Det var ikke "normal porno", men ekstremt. Indholdet af vide-oen så ud som om, at det var noget, som ikke foregik frivilligt. Han spurgte tiltalte, hvor han havde videoerne fra. Tiltalte fortalte, at det var fra nogle hjemmesider, hvor man skal bruge et særligt log in. Han har ikke tidligere hørt om noget, der hedder Dark Web.

Foreholdt sin forklaring til politiet [hovedekstrakten, side 4075, 2. afsnit] forklarede han, at han forklaring er korrekt gengivet i rapporten. Det var de tre videoer, som han også nu har forklaret om. Pornovideo-en viste en kvinde, som blev voldtægt. Det var ubehageligt at se på. Han har selv levet i et land i krigstilstand, hvorfor også de andre vide-oer var ubehagelige for ham at se.

Udspurgt af forsvareren forklarede han, at han spurgte kollegerne, om de også havde fået forevist sådanne videoer. Han spurgte blandt andet en kollega ved navn Person 5, og en anden, som han ikke umiddelbart kan huske navnet på. De gik på samme plads og arbejdede meget sam-

men. Tiltalte havde ikke vist videoerne til de andre. Det var efter at ha-ve fået vist den første video, at han spurgte Person 5, om han også havde set videoen. Det var ikke i forbindelse med en samtale om Netflixseri-en Narcos, at tiltalte viste ham videoen fra Mexico. Han har talt med politiet ved flere lejligheder, men politiet har ikke spurgt nærmere ind til indholdet af de videoer, som han havde fået vist. Det er givetvis derfor, at der ikke er blevet spurgt eller talt om, at to af videoerne var fra Mexico og Brasilien.

Foreholdt sin forklaring til politiet [tillægsekstrakt nr. 1, side 105, 1. afsnit] forklarede han, at hans forklaring er korrekt gengivet. Han er sikker på, at videoen foregik i Mexico, men han ved ikke, hvorfor han ikke har nævnt det overfor politiet.
..."

Tiltalte er tidligere straffet ved:

- Vestre Landsrets dom af 8. november 2010 for overt rædelse af straffelovens §§ 252, stk. 1 og 232 med fængsel i 60 dage og
- dom af 22. maj 2013 for overtrædelse af straffelov ens § 131 med en betinget dom uden straffastsættelse

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af retspsykiatrisk erklæring af 25. maj 2022 fremgår blandt andet:

"...

Konklusion på den psykologiske undersøgelse:

"Tiltalte er psykologisk undersøgt i forbindelse med udarbejdelse af retspsykiatrisk erklæring. Den psykologiske undersøgelse har til formål at bidrage til diagnostisk afklaring og personlighedsvurdering. Tiltalte er varetægtsfængslet i arresthus og ført til ambulant psykologisk undersøgelse i Retspsykiatrisk Ambulatorium.

Tiltalte er grådlabil i sessionerne. Den udtrykte grådlabilitet såvel som hans følelser generelt vurderes at være overfladiske og påvirkelig overfor samtaleemne og hans egne indfald. Tiltalte fremstår gennemgående ap-pellerende for forståelse og omsorg, og han udtrykker frustration og forvirring, når han ikke modtager dette. Han indgår i den emotionelle kontakt på egne præmisser, da hans mangelfulde evner herfor definerer den emotionelle udveksling. Han bemærkes blandt andet uden den almene og naturlige indre angst, som de fleste oplever ved at deltage i relationer med forventninger og krav. Tiltalte har tendens til

at handle anderledes end de fleste andre, hvilket skyldes, at han ikke i særligt høj grad er influeret af sociale krav eller forventninger, hvorfor han negligerer eller undgår sociale konventioner og normer. I interpersonelle relationer er Tiltaltes fokus på andres mangler og inkompetence, hvor hans deltagelse i relationer primært bliver for at lære fra sig, så andre kan udvikle sig via hans evner og kompetencer.

Tiltalte anser sig selv som havende store evner til empati og empatisk indlevelse i andre mennesker. Ud fra den psykologiske undersøgelse herunder vurdering af evner for empati ses dette ikke at være tilfældet. Tiltalte har sit udgangspunkt i og er optaget af egen indre tilstand. Han er i den psykologiske undersøgelse generelt selvhenhørende, bliver optaget af lange, detaljerede fortællinger med en grad af egocentrisk fokus, som er abnormt for voksne mennesker. Tiltalte har en påfaldende mangel på empatisk indlevelse og almen forståelse for andre mennesker. Hans kognitiv evne til genkendelse af indre mentale tilstande og følelser ud fra eksterne cues ses i testning inden for normen. Ud fra den samlede undersøgelse vurderes det ikke desto mindre yderst tvivlsomt, at der sker en integration af kognitive og affektive processer, som genuin empati er afhængig af. Til trods for, at Tiltalte fremhæver interesse og omsorg for andre som karakteristiske træk ved sig selv, er han under undersøgelsen ikke optaget af eller forholder sig til andres følelser og emotioner. Hans ekstreme fokus på egen indre tilstand og hans udgangspunkt i sig selv tager et omfang, så det må beskrives som omnipotent og narcissistisk.

Tiltalte er selvrosende og selvovervurderende, og han har en umoden selvopfattelse og meget forvrængede og forstyrrede forestillinger om sig selv, og dette medfører en begrænset selvbevidsthed. Han forsøger at forholde sig til dette på en overdrevent intellektualiserende måde, hvor han ignorerer og gradbøjer virkeligheden og realiteterne. Han indeholder en betydelig vrede, som er et vedvarende træk, der har indvirkning på hans psykologiske funktion og beslutningsprocesser samt har en tydelig indvirkning på hans holdning over for omgivelserne. Vreden kan komme til udtryk på såvel subtile og åbenlyse måder, og den udtrykkes i den psykologiske undersøgelse både rettet mod undertegnede, men også mod andre faggrupper samt mod kvinder generelt. Han er ikke selv bevidst om sin vrede, og den fremtræder ofte som nedlæthed overfor andre samt ofte indpakket i tale

om egen høje kompetence. Han kan blive mere aktiv og styrende overfor andre på en måde, som kan beskrives som malignt og dyssocialt. Han har en naiv mangel på bevidsthed om ikke blot sin vrede, men generelt for sine følelser og følelsesmæssige adfærd. Han har således ikke tilstrækkelige ressourcer i sin psykologiske funktion til at undgå vredens indvirkning i næsten alle psykologiske funktioner, såsom i hans tænkning, koncentrationsevne og dømmekraft.

Når Tiltalte bliver udfordret i sit fokus på og udgangspunkt i sig selv, foretager han ikke en introspektion og refleksion med eventuel korrektion til følge, hvilket ses hos de fleste andre. Han foretager derimod en gradbøjning og manipulering af realiteter og virkelighed, så de passer ind i hans perspektiv. Hertil benytter han vedvarende og overdrevent den psykologiske forsvarsmekanisme intellektualisering. Intellektualisering udnytter tænkningen til at gradbøje virkeligheden ved eksempelvis at forvrænge oplevelser og følelser for at benægte det fulde omfang af en situations indvirkning. Tiltaltes tænkning har en ejendommelig overoptagethed, der indvirker forstyrrende på skabelsen og klarheden af tænkningen, der medfører nedsat impuls kontrol i tænkningen. Derved kan forskellige former for mangelfuld eller umoden logik råde, samt indre oplevelser forvrænges. Hans tænkning kan blive desorganiseret og usammenhængende og måske endda bizar, og han kan have vanskeligheder med at styre sin tænkning på en måde tilpasset til den sociale situation, som han deltager i. Dette er ikke psykotisk, men derimod en psykologisk proces. Nok kan dette tydeligt identificeres af andre som værende privat og forstyrret, men der ses ikke tegn på bizar, privat logik og tankeindfald, tankeforstyrrelser eller andre indikationer på psykotisk tænkning og begrebsdannelse. Samlet ses Tiltalte med intakte basale egenskaber for at foretage korrekt realitetstestning, og han er ikke i større risiko for at blive psykotisk end de fleste andre.

Tiltalte vurderes via klinisk indtryk og udvalgte psykologiske delprøver fra WAIS-IV suppleret med anden kognitiv testning at være begavet indenfor normalområdet og nær gennemsnittet. Han klarer sig bedst i de prøver, som kan observeres af andre, hvilket indikerer en risiko for, at man kan komme til at overvurdere hans begavelse."

Den psykologiske undersøgelse er vedlagt i sin helhed.

...

Konklusion

Tiltalte findes herefter ikke med tegn på organisk hjerne-lidelse eller dementiel tilstand. Der er ikke mistanke om sygdomme inden for den epileptiforme sygdomskategori.

Han findes begavet i normalområdet efter WAIS-intelligenstest og umiddelbart uden tegn til kognitive forstyrrelser. Han fremtræder ikke præget af koncentrations-eller hukommelsessvækkelse. Der er ingen påvirkning af eksekutivfunktioner.

Han findes ikke lidende af afhængighedssyndrom. Han har ikke forbrug eller misbrug af alkohol, cannabis eller andre former for rusmidler og var angiveligt ikke påvirket af noget sådan på tids-punktet for det påsigtede forhold.

Observanden er født og opvokset hos gifte, stadig samlevende forældre som ene barn. Han har haft god kontakt til både forældre og bedsteforældre. Han har gennemført folkeskolen ukompliceret, herefter HTX og sidenhen forsøgt sig på diverse uddannelser på Aalborg Universitet samt lærerseminariet. Disse blev afbrudt, men han har gennemført Uddannelse og været ansat ved militært, sluttende med at han gennemførte en 4 år varende elektriker-uddannelse i 2019 og har været beskæftiget som sådan siden.

Observanden har ikke været samboende, han har haft tre kærester i perioden fra 2008 til 2014, men angiveligt ikke efterfølgende. Han har boet i egen lejlighed og nu i eget hus, hvor kæresterne har opholdt sig, men ikke været flyttet ind. Han har ingen børn.

Af fritidsinteresser har han både dyrket judo, svømning, gymnastik og fodbold og er således i god fysisk form samt sund og rask.

Observanden har aldrig været i kontakt med det psykiatriske behandlingssystem og beskriver ingen tegn på sygdomme inden for hverken den psykotiske eller affektive formkreds, hverken før, på eller efter det påsigtede, og er derfor ikke tilhørende den i straffe-lovens § 16, hverken stk. 1 eller 2.

Han benægter selv et hvert seksuelt problem eller problemstilling med relationer til andre mennesker, om end han ikke har haft noget kæresteforhold de sidste 6-7 år, selvom han har haft interesse for dette.

Man kan derfor ikke anbefale den foreliggende erklæring forelagt det såkaldte Visitationsudvalg.

Der er divergerende oplysninger om de tidligere kæresteforhold, og han har en egen forklaring og logik på sin situation, der er præget af idealisering og manipulation, ligesom han vurderes uden evne til at forstå og sætte sig ind i andre menneskers tanker og følelser. Også her har han egen tro på sin forklaring og opfattelse som værende gældende også for andre.

Man kan således få indtryk af alvorlige personlighedsforstyrrede træk omkring relationsdannelse, muligvis også i seksuelle sammenhænge, som han dog kategorisk afviser. Der er dog tegn på såvel narcissistiske som dyssociale karaktertræk, og man finder derfor observanden tilhørende den i straffelovens § 69 omhandlede personkreds, men man kan ikke, i fald han kendes skyldig i det nu påsigtede, anbefale til forebyggelse afligeartet eller anden kriminalitet psykiatrisk behandling frem for straf som forskyldt.

..."

Af en supplerende retspsykiatrisk erklæring af 10. maj 2023 fremgår:

"...

Konklusion

Tiltalte har ved den supplerende retspsykiatriske undersøgelse ikke været sindssyg, og der er ej heller grund til at antage, at han har været dette i tidsrummet for de nu påsigtede forhold.

Der er ingen tegn til demens, epilepsi, mental retardering eller anden hjerneorganisk lidelse.

Han er opvokset under stabile vilkår uden vold, kriminalitet, omsorgssvigt, misbrug eller psykisk sygdom i barndomshjemmet. Han er fra skolestart indplaceret på almindelige vilkår og har gennemført folkeskolens afgangsprøve samt HTX uden indlæringsvanskeligheder eller støttebehov. Efter militær karriere, herunder som Stilling, samt forsøg på læreruddannelse, blev han i 2019 uddannet elektriker. Han var frem til aktuelle varetægtsfængsling fuldtidsbeskæftiget som elektriker samt aleneboende i eget hus. Han har ingen børn eller kæreste, men han har nær kontakt til sine forældre. Han har intet dagligt forbrug eller misbrug af alkohol, og han har ingen erfaringer med euforiserende stoffer. Han var angiveligt ikke under påvirkning af alkohol eller euforiserende stoffer i tidsrummet for de nu påsigtede forhold.

Han har aldrig været i kontakt med det psykiatriske behandlingssystem, hverken under indlæggelser eller ambulante behandlingsforløb. Han har under nuværende varetægtsfængsling haft enkeltstående videokonsultation med speciallæge i psykiatri og efterfølgende

kortvarigt samtaleforløb med krisepsykolog, men han er aldrig beskrevet eller befundet med affektive eller sindssygelige lidelser.

Ved herværende undersøgelse beskrives såvel tidligere som aktuelt fravær af ethvert psykotisk symptom, og han skønnes ej heller præget af en sindssygelig tilstand under samtalen. Der gives et klart indtryk af alvorligt forstyrret personlighedsstruktur med tegn på psykopati i form af manipulationstendens, overfladisk følelsesliv og tendens til idyllisering, mangel på anger og empati samt manglende mentaliseringsevne og ansvarsfølelse for egne handlinger.

Tiltalte findes således med forstyrrelse af de psykiske funktioner i et sådant omfang, at han anses tilhørende den i straffe-lovens § 69 omhandlede personkreds. Der kan dog ikke, med henblik på at forebygge ligeartet eller anden kriminalitet, anbefales en formålstjenlig foranstaltning som alternativ til eventuelt forskyldt straf.

På det foreliggende kan der ikke udelukkes en sammenhæng mellem de nu påsigtede forhold og hans seksualitet. Det skønnes derfor indiceret, at foreliggende erklæring forelægges Visitationsudvalget.

På baggrund af karakteren af de påsigtede forhold og særligt oplysninger om observandens person må det antages, at han frembyder en sådan nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred samt frihed, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, som i en erklæring af 26. maj 2023 blandt andet har anført:

"Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af fremsendt materiale med erklæring af 25. maj 2022 ved Overlæge 1 og erklæring af 10. maj 2023 ved Overlæge 2, begge Retspsykiatrisk afdeling, Aalborg, om Tiltalte, udtale, at han ikke er sindssyg og ikke kan antages at have været sindssyg på tiden for det påsigtede. Tiltalte er normalt begavet og der er ikke oplysninger om rusmiddelpåvirkning på tiden for det påsigtede.

Tiltalte er opvokset under stabile forhold. Han har gennemført almindelig skolegang uden problemer og har herefter bestået eksamen efter 2-årig HTX-forløb. Derefter var han i en år-række ansat ved forsvaret, før han forsøgte sig med læreruddannelse og i 2019 afsluttede uddannelse som elektriker. Han har siden været i beskæftigelse indenfor elektrikerfaget. Tiltalte har tidligere haft kæresteforhold, men lever aktuelt alene. Han har

ingen børn, og kun en begrænset omgangskreds. Han har tæt kontakt med sine forældre. Han har ikke tidligere modtaget psykiatrisk eller psykologisk behandling. Han har intet misbrug. Han er tidligere i et enkelt tilfælde dømt for personfarlig kriminalitet.

Ved mentalundersøgelsen findes Tiltalte uden psykotiske symptomer. Han findes, både klinisk og ved psykologisk testning, at være i udtalt grad personlighedsmæssigt forstyrret. Især beskrives han som dominerende og manipulerende. Han mangler evne til empati og placerer ureflekteret skyld og ansvar i omgivelserne. Ved formaliseret farlighedsvurdering findes høj risiko for gentagelse af vold og sædelighedskriminalitet.

På denne baggrund finder Retslægerådet, at Tiltalte er omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan der ikke peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at Tiltalte frembyder en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred og frihed, og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare."

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Alle dommere og nævninger udtaler:

Tiltalte har overordnet forklaret, at han samlede Forurettede op i den hensigt at køre hende hjem, da hun stod på Vesterbro og ventede på en bus. Han kørte herefter til Sulsted Kirkevej med hende med det formål, at de efter aftale skulle have seksuelt samkvem, og hvor Forurettede i forbindelse med en faldulykke pådrog sig en sådan skade, at hun kort efter afgik ved døden. Endelig har han forklaret, at han efter hendes død gik i panik, hvorfor han kørte hende til sin bopæl, hvor han parterede og delvist opløste liget for at skjule eventuelle spor fra ham på liget.

Det kan lægges til grund, at GPS-oplysningerne vedrørende tiltaltes bil omkring den 6. februar 2022 er blevet lagret, uanset at tiltalte i perioder havde sat GPS-trackeren i "privacy mode". Det kan videre efter GPS-oplysningerne lægges til grund, at tiltalte den 6. februar 2022 kørte fra sin bopæl i By 1 til Aalborg, hvor han kørte rundt i den indre by i tiden fra kl. 02.28, indtil han kl. 06.09 samlede Forurettede op. Denne kørsel, der hovedsagelig fandt sted i området ved Jomfru Ane

Gade og Vesterbro, har således været næsten 4 timer. Det fremgår videre, at tiltalte den forudgående nat på tilsvarende måde havde kørt alene rundt i Aalborg i flere timer. Det kan videre lægges til grund, at tiltalte den nat, hvor han samlede Forurettede op, havde slukket sin telefon og manuelt deaktiveret bilens GPS-tracker. Bilen var således stillet i "privacy mode" fra kl. 02.15 til kl. 08.15. Dagen forinden, hvor han på tilsvarende vis havde kørt rundt i Aalborg midtby, var GPS-trackeren også manuelt stillet i "privacy mode" (fra kl. 01.29 til kl. 10.29).

Af overvågningsbilleder fremgår, at tiltalte – umiddelbart efter at have samlet Forurettede op – kørte ad Reberbansgade mod vest med forholdsvis høj hastighed, og af GPS-oplysningerne fremgår, at hans bil passerede Limfjordsbroen kl. 06.21 og herefter kørte direkte til Sulsted Kirkevej, hvor bilen ankom 18 minutter senere.

Det fremgår af Vidne 5's vidneforklaring, at hun og Forurettede under deres bytur den pågældende aften og nat havde indtaget alkohol i et sådant omfang, at de på tidspunktet omkring kl. 04.39, hvor de skiltes, begge var "meget fulde". Af optagelser fra overvågningskameraer i Jomfru Ane Gade fremgår, at Forurettede blev alene tilbage i Jomfru Ane Gade, hvor hun indtog yderligere alkohol. På optagelser fremstår Forurettede synligt beruset, hvilket støttes af den retskemiske erklæring, hvoraf fremgår, at der er påvist en alkoholkoncentration i hendes hjernevæv på 1,78 promille, hvilket må antages at afspejle alkoholkoncentrationen i blodet.

Det er ubetænkeligt at afvise tiltaltes forklaring om, at han var kørt til Aalborg og rundt i gaderne i den indre by i flere timer alene for at fornemme feststemningen efter genåbningen af nattelivet efter pandemien. Det er endvidere ubetænkeligt at afvise hans forklaring om, at han alene samlede Forurettede op for at køre hende til hendes bopæl. Disse forklaringer fremstår som ganske utroværdige og konstruerede til lejligheden.

Det fremgår af GPS-oplysningerne, at tiltaltes bil standsede flere gange på Sulsted Kirkevej, hvor tiltalte parkerede bilen på det sted, hvor Vidne 14 bemærkede tiltalte og bilen omkring kl. 06.45-06.50. Vidnet bemærkede ikke andre personer end tiltalte, der stod ved bilens åbne bagagerum, som han lukkede, da vidnet nærmede sig.

Tiltalte har forklaret, at han og Forurettede gik på vejen, hvor de kyssede hinanden, og at Forurettede på et tidspunkt løb og hoppede i retning mod et træ, hvor det var meningen, at de skulle have sex, hvorefter hun faldt på en sådan måde, at hun blev kvalt i remmen fra sin taske. Remmen var ifølge tiltaltes forklaring afkortet og bundet sammen, idet den kort forinden var blevet revet over, hvorefter Forurettede bandt en knude på remmen.

Forurettede var ifølge tiltaltes forklaring påklædt under hele forløbet i skovområdet.

Der er i skovområdet fundet to ens brystplastre, der efter resultatet af den foretagne DNA-analyse og øvrige tekniske undersøgelser stammer fra Forurettede. Tiltalte har ikke kunnet give nogen forklaring på fundet af disse brystplastre i skovbunden, når henses til hans forklaring om, at Forurettede under hele forløbet var påklædt.

Hertil kommer, at en hårelastik, som efter DNA-undersøgelserne hidrører fra Forurettede, er fundet på et sted på Sulsted Kirkevej, hvor tiltalte og Forurettede efter hans forklaring ikke har befundet sig. Endelig er Forurettedes nøgler fundet ved siden af vejen, hvor de har været enten tabt eller smidt. Der er under disse omstændigheder grundlag for at antage, at forløbet i skovområdet ikke har været, som forklaret af tiltalte, men at fundene bærer præg af, at Forurettede har forsøgt at undløbe fra stedet.

Efter obduktionserklæringerne og obducent Vidne 12's forklaring kan det lægges til grund, at der som følge af ligdelenes tilstand ikke med sikkerhed kan konstateres en dødsårsag, men at der efter undersøgelserne ikke kan angives nogen anden sandsynlig død-sårsag end kvælning. Efter obducentens forklaring forudsætter dødens indtræden efter kvælning et forløb på omkring 4-5 minutter med et fastholdt pres mod halsen. Tiltaltes forklaring om, at Forurettede blev kvalt som følge af et fald, hvor hendes hals blev påvirket af remmen fra hendes taske, er i klar modstrid med de lægelige oplysninger i sagen og forekommer i øvrigt på flere punkter ganske utroværdig. Det forekommer således i praksis svært at forestille sig, hvordan den afkortede rem, hængende ud for Forurettedes bryst, skulle kunne hænge fast i noget, der befandt sig få centimeter over skovbunden og uden oplysning om, hvad den i givet fald hang fast i. Hertil kommer som nævnt, at en kvælning efter obducentens forklaring, sammenholdt med de afgivne erklæringer, vil kræve omsnøring af halsen eller lignende i minimum 4-5 minutter.

Det må i den sammenhæng tillige tages i betragtning, at tiltalte efter sin egen forklaring har fjernet dele af liget i den hensigt at fjerne spor, hvorved bemærkes, at der blandt ligdelene ikke er fundet de centrale halshvirvler (3.-7. halshvirvel), som må antages at ville kunne underbygge dødsårsagen som kvælning.

Tiltalte har forklaret, at han efter forløbet i skoven gik i panik, og at det ikke var muligt for ham at tilkalde hjælp. Dette stemmer ikke over-ens med Vidne 14's forklaring om tiltaltes adfærd, da han passerede det sted, hvor tiltalte holdt med bagagerummet åbent, og hvor tiltalte ikke forsøgte at standse vidnet.

Tiltalte kørte herefter til sin bopæl med liget, som han begyndte at skære op og herunder forsøgte at opløse de afskårne kropsdele i span-de med kaustisk soda med henblik på at fjerne spor fra ham på liget. Efter tiltaltes erkendelse og detaljerede forklaring om, hvorledes han skar liget op i mindst 231 dele, hvoraf han søgte at opløse flere i en blanding af kaustisk soda inden han herefter kørte ligdelene til Dron-ninglund Storskov, hvor han dels gravede delene ned i to grave, dels spredte nogle af delene ud over skovbunden, er tiltalte skyldig i over-ensstemmelse med tiltalen for usømmelig behandling af lig som be-skrevet i forhold 3.

Tiltaltes særdeles omfattende og makabre behandling af liget har i øv-rigt selvstændig betydning i forbindelse med bevisvurderingen vedrø-rende sagens øvrige forhold, idet det giver en kraftig indikation af, at han var indstillet på at gå meget langt for at slette spor.

På baggrund af ovenstående finder retten det bevist, at Forurettede, der som nævnt var meget spirituspåvirket, døde ved kvælning, mens hun var i tiltaltes varetægt. Tiltaltes forklaring om det passerede må tilsidesættes som utroværdig og i strid med objektive beviser i sagen, herunder de lægelige oplysninger og stederne, hvor brystplastre, hårelastik og nøg-ler blev fundet. På den baggrund finder retten det bevist, at tiltalte dræbte Forurettede ved kvælning som anført i forhold 2.

På baggrund af bevisførelsen, herunder oplysningerne om tiltaltes kørsler i Aalborg midtby den 5. og 6. februar 2022, hvor han manuelt havde sat sin GPS-tracker i ”privacy mode”, og hvor han straks efter at have medtaget den berusede og letpåklædte Forurettede, kørte hende til et øde skovområde, finder retten det bevist, at tiltaltes motiv var af seksuel karakter. Retten tillægger i den forbindelse også tiltaltes egen forkla-ring om, hvad der seksuelt skete mellem ham og Forurettede under køreturen betydning. Hertil kommer det forhold, at det kan lægges til grund, at tiltalte, efter at han havde kørt rundt i Aalborg den 5. februar 2022, kørte hjem, hvor han i en længere periode om natten så porno med yngre piger på internettet.

Tiltaltes forklaring om, at han og Forurettede havde en frivillig seksuel relati-on, må tilsidesættes som utroværdig. Retten finder imidlertid ikke, at der er ført et tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte nåede at voldtage Forurettede eller at udsætte hende for andet seksuelt forhold end samleje. Det for-hold, at tiltalte efterfølgende har forsøgt at fjerne biologiske spor fra liget ved at foretage en kemisk behandling af ligdelene, udgør ikke i sig selv bevis for, at Forurettede har været udsat for voldtægt. Retten finder det på baggrund af ovenstående bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i forsøg på voldtægt som beskrevet i tiltalen, herunder ved at have kørt Forurettede til det øde skovområde mod hendes vilje med den hensigt at begå voldtægt. I det nævnte omfang finder retten tiltalte skyldig i forhold 1.

Som følge af det anførte

bestemmes:

Tiltalte, er i forhold 1 skyldig i forsøg på voldtægt, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21.

Tiltalte er i forhold 2 skyldig i manddrab, jf. straffelovens § 237.

Tiltalte er i forhold 3 skyldig i usømmelig behandling af lig, jf. straffelovens § 139, stk. 1."

Sanktionsspørgsmålet

Samtlige voterende har lagt vægt på karakteren af den begåede kriminalitet, der for så vidt angår forsøget på voldtægt bærer præg af en forudgående planlægning og en ganske særlig hensynsløshed, hvorunder tiltalte har udnyttet forurettedes værgeløshed.

Der er afgivet 6 stemmer for i medfør af straffelovens § 70 at dømme tiltalte til forvaring. Disse voterende har lagt vægt på, at såvel konklusionen i den supplerende mentalerklæring som udtalelsen fra Retslægerådet anbefaler dom til forvaring.

Der er afgivet 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel på livstid.

Der er afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 16 år.

Som følge heraf dømmes tiltalte i overensstemmelse med stemmeflertallet til forvaring.

Anklagemyndighedens påstand om konfiskation tages til følge i medfør af straffelovens § 77 a.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 9. februar 2022.

Erstatning

På baggrund af den fremlagte dokumentation og den størrelsesmæssige erkendelse tager de juridiske dommere påstanden om erstatning af begravelsesudgifter, jf. erstatningsansvarslovens § 12, og godtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarslovens § 26 a, til følge som nedenfor bestemt. Kravet forrentes med procesrente fra endelig dom.

Der er ved denne afgørelse lagt vægt på afdødes alder, karakteren af tiltaltes særdeles grove og bestialske handlinger og den lidelse og krænkelse, som

disse handlinger har påført de efterladte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte idømmes forvaring.

Hos tiltalte konfiskeres et falsk militært identitetskort (koster nr. 458).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 327.276,55 kr. til Erstatningspart 1 og Erstatningspart 2, c/o advokat Bjarne Damm Johansen, Østre Havnegade 12, 9000 Aalborg. Beløbet forrentes med procesrente fra endelig dom.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

*)Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at forklaringerne fra retsmødet den 13. juni 2023 er indsat i dommen.
Retten i Aalborg, den 5. juli 2023

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

